

ate Date Date Date Date Date Date Date

Date

kovara
kulturt

No:11 Wisar 2000

ate Date Date Date Date Date Date Date

Vate

Kovara Kulturt

Hûmar: 11

Wesar, 2000

Serredaktor:

Malmîsanij

Redakstyon:

Haydar Diljen, J. İhsan Espar,
Malmîsanij, Mehmet Uzun

Instyattfê destpêkerdiş:

Osman Aytar, Yıldırı Beyazgul,
Çeko, Münzûr Çem, Memo Darrêz,
Nihat Elî, Cemîl Gundogan, Lerzan Jandîl,
Huseyîn Kulu, Seyîdxan Kurij,
Robîn Rewşen, Kamer Soylemez,
Kazim Temurlenk, Şukrî Urgun

Temstikarê Almanya:

Münzûr Çem

Faks: +49 - 30 - 611 33 19

Seveta aboneytye û têkiltye (Almanya de):

Vate

Postfach: 30 21 07

10 752 Berlin/Almanya

Temstikarê Berlînt:

Aydin Bingol

Temstikarê Norveçt:

M. Darrêz

Box: 2545

7001 Trondheim/NORVEÇ

Temstikarê Hollanda

Ferhad Amedî

Delfzyl Str. 81

6835 CM Arnhem/HOLLANDA

Tel: +26-323 26 95

Şertê aboneytye:

Welat serrêk 6 aşmt

Tirkiya: 40 DM. 20 DM.

Almanya: 40 DM. 20 DM.

Swed: 250 SEK. 125 SEK.

Welatê bîni: 70 DM. 35 DM.

Vayt: 10 DM./50 SEK.

Ilan:

Riperrêk: 200 DM./1000 SEK.

Nêm riperr: 100 DM./500 SEK.

Çarêgriperr: 50 DM./250 SEK.

Çap: Apec Tryck & Förlag, Stockholm

ISSN:1401-2995

Postgiro:

Kurdiska Kultur och Språkföreningen

475 16 98-4 SWEDEN

Adresa têkiltye:

Ihsan Türkân

Odd Fellowvägen 29

S-127 32 Skärholmen/SWEDEN

Tel: +46-(0)8-97 76 56

E-mail: ihsan.turkan@swipnet.se

Berpirsiyartya ber nuştta ya nuştoxt/nuştoxe bi xo ya.

TEDEYÎ

Wendoxan rê	3
Hamdi Ozyurt	
Vatişê bêvateyî	4
Derheqê Kirmanckî de Kombiyayîşê Hewtine	6
Malmtsanij	
Ver bi Etîmolojiyê Kirmanckî (Zazakî)	33
Münzûr Çem	
Qemer Axayê Usivan	38
Çeko	
Cem û Cemât	43
Lerzan Jandil	
Rexneyanê Mûrad Ciwanî Ser o	66
Roşan Lezgin	
Bersiv	74
A. Heyder Sever	
Raya Almanya	83
J. Espar	
Bi Kilmîye	86
Mihant Licokic, Omer Akengin, Datmî Bektaş	
Ripelê Fiqrayan	89
Malmtsanij	
Salih Begê Hêneyî	94
Mihant Licokic	
Sîr û Pîyanz	97
Wendoxan ra	102
Celadet Alt Bedirxan	
Ferhenga Kurdî (Kurmancî)-Frensî-XI	106
Kitabê Kirmanckî (Zazakî)	111
Alfabe	112

Wendoxê hêcayî,

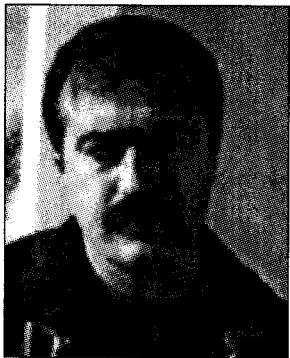
Ma reyna pîya yê. Na hûmara de şima nuşteyanê bînan reyra (reyde) meylanê Kombîyayîşê Hewtinê Kirmanckî (Zazakî) zî wanenê. Bi nê meylan, tayêna qaydeyê rastnuştîşî (îmla), termê anatomî û nameyê heywanan tesbit bîyê. Ma bi her kombîyayîş û her hûmara Vateyî, raya (rayirê) standardîzekerdişê kirmancî de tenêna (bineyna) mesafe gênê. Na hûmara ma zî girewtişê (guretişê) nê mesafeyî de ma aver (raver) bena.

Ma hêvî kenê ke nuştox û wendoxê ma tesbîtanê Kombîyayîşanê Kirmanckî ser o vindê (vinderê), nînan dîqqetî reyra (bi dîqqet) biwanê, munaqese bikê, fikranê xo ma rê binusê û nuştiş de nê tesbîtan tetbîq bikê. Eke şima wazenê kirmancî aver şero û standardîze bibo, naye peygoş (îhmal) mekênê. Hetanî serra 2000î kirmancî standardîze nêbîya. Qey êdî (hinî) bes nîyo? Na perse xo ra zî bipersê û ma xo vîr a mekerê, ma rê binusê, çimkî ma şima xo vîr a nêkenê û şima rê nusenê.

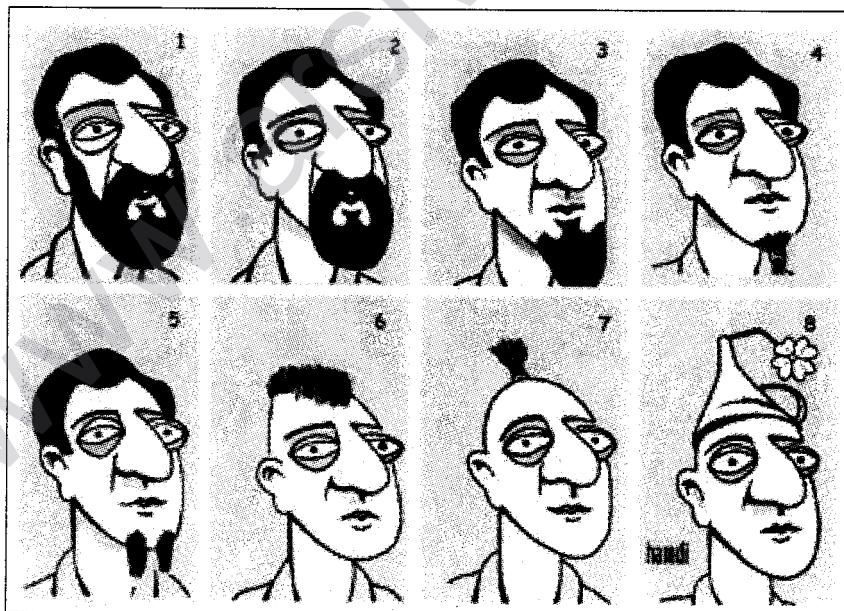
Pabeyê (pawibê) hûmara diwêsinê (des û didine) vindê û weşîye de bimanê.

Vate

vatişê bêvateyî

Hamdi OZYURT

hamdi

DERHEQE KIRMANCKI DE KOMBİYAYİŞE HEWTINE

Stockholm, 20.04.2000 - 24.04.2000

Roja 20ê menga (aşma) nîsane, Stokholm de kirmancık (zazakî) ser o kombiyayışe hewtine dest pêkerd û panc rojî ramit. Nê kombiyayış de nê new kesî amade bîy:

Münzûr Çem (Dêrsim)
Memo Darrêz (Bongilan)
Haydar Diljen (Sêwregi)
J. İhsan Espar (Piran)
Wisif Kaymak (Piran)
Çeko Kocadag (Gimgim)
M. Malmisanij (Piran)
Selim Mûrat (Pali)
Şukrî Urgun (Hêni)

Nê kombiyayış de amadebiyayoxî nê meseleyan ser o vindertî û meylê xo tesbit kerdî:

1. Rastnuştiş (Yazım kuralları)
2. Sifetê nişankerdene (İşaret sıfatları)
3. Termê anatomî (Anatomi terimleri)
4. Nameyê heywanan (Hayvan adları)

Cêr ra ma nê xusûsan de meylê kombiyayışî nusenî.

Tîya de çekuya nêrî (bi tirkî "eril sözcük") ver de (n), çekuya makî (bi tirkî "dişil sözcük") ver de (m) nusîyayo. Tayê çekuyanê nêriyan dima suffiksê "-e" yan zî "-ye" nusîyayo. No yeno a mana ke, eke formê nêrî dima "-e" yan zî "-ye" ame, a çekuye bena makî. Nimûne: şehîd, -e. Yanî, çekuya "şehîd"î nêrî ya (lajeko yan zî camérdo şehîd), eke na çekuye dima "-e" ame, bena "şehîde" û na çekuya "şehîde" makî ya (kêneka yan zî cinîya şehîde). Tayê cayan de, çekuyanê makîyan dima herunda "-e" de "-i" yena, tayê cayan de zî ne "-e" ne zî "-i" yena.

1) RASTNUŞTIS

1. 1. Çend kilmnuştey (Birkaç kısaltma)

Çend kilmnuşteyê ke nê kombî yayışî de tesbît bîy nê yê:

<i>kirmancî</i>	<i>tirkî</i>
yh. (yewhûmar)	tekil
zh. (zafhûmar)	çoğul

1.2. Hûmarnameyê rêzkî (Sıra sayılar)

Hûmarnameyê bingeyî (asal sayılar) tayê cayan de bi suffiksê "-in"î tayê cayan de zî bi suffiksê "-în"î benê hûmarnameyê rêzkî (sıra sayılar). Meylê kombî yayışî formê bi "-in"î ser o yo. Mavajî ke "çar" (dört), beno "çarin" (n) û "çarine" (m).

	<i>kirmancî</i>	<i>tirkî</i>
yew	yewin, -e	birinci
di	diyin, -e	ikinci
hîrê	hîreyin, -e	üçüncü
çar	çarin, -e	dördüncü
panc	pancin, -e	beşinci
şes	şesin, -e	altıncı
hewt	hewtin, -e	yedinci
heşt	heştin, -e	sekizinci
new	newin, -e	dokuzuncu
des	desin, -e	onuncu
yewendes	yewendesin, -e	onbirinci
diwêş	diwêsin, -e	onikinci
hîrêş	hîrêsin, -e	onuçüncü
çarêş	çarêsin, -e	ondördüncü
pancêş	pancêsin, -e	onbeşinci
şiyêş	şiyêsin, -e	onaltinci
hewtêş	hewtêsin, -e	onyedinci
heştêş	heştêsin, -e	onsekizinci
newêş	newêsin, -e	ondokuzuncu
vîst	vîstin, -e	yirminci

hîris	hîrisin, -e	otuzuncu
çewres	çewresin, -e	kırkinci
pancas	pancasin, -e	ellinci
şestî	şestîyin, -e	altmışinci
hewtay	hewtayin, -e	yetmişinci
heştay	heştayin, -e	sekseninci
neway	newayin, -e	doksaninci
se	seyin, -e	yüzüncü

panc sey	pancseyin, -e	beşyüzüncü
hewt sey	hewtseyin, -e	yediyüzüncü
new sey	newseyin, -e	dokuzyüzüncü
hezar	hezarin, -e	bininci
milyon	milyonin, -e	milyonunu
milyar	milyarin, -e	milyarinci

1. 3. Suffixê ”-ên”/-“in”î

Suffixê ”-ên”/-“in”î manayanê cîya-cîyayan dano çekuyan. Mavajî ke mana ”-den kalma”, ”-den yapılmâ” û ”-daki”ya tirkî dano. Herunda nê suffixî de tayê cayan de ”-in” yan zî ”-en”/-“yen” vajîyêno. Meylê kombîyayışî nînan ra formê ”-ên” û ”-in”î ser o yo.

meylê kombîyayışî .. formê bînî .. tirkî

asinên, -e: asinin, -e	asinîn	demirden yapılmâ, demirli
binên, -e	binîn	alttaki, alt taraftaki
cêrên, -e: cêrin, -e	cêrîn	aşağıdaki, aşağı taraftaki
corên, -e: corin, -e	corîn	yükarıdaki, yukarı taraftaki
parên, -e	parîn	geçen yıldan kalma, geçen yılıki
pereyên, -e: pereyin, -e	pereyîn, perêyen	önceki günden kalma, önceki günü
peyên, -e	pêyîn	sonuncu, sondaki
serên, -e	serîn	üstteki, yukarı taraftaki
sêmên, e: sêmîn, -e	sêmîn	gümüşten yapılmâ, gümüşlü
verên, -e: virên, -e	verîn, viryen	önce, önceki, ilk, eski
vizérên, -e: vizérin, -e ..	vizérîn	dünkü, dünden kalma
zerrên, -e: zernin, -e	zerrîn	altından yapılmâ, altılı

1. 4. Ser o, der o (dir o), uza r' o, dime r' o, yewbînî/yewbînan

meylê kombiyayışî .. formê bînî tirkî

ser o sero, ser ro üzerinde, hakkında

Qeleme kitabî ser o ya .. Qeleme kitabî sero ya .. Kalem kitabıń üzerindedir.

der o de ro, derro, der ro - .. dedir (içindedir)

Lajek keye der o Lajek keye de ro Oğlan evdedir.

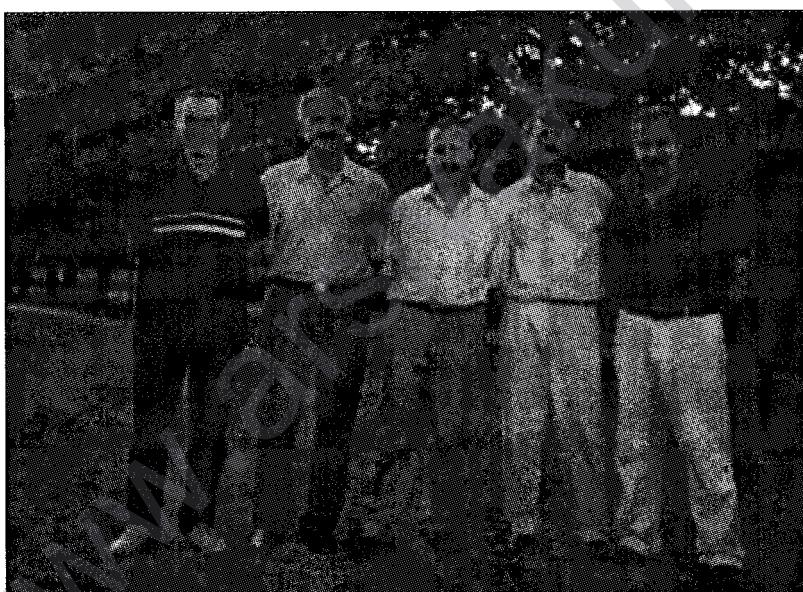
uca r' o uca ro, uza ro ordadır

Lajek uca r' o Lajek uca/uza ro Oğlan ordadır.

dime r' ê dime rê, dimerê peşindedirler, arkasındadırılar

"Memê Pirçoy bi Xidê Lilê Verojî ra xirabe dime r' ê."

(Memê Pirçoy ile Xidê Lilê Verojî kötüyük peşindedirler.)

Kombiyayışê Kirmancî yê şesine ra yew grube

yewbînî/yewbînan

Ma dostê yewbînî me Ma dostê yewbîn îme Biz birbirimizin dostuyuz.

Ma dostê yewbînan îme ... Ma dostê yewbînan îme. ... Biz birbirimizin dostuyuz.

Vate

1. 5. Nuşîşê partisipê makt û zafhûmarî

"Partisip" anê ke tîya behsê ìnan beno ra franskî de "participe passé" yan zî "adjectif verbal", tirkî de "ortaç" vajiyêno.

meylê kombîyayîşî .. formê bînî tirkî

A wendîye/wenda/wendê ya.. A wenda a./A wenda wa O tahsillidir.

Ê wende yê/yî. Ê wendeyî yê./E wend ê. Onlar okumuşlardır.

1. 6. Nuşîşê name (yan zî sifet) û karanê (fîilanê) zafhûmaran

meylê kombîyayîşî .. formê bînî tirkî

Nê vilik ê/i. Nê vîlikî yê. Bunlar çiçeklerdir.
/Bunlar çiçektir.

Nê dar ê/i. Nê darî yê./Nê darî yî. .. Bunlar ağaçtırlar.

Ma kurd îme/ê/i. Ma kurdî me. Biz Kürdüz.

Her di bîbîy şehîd. Herdi bîbî şêhîdî. Her ikisi şehit olmuşlardır.

Nê kuçe yê/yî. Nê kuçey ê. Bunlar sokaktırlar./Bunlar sokaklardır.

Nê kuçe bîy. Nê kuçey bî. Bunlar sokak idiler/
sokaktırlar.

Nê mange yê/yî. Nê mangey ê. Bunlar ineklerdir./Bunlar
ineklerdir.

Nê ga yê/yî. Nê gay ê. Bunlar öküzdürler./
Bunlar öküzlerdir.

Nê rind ê/i. Nê rindî yê. Bunlar güzeldirler.
Bunlar güzellerdir.

Nê dewij ê/i. Nê dewijî yê. Bunlar köylülerdir./
Bunlar köylüdürler.

Nê merdimê wende yê/yî. . Nê merdimê wendeyî yê. Bunlar tahsilli adamlardır.

1.7. Izafe

Kirmanckî de ca ra ca formê ïzafeyî (tamlama) vuriyênenê (bediliyênenê). Mavajî ke manaya "yeni bir imkan" û "siyah bir kalem" a tirkî de, kirmanckî de nê formê cîya-cîyayî estê:

îmkanêko newe, îmkanêde newe, îmkanêdo newe, îmkanêk newe,
îmkanko newe, îmkankew newe, îmkanêndo newe

qelemêka sîyaye, qelemêda sîyaye, qelemêka sîyay, qelemka sîyay,
qelemênda sîyay ûêb.

Meylê kombîyayışê ma nînan ra di formanê verînan ser o yo:
nêrî: îmkanêko newe, îmkanêde newe
makî: qelemêka sîyaye, qelemêda sîyaye

1.8. Çend çekuyê bînî

tirkî-kirmanckî (zazakî)

meylê kombîyayışî *formê bînî*

adam: merdim, -e mordem, mîrdim, mîrdum, merdum,
myurdum

bir adam: mîrdek (n),

yew mîrdek (n) mordemek, mîrik, miyerik

akraba: 1) merdim, -e mordem, mîrdim, merdum

2) wêret, -e

almak: girewtene/girewtîş guretene/guretiş, gurotiş, girotiş

anlam: mana (m) mena, mane

arkadaş: 1) heval, -e

2) embaz, -e emaz, imbaz, imaz, umbaz, ombaz,
albaz, alvoz, olvoz

az: 1) tay tey, toy, tûy, tayn, teyn, tanî, tonî,
tonê, tûnî

2) tikê tiki

3) şenik (¹) senik

barış: aştîye (m)

barışık: aşt

barışma: aştîyayış (n),

werêameyîş (n)

barışmak: aşt bîyayene,

werê ameyene

basım: çape (m)

1. "Şenik" nê hîrê manayan dano: (Tirkî de) 1) az 2) hafif 3) yaşça küçük

*V*ate

basımevi: çapxane (n)

basın: çapemenîye (m)

basmak: çap kerdene

baskı (kitap baskısı vb.): çape (m)

bazı: tayê tayî, toyê, toyî, tuyî, tay, tey, toy, tuy,
tanî, tonê, tonî

beri: nat naşt, nayşt

beriki: natêن naştêن, nayştêن

biraz: 1) tenê teneyê

2) biney binê

3) tikê tikî

4) hebê hevê, hewê

5) henî

6) tırşim

böylesi: winasî, inasar,

inasarêن nîyanêن, nîyanê, anasar, enasar,
enayîn, enayî

böylesi iş: karo winasî,

karo.inasarêن, inasar kar

bu: 1) no (n) eno, eni, ino, ini, in

2) na (m) ena, ina, hena

bunu: ney (n), nê (n), naye (m)

çabuk: 1) leze lerze, lezi

2) çapık

çabukluk: 1) lezîye (m) lerzîye, lezey, lezê

2) çapikîye

çocuk: leyîr, -e

dünya: dinya (m) dunya, dîna

-e doğru: 1) ver bi

2) hetê ... ra heta ... ra

3) hetê ... ser heta ... ser

erkek: camêrd (n) canmêrd, cuwamêrd, cûmêrd,
comêrd, carmêd, comord

erken: rew row, ro

eşya: çî-mî, tef-tal, pil-purt, eşya

kel-mel ker-mer

evet: 1) e, ya ê

2) eya, heya

3) belê

geç: berey, erey erê, herey

için: 1) semedê ... ra, seba sebeta, seveta, seva, sebtanê, sewê

2) qandê qaydê, qey, qê

ımlâ: rastnuştiş (n), ortografi

insan: merdim, -e mordem, mîrdim, mîrdum,
merdum, myurdum

bir insan: mîrdek (n),

yew mîrdek (n) mordemek, mîrik, miyerik

ış: 1) kar (n)

2) xebate (m)

3) gure (n) girwe

itiraf etmek: 1) ro xo nayene xo nayene

2) itîraf kerdene

kağıt: kaxite (m) kaxit (n), qaxid (n)

kendi: xo xwe, xwi, xu, ho

kendisinden: xo ra xwe ra, xwi ra, xu ra, ho ra

kervan: karwan (n) karban, karwa, karwon, karwo

koca: mîerde (n) mîrdi, miyerde

-lı: -in/-ine

davalı: dewayin, -e

tuzlu: solin, -e

mana: mana (m) mena, mane

mektup: mektube (m) mektub (n)

milliyetçi: neteweperwer, -e;

miletperwer, -e;

nasyonalist, -e

öbür: bîn, -e

öte: wet adaşt, aşt, başt, bot, cat, daşt,
dayşt, dot, wat, yaşt

ötedeki: wetên daştên

öylesi: asar, asarêñ, henêñ henê, hunîn

öylesi iş: karo asarêñ, asar kar

sey: 1) çî (n), 2) ewk (n), 3) ne-

ha (n), 4) emin (n), 5) nim (n)

taraf: het (n) hete (m), hêt
bir taraftan: heto yew ra heta yewi ra
diğer taraftan: heto bîn ra heta bîni ra
tez: 1) leze lerze, lezi
 2) çapik
tezlik: 1) lezîye (m) lerzîye, lezey, lezê
 2) çapikîye (m)
yan: het (n) hete, hêt
bir yandan: heto yew ra heta yewi ra
diğer yandan: heto bîn ra heta bîni ra
yasak: qedexe (n), yasax (n) yasaq
yayım: weşanayış (n), neşr (n)
yayımlamak: weşanayıne,
 neşr kerdene
yayımlanmak: weşanıyayıne,
 neşr bîyayıne
yayın: weşan, neşriyat
yaynevi: weşanxane (n)
yazım: rastnuştiş (n), ortografi
yurtsever: welatperwer, -e
zaten: xora xo ra

2) SIFETE NIŞANKERDENE (İŞARET SİFATLARI)

Semedê nezdî
halê xoserî (nominatif) de:

meylê kombîyayışî *formê bînî*
no (n) eno, eni, ino, ini, in, na
na (m) ena, ina
nê (zh) nî, enî, inî, enê, inê, na

No lajek vano.
Na kêneke vana.
Nê lajekî vanê./Nê kênekî vanê.

halê oblîkî (oblique) de:

nê (n)	enî, inî, na
na (m)	ena, ina
nê (zh)	nî, enî, inî, enê, inê, na

Nê lajekî ra vaje.

Na kêneke ra vaje.

Nê lajekan ra vaje./Nê kênekan ra vaje.

Semedê dûrt

halê xoserî (nominatif) de:

<i>meylê kombiyayışî</i>	<i>formê bînî</i>
o (n)	ew, ewi, aw, hew, ay, û
a (m)	haw, eya, aya
ê (zh)	eyî, heyî, ay

O lajek vano.

A kêneke vana.

Ê lajekî vanê./Ê kênekî vanê.

halê oblîkî (oblique) de:

ê	ay, î
a	eya, aya
ê	eyî, heyî, ay, î

Ê lajekî ra vaje.

A kêneke ra vaje.

Ê lajekan ra vaje./Ê kênekan ra vaje.

3) TERMË ANATOMI (ANATOMI TERİMLERİ)

tirkî-kirmancıkî (zazakî)

meylê kombiyayışî *formê bînî*

ademelması (girt-

lak çıkıştısı): zengilok (n),

gilê qirrike (n), nêriyê qirrike (n),

saya gilbe (m), gireya zuqliqe (m)

ağız: fek (n)

akciger: 1) pişike (m) pişî, pîşı, fişi

2) qeseba sipîye (m) qesba sipî

alın: çare (n), natike (m)

alın kemiği: tehta çarî (m) tata çarî

am: kisî (m) kisi

anüs: qine (m) qene, qini, qî

anüs çıkıntısı: zutike (m),

tizike (m), sursuruk (n),

turturik (n), tabut (n)

apiş arası: keşe (m)

apiş arası kilları: ramî (zh),

tuk (n), berzik (n), keş (m)

aşık (aşık kemiği): gozeke (m),

gozeka linge (m) guzêke, guzike, gizeke

aya: 1) miste (m) mîste

2) sala destî (m)

3) kefe (m)

ayak: 1) linge (m) lingi, ling, ningi

2) pa (n)

azıdişi: 1) didanê kursî (n),

didanê qirnî (n) dindûn qirmîy

2) êrxe (n)

bacak: çaq (n), paqe (m), şaqe (m), şaq (n)

faq (n), pale (m) şeqe (m)

bademcik: 1) vameke (m) vomeki

2) çijeyê xazmikî (zh) çicey xazmikî

3) alukî (zh),

4) bilbançıkî (zh)

bağırsak: roqila (m) roqla, loqla, loqela, loqle,
loqera, loqra, lüqra

incebağırsak: roqila ba-

rîye (m) rûy

kalınbağırsak: roqila pîle (m)

körbağırsak: roqila kore (m)

baldır: çîp (m), peyîke (m), saq (n)

baldırın arka kısmı: baqa pe-
yîke (m), velikê peyîke (n)

- baş:** 1) sere (n) sare
2) katike (m) kati, katati
3) kakate (m) qaqote
4) qotike (m) qote
5) qoqe (m) qoqi
6) qafike (m)

bel: 1) mîyane (n), mane, mîyone, mone, mène, mîyne
2) newqe (m),
3) navkêl (n)

beyin: mezg (n)

bıyük: zimbêlî (zh) zimêlî

bilek (ayak bileği): xapa lin-

ge (m), kapçika linge (m),

çîpike (m)

bilek çıkıştı (kemiği): gozeke,
gozeka linge (m) guzêke, guzike, gizeke

bilek (el bileği): xapa her-

mî (m), kapçika destî (m),

qevda destî (n)

bilek çıkıştı (kemiği): goze-
ka destî (m) guzêke, guzike, gizeke

bızır: zîlik (n), çîlik (n),

gilik (n), nîçik (n), nerî (n)

boğaz: 1) qirrike (m) qirtike

2) gilbe (m), gule (m)

3) boxaz (n)

boy: bejne (m) beşni, bezne
qame (m) qomi, qûm

boyun: mil (n), vile (n),

vîye (n) vî

böbrek: 1) velke (m) velik (n), velg, felk, ferk
2) gurçık gulçık

- bögür (boş bögür):** kaleke (m),
kişte (m)kişti, kisti
- burun:** pirnike (m), vinî (m),
zincî (m), kepuge (m)
- burun deliği:** firne (m),
firnike (m), qula pirnike (m),
qula vinî (m), qula zince (m)
- but:** 1) hête (m)hêt, hêtî
2) bite (m)biti
- çene:** çene (n)çenike, çenge
alt çene: çeneyo serê (n)
üst çene: çeneyo binê (n)
- çük (çocuk dilinde):** bilo (n),
bilik (n), çulik (n), cucik (n)
- dalak:** serpez (n), helpez (n)
- damak:** asmênê fekî (n),
aşmaqê fekî (n)
- dil:** ziwan (n)zan, zon, zûwen, zûn
- dirsek:** zend (n), herçeni (n)
- diş:** 1) didan (n)dindan, dindon, dindûn, dizon
2) nek (n)
azıdişi: didanê kursî (n)
köpekdişi: qîlp (n)
- dişeti:** pudîye (m), goştê
didanî (n)gûşt dindûnî
- diz:** 1) zanî (n)zonî
2) çok (n)çûk
- döleşi (insanda):** embazek (n), hevalco (n)
- dudak:** lew (n)lo
alt dudak: lewo binê (n)lewê binî
alt dudağın ortasındaki
- ince girinti:** şirika lewî
üst dudak: lewo serê (n)lewê seri
- el:** dest (n)
- ense:** 1) kortike (m)korteki, kûrt
2) şılıke (m)şiltike
3) şatike (m)

etene (eş): 1) pilar (n) pilor, pelêr, pelel

2) helpez (n)

favori: 1) cînege (m) cenig

2) nuşteke (m)

ferç: kisi (m) kisi

geniz: xazmik (n)

gerdan: gerden (n), gilar (n)

gırtlak: 1) qırpiçike (m) qirpûzik

2)belike (m)

göbek: nak

göbek (şışman karın): meşke (m),

xaşîya vêrî (m)

göbek ile cinsel organ

arasındaki bölüm: pîze-

yo şenik (n) pîzew şenik

göden: roqila qine (n)

göğüs: sêne (n) sîne

göğüs kafesi: 1) qefsing (n) qevsing

2) qefesê sênî (n) qefes sînîy

göğüs kemigi: tehta sênî (m) . tahtay sênî

göt: qine (m) qene, qini, qî

göz: çim (n) çism

göz yuvarlığı: gillî (m),

gulîlike (m) gulî

gözün aşağısında deri:

pêlekê çimî (n), qarangê çimî (n)

gözakı: sipiyê çimî (m)..... sipî çimî

gözbebeği: bîbike (m),

bîbika çimî (m)

gözkapağı: qapaxê çimî (n)

haya (erkeklik bezi): 1) gun (n)

2) hak (n) 3) herz (n) 4) batî (n)

5) hêlik (n) yelik, helik

incebağırsak: roqila ba-

rîye (m) rûy

Kombîyayîşê Kîrmânckî yê şeşine ra yew grube

incik (baldır): çîp (m),

peyîke (m), saq (n)

işkembe: vêre (m)

kafa: 1) katike (m) kati, kat, katati

2) kakate (m) qaqote, kakut

3) qotike (m) qote

4) qoqe (m) qoqi

5) qafike (m)

kafatası: qaf (n)

kalça: 1) qineste (n) qenaste, qinastik

2) kule (n) kuli

3) qorrik (n)

kalçanın alt bölümü: parê

qine (n), paldim (n), toldir (n)

kalınbağırsak: roqila pîle (m)

kalp: zerrî (m), zerrîya bele zerrî, zerr

qelb (n)

karaciğer: 1) cîgere (m)

2) qeseba, kezebe (m), qe-seba sîyaye (m) qesba, qespa, qesba sîyay

karın: pize (n)

kasık: golim (n), vergolim (n) verî vergulû

kaş: birûy (zh) birewî, birwey, biroy, burî, burîyî, burewî, burûy

kıç: qine (m) qene, qini, qî

kirpik: bijangî (zh), mujey (zh) mijey, mucey

klitoris: zîlik (n), çîlik (n),
gilik (n), nîçik (n), nerî (n)

kol: 1) harme (n) herme, erme, ermi

2) pol (n) pûl

3) hingile (n) engele, engile, ingle

4) çengile

önkol: harmeyo barî (n),

bazî (n), zend (n)

üstkol: harmo qalind (n),
tevdîre (m)

koltukaltı: binçeng (n),
binê engilî (n)

köpekdişi: qîlp (n)

körbağırsak: roqila kore (m)

kulak: goş (n) gues, gûş

kulak dibi: binê goşî binî gueşî

kulak tozu (kulagin

arkası): belengoş (n) belengûş

kuyruksokumu: boçik (n)

küçüktil: 1) ziwanik (n) zanik

2) ziwan qij (n) zano qic, zono qic

3) belik (n)

makat: qine (m) qene, qini, qî

meme: memik (n), çîçik (n),

çije (n) çizik, çice

meme ucu: sereyê me-

mikî (n), sereyê çîçikî (n),

sereyê çijeyî (n)

Vate _____

meşime: 1) b. etene

2) b. dolorezi

mide: made (n) mîde

nefes borusu: zulzulike (m),

zuqlıqe (m), zuriqe (m)..... zuqluq

omурганын алт уку: boçık (n)

omuz: 1) doşe (m)

2) kift

3) pol (n) pûl

omuzların arası: mîyandoş (n),

mîyanpolan (n), mîyanpaştî (m)

omuz başı: çeng (n), kilikê hermî (n)

omuzun boyuna yakın

kısımlı: 1) kolik (n)..... kuelik

2) kolane (m),

3) kulil (n)

öğretimci dişler: b. azidişi

önkol: 1) bazî (n) bozî, bojî

2) harmeyo barî (n)

3) zend (n)

pankreas: firşik (n), pankreas (n)

parmak: 1) bêçike (m)

2) engiște (m) engist, gisti, giştı, gişte,
gîştı, ingiştı, ingîşt, îngîştı

ayak parmağı: 1) bêçika linge (m)

2) engiştä linge (m) giştâ ningi, ingîştay
ling, îngîştay lingi

el parmağı: 1) bêçika destî (m)

2) engiştä destî (m) giştâ destî, ingîştay dest,
îngîştay destî

pazı: bazî (n) bozî

penis: 1) kir (n), xir (n) kîr

2) mîzî (n)

rektum: b. göden

sac: 1) por (n)

2) gjik (n) gicik, gizik

safra kesesi: zare (n), hezare (n) zarik, hazare

sağrı: qineste (n) qenaste, qinastik

saydam tabaka (gözde):

perdeyê çimî (n)

sırt: 1) piştî (m) paştî, payşt, poştî

2) qorrik (n)

sık: 1) kir (n), xir (n) kîr

2) mîzî (n)

sine: sêne (n)

soluk borusu: zulzulike (m),

zuqlıqe (m), zuriqe (m) zuqluq

son: b. etene

taban (ayak tabanı): binpa (n),

binê linge (n) binî pay, binî ling

taşak: 1) gun (n) 2) hak (n)

3) herz (n) 4) batî (n)

5) hêlik (n) yelik, helik

tırnak: nenûg (n) nengu, nenik

topuk: 1) paşna (m) pasna, payşna, paşnike, başneki

2) payna (m) paynek

uyluk: qorr (n), rehn (n),

hête (m), palisne (n)

uyluğun arka kısmı: baqa

qorrî (m), velikê qorrî (n)

üstkol: tevdire (m), harmo

qalind (n)

yanak: alişke (m), gume (m),

sirote (m) liske, aliske

yanağıн ağız boşluğununa

bakan iç tarafı: lewê gapûre (n)

yürek: zerrî (m), zerrîya

bele (m) zerrî

qelb (n)

4) NAMEYE HEYWANAN (HAYVAN ADLARI)

tirkî-kirmanckî (zazakî)

meylê kombiyayışî *formê bînî*

ağaçkakan: darkutik (n),

darnequr (n) darkuetik, danequr

ahtapot: ahtapot

akbabâ: kesexur, -e

akrep: 1) dimpiştik (n) dimpistike (m), dipistike (m)

2) dimaşkil (n) demaşkul, demaskul

3) akreb (n) aqrep

antilop: antilop, -e

aslan: şér, -e

arı (bal arısı): 1) hinge (m)

2) mësa hingimêni (m) mëşa hemgêni, myesê êgmîn

at: 1) estor, -e astor, -e; astuar, ostor, -e;
ustor, -e; istor, -i

2) yaxte (n)

dişi at (kısrank): mahîne (m) mayîne, mahîni

eyer vurma yaşına gelmiş at: verzîn

ayı: heş, -e

kutup ayısı: heşa cemedî (m), heşê cemedî (n)

bahk: mase (n) mose

yılanbalığı: marmase (n)

kalkanbalığı: kesmase (n)

kılıçbalığı: maseşimşér (n)

köpekbalığı: kutikmase (n)

balıkçıl kuşu: masewere (m)

balina: hut, -e; balîna (m)

baştankara: şalûl (n)

baykuş: 1) kund

2) bum pum, pu

3) puyo kor (n)

beygir: bergîr (n) bargîr

bit: espije (m) aspije, aspize, aspici, espicî, espijî,
eşpiji, ispiji, ispide, işpij, sibice

bit yavrusu (yavşak): nute (m), nutike (m)

bit yumurtası (sirke): rişke (m) riske

bizon: bîzon (n)

boğa: boxe (n) buexe

böcek: lulik

börtü böcek: kerm û kêz, mês û mor

bukalemun: bukalemûn, -e

buzağı (inek yavrusu): golik, -e,

guk, -e guelik

buzağı (manda yavrusu): koc, -e

bülbül: bilbil (n)

camız: b. **manda**

ceylan: xezal, -e, ask, -e

civciv: çêlik, -e; lîçik e, leyîr, -e lihîr

çakal: çeqel, -e

çekirge: kulî (n), mele (n),

peqpeqok (n), çekçeko (n)

çepiç: tuşk, -e tusk, -e

dana: mozik myezik

denizati: estorê deryayî (n)

deve: deve (n), deva (m), lok (n), arwana (m)

deve yavrusu: torim, -e

devekuşu: eleyle (m)

dişi (hayvan için): marî, man-, dele-

domuz: 1) xoz, -e xonz, -e, xuez

2) kesegan, -e kësegan, -e

3) xenzîr, -e

düve: 1) nale (m) nayıli, neyili, neyli,
nahal, nalike

2) nogine (m) nogini

3) mozike (m)

enik: kirta (m), kirte (n); cewrik, -e;

kudik (n), kudikê kutikî (n),

çêlikê kutikî (n), leyîrê kutikî (n),

leyrekê kutikî (n)

encek: b. **enik**

Vate _____

encik: b. enik

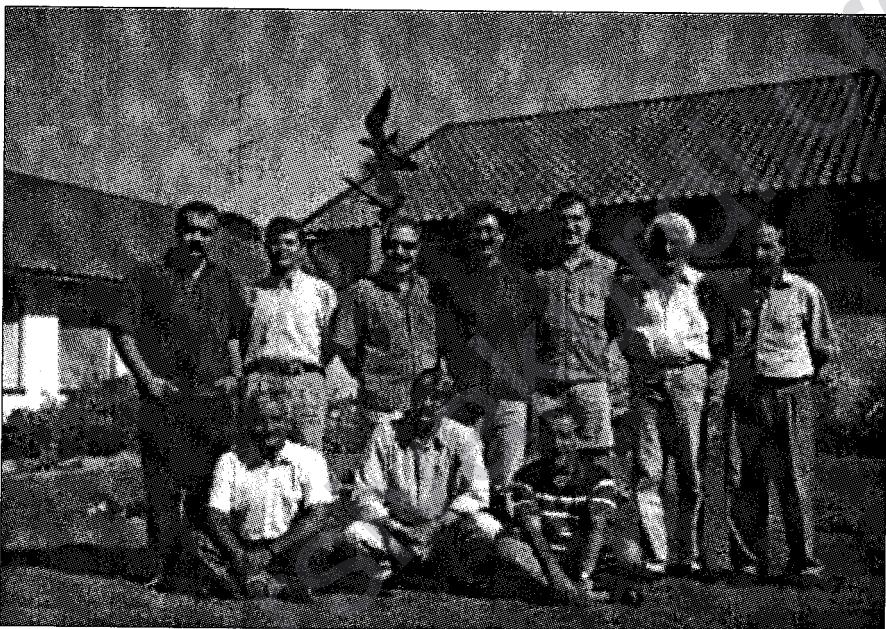
eşek: her, -e; çarpê, -ye

dişi eşek: mankere (m) mankeri, monkeri, mûnker

yük taşıyacak yaşa

gelen eşek: selkem, -e

fare: merre (n)

Kombîyâşê Kîrmânckî yê şesine ra yew grube

fil: fil (n)

flaman kuşu: b. flamingo

flamingo: sûravêlk (n), flamîngô (n)

fok: fok (n)

gergedan: gergedan (n)

geyik: gakovî (n)

goril: gorîl, -e

guguk: 1) pepûk (n) pepûg, pepû

2) kekû (n)

güvercin: 1) borane (m) borûn, bewrani

2) kurkurrik (m)

- 3) gogerçine (m) gorgeçine
gri renkli güvercin: vena (m)
- hayvan:** heywan, -e heywon, heywûn, heyban,
heywa, heywo, heywû, heyba
- yük hayvanı (at, katır, eşek):** golig, -e
- hindî:** kerga misrî (m), qulî, pîpî,
qaze (m), culixe (m); dîkê misrî (n),
dîkê qaze (n), elok (n), elelo (n)
- horoz:** dîk (n), heke (n)
küçük yaştaki horoz: dikleyîr (n) .. dîklîhîr
- ibibik kuşu:** 1) dîksilêman (n)
- 2) hophopik (n)
- 3) dûdû (n) dode, duede
- ibik:** kilaweke (m), pilike (m),
kulike (m)
- inek:** manga (m) mûnga, monga
yaşı genç olan inek: nalman-
ga (m), nûbere (m)
- istakoz:** îstakoz (n)
- jaguar:** jaguar (n)
- kalkanbalığı:** kesmase (n)
- kanarya:** kanarya (m)
- kanguru:** kanguru, -ye
- kaplan:** piling, -e
- kaplumbağa:** kesa (m), kese (n) kesik, -e; kêsike
- karasinek:** 1) mêse (m) mêše, mësi, meyese, meysi,
myes, mehese
- 2) vizike (m)
- karga:** qijike (m), qela (m),
qirawile (m), qerpelase (m)
- karınca:** morcela (m) morcila, myercila, morzela,
molcela, molcila, mocla, mojle,
mojle, mijloki, miclewri, mijlew-
ri, mijlewreki, mijlowri, mijlori,
mijloli, miloçike, mijmewli
- karides:** karîdes (n)

kartal: helî (n), qertal (n)

katır: qantir (n) qontir, qûntir, qatir

yavru katır: qantirleyîr (n) qontirleyîr, qûntirleyr, qatirleyr
kaz: 1) qaze (m) qanzi, qûnz

2) bette (m) betti

keçi: bize (m)

bir kez oğlak doğurmuş

olan keçi: karî (m), kahrîpese (m)... kahrî, kahar, kehar, keyri, kéri

bir-iki yaşındaki keçi

yavrusu (çepiç): 1) tuşk, -e tusk, -e

2) tiştîrî (n)

yabankeçisi: pezkovî, -ye peskofi, pezkûvî

kedi: pisîng, -e

keklik: 1) zerenc (n) zaranc, zeranc, zirac, zerec,
zerej, zarej, zerez

2) heke (n) 3) koçmek (n)

dişi keklik: 1) zerence (m) zarance, zerance, zirace, zerece,
zereje, zareje, zereze

2) marî (m) 3) kewe (m)

yavru keklik: leyîrzerenc, -e leyzarej

küçük yaştaki erkek

keklik: zerencleyîr (n), dikleyîr (n)

kelebek: perperike (m), pelpelike (m),
pisperike (m), pinpinike (m),

minminike (m), cincinike (m),

çinçinike (m), sisperike (m)

kertenkele: marula (m) marmalûk, marxulî, milawine,
milowine, malmalik, malmolik,
malwa, malba,

kılıçbalığı: maseşimşêr (n)

kırlangış: hechecike (m) hejhjiki

kısruk: mahîne (m) mayîne, mahîni

kirpi: jûje (n), dije (n) jije, duce, dice, zuze

koç: 1) beran (n) berûn

2) vosn (n)

iki yaşında veya daha büyük olan koç: hogeç (n)

- yaşlı koç:** berano maz (n)
- çok yaşlı olan koç:** berano qert (n)
- koyun:** 1) mîye (m), mî (m) mey
2) mêşna (m) mêsne, mêsine, mîşna, myeşna
- köpek:** kutik (n), kelp (n)
- yaşı altı aydan daha fazla**
- olan köpek yavrusu:** fînik (n)
- dişi köpek:** dele (m), kutike (m), kelpe (m)
- köpek yavrusu:** b. enik
- küçük yaştaki köpek:** bocî, -ye bûycî, bancı, bancî, bancîy, boncî, bûncî, bojî, -ye
- küçük cins köpek:** zexer, -e
- köpekbalığı:** kutkmase (n)
- köstebek:** hermuş (n), muşo kor (n),
koremişk (n), müş (n), merreyo
kor (n); loxa kore (m)
- kunduz:** kutiko awî (n)
- kurbağa:** 1) beq (n)
2) qırîncele (n) qirîncle, qilinciyele
- kurt:** 1) verg (n) varg
2) ganawir (n)
3) cinawir (n)
- dişi kurt:** 1) deleverge (m) delvergi, delvargi
2) verge (m) vargi
3) ganawire (m)
4) cinawire (m)
- kurt yavrusu:** kirta (m), kirte (n)
- kuş:** 1) mîlçik, -e milîçik, -i; milçik, -i; mîlçik, -i;
miloçik, melîçik; mîrçik, -e;
mirîçik, -e; mirçik, -e; mîçik, -i
2) çûçik, -e, 3) teyr, e
- kutup ayısı:** heşa cemedî (m),
heşê cemedî (n)
- kuzu:** 1) verek, -e varek, -e; vere (n), vara (m), vare (n)
2) kavir, -e

- bir-iki yaşındaki di-**
şî kuzu: berendîre (m) berendile, berindil, berindi,
birinde, birindi, belendîre, bilindiri
- lama:** lama, -ye
- leylek:** leglege (m) lengleni, leylege
- manda:** gamêş (n) camus, comus, cûmis
- dişi manda:** 1) medege madak
2) gamêşe camuse, comusi, cûmisi
- genç manda:** nûbere (m) nebere
- manda yavrusu (buzağı):** koc, -e
- sütten kesilmiş olan**
- manda yavrusu:** gedeg, -e
- yaşlı erkek manda:** kirdan (n)
- martı:** qaqlîbaze (m), martî (m)
- maymun:** meymun, -e mêmun
- muhabbet kuşu:** tûtiyê terraqe (m),
tûtiyê xoşebere (n)
- oğlak:** bizêk, -e bizik, -e; bijêk, -e; bizyêk,
bizya (m), bizye (n); bizî
- öküz:** ga (n)
- yaşlı öküz:** gavo mazêr gawo mazêr
- ördek:** ordege (m) werdegi, werdek
- örümcek:** pîrike (m), pîreboke (m) pîri, pîriki, pirek
- panda:** panda, -ye
- panter:** panter, -e
- papağan:** tûti, -ye; papaxan -e
- pelikan:** pelîkane (m)
- penguen:** penguen, -e
- piliç:** varike (n) varigi
- pire:** keke (m)
- porsuk:** kurbeşik, -e kurebeşik, kurebesik, kurbişik,
kurpişik, kuarpişik, korpişik,
kulpişik, kuarmışık
- saksagan:** qilancik, -e
- salyangoz:** 1) şeytanok (n) şeytan, şeytonik
2) korbilîyes (n) koarbilîyes, kuarbiliz
3) guvelik (n)

sansar: kuze (n)

semender (bir cinsi): kelpe (n)

semender (bir cinsi): qumqumike (m),

gumgumike (m)

semender (bir cinsi): maymaran (m) maya marî, maymaro, marmarî, marmarok, marmaran, maymari

serçe: 1) mîlçik, -e milîçik, -i; milçik, -i; mîlçik, -i; miloçik, meliçik; mîrçik, -e; mirîçik, -e; mirçik, -e; mîçik, -i

2) çûçik, -e

sıçan: merre (n)

sipa: 1) kurrî, -ye kurrik, -e; kirrêk, -i; kirri (n), kirrî (m)

2) cehşik, -e cahş, canşik

3) sîpa (m), sîpe (n)

sırtlan: keftar, -e

sincap: simore (n) simorik, simolek, simbore, simbole, sumore, sembure, sumbelîye

sinek: 1) mêse (m) mêše, mësi, meyese, meysi, myes, mehese

2) vizike (m)

sirke (bit yumurtası): rişke (m) riske

sivrisinek: 1) melşe (n) meleşe, mereşe, merşe, merşa

2) kermêşe (m) kelmêşe

3) kulinge (m) kulenge

4) vizik (n), 5) pînge (m)

suaygırı: estorê nîlî (n)

sukaplumbağası: kesaya awî (m)

suyılanı: maro awî (n)

şebek: şebek (n)

şempanze: şempanze, -ye

tarlafaresi: loxe (m), lore (m)

tavşan: hargûş, -e heroşe, argûş, argoş, argueş, arwêş, arbêş, erbêş, awrêş, awriş, ewrêş, owrêş, arûş, aroş

tavuk: kerge (m) kargi

tavus: tavûs. -e

tay: 1) cana (m), cane (n)

cona (m), cone (n); cûna (m), cûne
(n); cehnî (m), cuyanî, -ye, cuyane

2) kurrî, -ye

kurrik, -e; kîrrêk, -i

tazi: tajî, -ye; tazî, -ye tanzi (n), tanzî (m); tonzi (n),
tonzî (m); tûnzi (n), tûnzî (m)

teke: kel (n), kelce (n) kelece, kelice, kilînce, kelje

tırtıl: 1) îre (m)

2) tertul tertûr, tirtir, teltur, tentur

tilki: lû (n), lûye (m), luw, luwî

timsah: tîmsah, -e; krokodîl, -e

tosun: 1) coneaga (n)..... conga, cûnga

2) vîştira (n)..... vîştera

henüz öküz sayılmayan

(yaşça) büyük tosun: boxeçor (n)

turna: quling, -e; siquling, -e

uçurböceği: xalofir (n),

 xalxalok (n), bawkalik (n),

 lulikê oxirî (n), bext (n), koşkar (n)

üveyik: kotere (m)

yabani: 1) kovî, -ye

2) yabanî, -ye yabonî, yabûnî

yabanarısı: 1) zerqete (m) zerqetik, zirqite, zilqiti

2) pîzang (m) pîzan

3) mêşa çeqere (m)

yabankeçisi: pezkovî, -ye peskofi, peskûvî

yavru (hayvan yavrusu): leyîr, -e,

 leyrek, -e lihîr

yavşak (bit yavrusu): nute (m), nutike (m)

yılanbalığı: marmase (n)

yük hayvanı (at, katır, eşek): golig, -e

VER BI ETİMOLOJİYE KIRMANCKI (ZAZAKI)

MALMİŞANIJ

Etîmolojî ilmê ziwanî mîyan de şaxêk o, wareyê ey tesbitkerdişê kokê çekuyan (kelîmeyan) o. "Etîmolojî" yêko bîn esto ke nameyê xo bi franskî "étymologie populaire", bi tirkî "halk kökenbilimi" yan zî "yanlış kökenleme" yo; yanî "etîmolojîyo şaş". Etîmolojî ilm û zanayışê ziwankî ser o viraziyêno labelê etîmolojîyo şaş texmîn û nezanîye ser o viraziyêno. Semedê etîmolojîye rastî, zanayış û muqayesekerdişê şîweyan, leh-çeyan û ziwananê cîya-cîyayan û xebata derg û dilaye lazim a.

Na hûmara Vateyî de nuşteyêkê Roşan Lezgînî esto. Roşan nuşteyê xo de çend çekuyanê kirmancıkî ser o vindeno û wazeno kokê ïnanê etîmolojîkî bido zanayış. Béguman nîyetê Roşanî nîyetêko baş o, labelê nîyeto baş bes nîyo. Fikrê mi gore zafe nê izehetanê etîmolojîkanê Roşanî şaş ê, eke ma ser o nêvinderê, wendox bi agahdarîyanê şaşan xapîyêno. No semed ra ez zî wazena çekuyanê "asnawer" (yüzücü, yüzen), "alastin" (yalamak) û "riswa" (rûsва)yî ser o videra.

1) asnawer (yüzücü, yüzen)

Kirmancıkî (zazakî) de, formê cîya-cîyayê na çekuye estê: asnawer, esnawer, asnaber, aznaber, azneber.

Çekuya "asnawer"ı hîrê parçeyan ra viraziyaya: a + sna + wer

Nînan ra "a-" prefiks (önek), "-wer" suffiks (sonek) o. Çekuya "sna" zî eslê xo de kar (fîl) o. Ma kotî (ça) ra zanê?

Tayê ziwananê kanan (kehenanê) hîndo-ewropîyan de prefiksê "a" û çekuya "sna" esta. Nimûne:

sanskritkî (hindkiya kane) de: sna, snati/snatah (yanî "xo şutene")
avestakî (ziwanê Avesta) de: sna (yanî "şutene"), snayeite (yanî "xo

Vate

şutene”)

îrlandkîya kane (îrlandakîya kehene) de: snaid (yanî ”şutene”)

swêdkîya kane de: sima (yanî ”asnaw kerdene”)

Tayê ziwananê hîndo-ewropîyan ê ewroyinan de zî kokê na çekuye mendo. Nimûne:

osetkî de: exsnun, exsnîn (yanî ”şutene”)

îngilizkî de: swim (yanî ”asnaw kerdene”)

swêdkîya newa de: simma (yanî ”asnaw kerdene”)

almankî de: schwimmen (yanî ”asnaw kerdene”)

Vera (muqabilê) ”asnaw”e, kirmancî de tayê formê cîyayı estê: asnaw, esnawi, isnawi, azne, azna.

Tayê ziwanan û lehçeyanê hîndo-ewropîyan ê ewroyinan de, vera na çekuye nê çekuyî estê:

kurmanckî (kirdaskî) de: ajne, some

pehlevkî de: şnap, şnak

fariskîya newa de: şenav, şenab, şenah, şenar, şena; aşnav, aşnab, aşnah, aşna

gîlekî de: şenew

mazenderanî de: sénû, seno.

Vera ”asnawer” (esnawer, asnaber, azneber, azneber)ê kirmancî zî merdim şîno (eşkeno) nê nimûneyan bido:

fariskîya newa de: aşnaver, şenaver, şenager, aşnager

kurmanckî (kirdaskî) de: ajneber

Vera ”asnaverey”/”azneberîye” (esnaverey, aznaberîye)a kirmancî de zî merdim şîno nê nimûneyan bido:

kurmanckî (kirdaskî) de: ajneberî, ajberî, aşberî, soberî, sobeberî

fariskîya newa de: şenaverî, şenagerî

Seke mi cor ra zî nuşt, ”-wer”ê ”asnawer”/”esnawer”î suffiks o. No suffiks, kokê ”ber” (berdene) ra yeno û manaya wayîrbîyayene yan zî tewsîfbîyayene dano. Vera ney, pehlevkî de ”-war”, ”-wer”; fariskî de ”-ver” esto.

Mavajê fariskî de bextever (wayîrê bextî), namver (wayirê nameyî, namedar), behrever, kînever, tacver. Fariskî de no suffiks ge-ge şeklinde ”-ûr”î zî gêno (nimûne: rencûr, mozdûr, destûr).

No ”-wer”ê kirmancî tayê şîweyanê kirmancî de se ”-ber” mendo. Mavajê herunda ”asnawer” û ”esnawer”î de şîweya Dêrsimî de ”azneber” yan zî ”aznaber” vajîyêno. Kurmanckî (kirdaskî) de zî no suffiks ”-ber”

o (ajneber).

Bi kilmîye, kirmancık de suffiksê ”-wer”î zî ”-ber”î zî esto. Nê her di zî kirmancık yê. Merdim şîno (eşkeno) nînan ra yewî tercîh biko. Kam tercîh beno? Krîterê nê tercîhî ci yê? Nê persan ser o zî munaqeşe û pêkerdiş lazim o.

Nê qiseyanê corênan ra fam beno ke ”a+sna+wer”=”asnawer” (esnawer, asnaber, azneber, azneber) keso ke wayîrê zanayışê asnaw (azne) o yan zî bi asnaw (azne) yeno tewsîfkerdene. Labelê goreyê zanayışê mi, çîyo ke Roşan Lezgîn no xusus de vano şâş o; yanî ”a”yê na çekuye ”aw” ra, ”sna”yê na çekuye ”jen” ra nîno.

2) ”alastin” (yalamak)

Vera na çekuye de kirmancık û kurmançık de nê çekuyî zî estê:

kirmancık (zazakî) de: lîstene, lêstiş, liştîş

kurmançık (kirdaskî) de: alastin, dalastin

Roşan Lezgînî gore ”alastin” bi xo ”lewsawitin”e ra yeno. Labelê agahdariyê cérînî nawnenê (musnenê) ke şeklê kanê na çekuye kokêko müşterek ra yeno ke te de ”sawitin” çîn o. Çend hezar serrî ra ver, ziwananê sanskrîtkî, fariskîya kane, yûnankî û latînkî de na çekuye bê ”sawitin” bîya. Vera ”lîstene”ya (yalamak) kirmancık de tayê ziwanan û lehçeyanê hîndo-ewropîyan de nê çekuyî estbîy:

sanskritkî de: lédhi

fariskîya kane de: lîz

yûnankî de: leikho

latînkî de: lîngô

îrlandkîya kane (îrlandakîya kehene) de: ligim

swêdkîya kane: slikka, slekia

pehlevkî de: lîşten, listen

fariskîya newa de: lîsîden (lîs + iden), lêşten

armenîkî de: lizum, lîzém

kurdîya senendecî de: lêsan, lêsîn, lêstin

hewramkî: lêsey, ewelêsey

swêdkîya newa de: slicka

franskî de: lécher

almankî de: sicken, schlecken, lecken

îngilîzkî de: lick

Çiyêdo bîno balkêş no yo ke ziwanê erebkî de zî muqabilê ”alastin” a

kurmanckî de çekuya "el-lehs" (lehs)î esta. Mavajê "alast" (bi tirkî "yaladî") erebkî de "lehîse" yo û seke aseno na çekuya erebkî zî "alastin'a kurmanckî manena. Pêmendişê na çekuya kurdkî û erebkî ser o zî vindertiş lazim o. Çunkî heme ziwanê ke mi cor ra se nimûne nuştê, ziwanê hîndo-ewropî yê labelê erebkî ziwanêko samî yo.

3)"riswa" (rûsva)

Na çekuye bi xo di çekuyan ra virazîyaya. Nê di çekuyî, kirmancîya (zazakîya) ewroyine de "rî"/"ri" (yüz, surat) û "sîya" (kara) yê. Gelo nê di çekuyî ziwan û lehçeyanê bînan ê hîndo-ewropî de çi tewir bîy?

a) kirmancî (zazakî) de: rî, ri

avestakî (ziwanê Avesta) de: reode

pehlevkî de: rod

fariskîya newa de: rûy, rû

kurmanckî (kirdaskî) de: rû

kurdkîya senendecî de: rû

hewramkî de: ruwe

b) kirmancî (zazakî) de: sîya, şîya, şâ

sanskritkî de: sa

avestakî (ziwanê Avesta) de: syave

fariskîya kane de: sa

îrlandkîya kane (îrlandakîya kehene) de: swart

swêdkîya kane de: svarter

pehlevkî de: sîyah, sîyak, sîya

fariskîya newa de: sîyah, sîyeh

armenikî de: sîev

belûckî de: sîyah

osetkî de: seu

gilekkî de: sîe

semnankî de: sîa

kurdkîya senendecî de: sîya

hewramkî de: sîyaw

swêdkîya newa de: svart

almankî de: schwarz

îngilizkî de: swarth (yanî "asmer"/"esmer")

Roşan Lezgîn zî nuseno ke kokê çekuya "riswa"yî di çeku yê. Labelê goreyê ey, "riw"+"siya"=riwsiya=riswa bîyo. No îzeh mi rê maqlû nîno.

Çi rê "riw"?

Seke mi cor ra zî nuşt, wina fam beno ke "rî"/"ri" û "sîya" ra "riswa" virazîyayo labelê formê verinê nê "sîya"yî senê bi? Ez bi xo zaf emîn niya.

Gelo "ri+sîya"="risîya" bi û dima "Y"ya çekuya "risîya"yî biye "W" û na çekuye biye "riswa"? Beno ke wina bo, çunkî zaf cayan de ewro kirmancî (zazayı) herunda "riswa"y de vanê "risîya" (yan zî "risîya", "risya", "rîşîya"). Labelê beno ke "ri" û formêkê bînê çekuya "sîya"yî yo ke te de vengê "V"/"W"yî esto ra çekuya "riswa"yî virazîyo (ma ferz bikê "ri" û "sîyave"yê Avesta, yan zî "ri" û sîyaw"ê hewramkî yan zî "ri" û formê "swart"î). Seke aseno (haseno) formanê cêrênan de "V" yan zî "W" esto:

avestakî (ziwanê Avesta) de: syave

îrlandkîya kane (îrlandakîya kehene) de: swart

swêdkîya kane de: svarter

armenîkî de: séev

osetkî de: seu

hewramkî de: sîyaw

swêdkîya newa de: svart.

Béguman nê faraziye yê. Ewro vera çekuya "riswa"yî, fariskî û kurdki de nê formî estê:

fariskîya newa de: rosva

kirmancî (zazakî) de: rîşîya, risîya, risya, rîşîya, riswa

kurmanckî (kirdaskî) de: riswa

kurdîkîya senendecî de: risuwa

hewramkî de: risuwa (*).

(*) Mi semedê agahdarîyanê corênan nê ferhengan ra zî îstîfade kerd:

Muhemed Huseyn bin Xelef Tebrîzî mutexellis be Borhan, Borhanê Qati, Tehran, 1362, c. A-S, r. 45; c. Ş-L, r. 1298, 1895, 1921; c. M-Y, r. 2262

Delamarre, X., Le Vocabulaire Indo-européen, Paris, 1984, r. 282

Cem, Münzûr, Ferhengê Kurdi-Tirki (Zazaki), (1994)

Gewranî, Elî Seydo, Ferhenga Kurdi Nûjen, Emman, 1985, r. 28

Ibrahimîpor, Dr. Muhemed Teqî, Vajenameyê Farsî-Kordî (Senendecî-Ewramî-Kordiyê Şêmali)

Şükûn Ziya, Gencinei Güftar Ferhengî Ziya, 1967, r. 60

Zîlan, Reşo, Svensk-kurdiskt lexikon (Nordkurdiska), SIL, Stockholm, 1989

QEMER AXAYÊ USIVAN

Münzûr ÇEM

Qemer Axa pîlê aşîra Usivan o. Keyeyê (çeyê) ïnan ra "Çê Murtê Oji" vajîno.

Qemer Axa, goreyê rewşa Dêrsimî wayîrê xêlê mal û milkî beno. Pax, Axdad, Pîlvank, Varanîye, Pagû, Lilû, Harçik, Tulik de erazîya xo bîya. Vatişan ra gore Sovayîge kî (zî) yê ey bîya, na peyê coyî rota pîlê kurêşan (kurêşan) Alîyê Gaxî.

Qemer Axa çiqas ke ge-gane bîyo dudil, sistîye kerda kî eslê xo de welatperwerîya xo bîya û leyê şarê Dêrsimî de cayê xo gureto, dewlete de sare anto.

Vajîme ke vatişan ra gore 1916 de demo ke Alîyê Gaxî dêrsimijî kerdê topî esto Nazmîya, Mazgêrd û Pêrtage ser, memurê dewlete nê cayan ra kerdê teber (tever), Qemer Axayî kî desteg do ey. Ancîya goreyê vatişê şarê Dêrsimî, dormê 1930î de eskerê tirkî ke esto Dêrsimî ser, aşîra Usivan xo ver ro do, do pêro. Baytar Nûrî kitabê xo "Kurdistan Tarihinde Dersim" de qalê nê meseleyî keno.

1936-1937 de Qemer Axa hetê Seyîd Rizayî de bî. 1936 de gama ke Seyîd Riza, Alîyê Gaxî û Usênê Seyîdî binê dewa Halvorîye de ameyî têlewe, kemere este Golê Xizirî û sond werd ke dustê dewlete de dest bidê yewbînan (jubînî, zuvînî), pîya pêro dêne, Qemer Axa kî uca bî. Labelê na nuqta de di fikrê cîyayî estê. Tayê vanê "Qemer Axayî kî uca ïnan de sond werdo". Tayê kî vanê ke "Nê, Qemer Axa amo verê çemî hama bover yanê hetê Halvorîye nêşîyo; uca ra peyser cêro ra (agêrayo). Labelê Seyîd Rizayî hetê Halvorîye de verê Çemî ra venga ey do, vato 'Qisa to çik o, ti ma ra se vana?' Ey kî dot ra cewab do, vato 'Kêfilê mi Usênê Seyîdî yo, o ci ke vano ez qebul ken' ".

Siro ke 1937 de esker hetê Mazgêrdî ro amo, Usivan bi tayê aşîranê bînan (demenan, heyderan, kurêşan...) ra pîya dormeyê Çemî Harçîge

de verenîye ro ci gureta, do pêro. Labelê o mabêن de lajê Qemer Axayî Findiq Axa kewto ra dewlete dest.

O yo ke hurendî ama ez naye kî vajîne: Goreyê vatişê tayê dêrsimijan, Findiq Axa hetê welatperwerîye ra pîyê xo ra raver bîyo. Findiq Axa bi Seyîd Rizayî ra pîya Xarpêt de ameyî mehkemekerdiş û dewlete ê yew roje de fistî ra dare.

Dardekerdişê Findiq Axayî ra têpiya Qemer Axa dêrsimijan de qarîno, şono dewlete de êno werê (hurê), dewa xo Tulik de qereql dano viraştene. Sebebê nê karê ey ser o kî mabêنê dêrsimijan de nîya êno vatene:

1937 de esker ke êno nêzdîyê Mamekîye (merkezê wîlâyetê Tuncelî), wazeno ke binê dewa Korkezî de çem ra bover vişiyone (şêro boverê çemî). Aye de Memo Polîs vajîno merdimêde (mordemêde) kurêşij beno, o nano pira Ustegmen İsmail Hakkîyî kîşeno. Gama ke kîşeno kî bi vengêde berz, xo goyneno (wesfanê xo dano), vano "Mi ra Findiq Axa vanê!" Sirê mehkemekerdişî de, çîyo ke dewlete en zêde kena mane û Findiq Axayî fîna ra dare (dar de kena) no mesele beno.

Naye ser o Qemer Axa hêrs beno, vano "Lajê mi seba Dêrsimî da pêro, ancîya kî dêrsimijî bî sebebê dardekerdişê ey" û hetê dewlete gêno (cêno).

Memo Polîs kî sebebê a qisaya xo wina (nîya) keno eşkera: "Mi nîyada ke Usivû dudilî yê, pêrodayîşê xo zerre ra nîyo, mi hen vat ke alaqeyê xo dewlete ra bibirîyo û tenêna rind wertê herbî kuyêne."

1938 de Qemer Axayî ardimê dewlete kerd. Labelê seke zorê xoverdayîşê çekdarî şî, dewlete dest bi qirkerdişê girdî (girsî) kerd, Qemer Axayî kî ci ra bara xo gurete. Dewlete Qemer Axa bi xo rusna şaristanê Tîrkîya Bolu, uca kerd hepis. Esker şarê keyeyê (çeyê) ey kî dano arê, hetê Mamekîye ser beno. Siro ke ênê verê Koyê Duldile, keyna (çêna) Qemer Axayî Xanime ya ke dicanî (diganî, néweşa gedî) bena, kuna birênan ver; yanê wextê xo nêzdî yo ke endî rakuyo, doman (gede) bîyarone. (Xanime birazayê Qemer Axayî Usxanî de zewejîyayîfe bîya.) Qumandaro tîrk nîyadano ke cinîke nêşîkîna raye ra şero, emir dano eskeran, eskerî aye sungî kenê, tirr ra erzenê cêr. Ê bînan kî anê fekê çemî, cayo ke Çemê Mûzirî ve Çemê Harçîge ra resenê pê, uca qir kenê. Keyeyê Qemer Axayî ra 85 teneyî uca ênê kîstene.

Qemer Axa serra 1942 yan kî 1943 de Hepisxanê Boluyî de şono

heqîya xo (dinya xo bedelneno). Mezela xo uca ya.

Qemer Axayî ser o lawikê vajîna. Varyantêde na lawike wina (nîya) yo (¹):

Qemer Axa

1. No varyant goreyê vatişê Weysel Boruçî nusîyayo.

KILAMA QEMBER AXAYI

Lê lê derdo derdo, zalim derdo derdo, wîy!
Lê lê laserekê wisarî, lemin,
Amo, qonaxê Qember Axayê mi, lemin,
Bine ra berdo!
Lê lê derdo derdo, zalim derdo derdo!
Acîya to birayî, serê dilikê zerrê mi, lemin, werdo!

Lê lê derdo derdo, zalim derdo derdo!
Qember Axayê mi
Mektuve hepisxanê vesayî ra, lemin, yazmış kerda,
Pil û qicê Koyê Dêrsimî rê, lemin, silam kerdo.
Lê lê derdo derdo, derdo zalim, derdo derdo!
"La-lawo, acîya to birayî", mi va,
"Serê dilikê zerrê mi, lemin, werdo!"

Lê lê derdo derdo, zalim derdo derdo!
"Qember Axayê mi, ti xo rê efkar meke,
Çekçekoyê serra vêsanîye, lemin,
Amo, gul û sosinê tu yê koyî ra çerdo.
Lê lê derdo derdo, zalim derdo derdo!
Acîya to birayî, derdo,
Serê dilikê zerrê mi, lemin, werdo!"

La-lawo, tirk o, lemin, no zindiq o!
Lemin, derdo derdo!
Owo ke Elezîzê vesayî de lemin fisto ve dare,
De lawo, birayê mi Findiq o.
Lê lê derdo derdo, zalim derdo, lemin derdo!
La-lawo, na birayêni, lemin, çıqa çetin a!
Acîya xo, de law, serê dilikê zerrê mi werdo.

De lawo, Qember Axayê mi
Mektuve hepisxanê vesayî ra, lemin, yazmiş kerda.
Derdo, hoy derdo derdo!
Vano:

"Wayê,
Eskerê otuz sekîzî, lemin, amo;
Kamê ma wes o, kamê ma, lemin, surgin kerdo?"
Lê lê derdo derdo, zalim derdo, lemin derdo!
De lawo, waye qedayê canê biray bicêro!
Lemin, derdo, hoy derdo!
Awo ke ma pêy ra, lemin, mendo,
Ça memleketû ser de lemin surgin kerdo?

Varyantêde bîn ra parçeyê kî wina (nîya) yo:

Amnon o, amnon o;
Axayê mi, rozû ra seme yo.
Qemer Axayî mektuve yazmiş kerda, vano:
"Qomo, Olî kenê
Xortonê mi ra kam wes o, kam merd o?"
Alê Usê Zengî mektuve yazmiş keno, vano:
"Apo, to rê merax nêbo,
Torge sano gilê Koyê Surî,
Laşêr amo, qonaxê to berdo.
Abdula Pasayı kardî arda wertê xortûnê to
Heq bo az warê to de nêverdo."
Axdad (2) o, Axdad o, Axdad o,
Axayê mi, sono qeraz o.
Tayê xortî çê Usiv Axayî de restê ra
Heq zono ke baxêde rez o.
Silê Surî (3) Qemer Axayî rê selam kerdo, vano:
"Axayê mi, qarisê Findiqî (4) mebe,
Dî-rê rojî Kemerê Çile de tifong berzo."

-
2. Axdad, dewanê Qemer Axayî ra yew (ju) a. Elaqeyê xo û Axdadê Seyid Rizayî çin o.
 3. Silo Sur, merdimêde demenij o. Çekdarêde ciraameye bîyo. 1937 ra raver (ver) bi destê tayê demenijan amo kîstene.
 4. Findiq, lajê Qemer Avayı yo. Dêrsimijanê ke 1937 de Xarpêt de amê mehkemekerdene ra yew o. O bi Seyid Rizayî, Seyid Usenî û tayê merdimanê bînan ra yew roje de Xarpêt de amê dardekerdenê.

CEM Ú CEMAT

ÇEKO

Xêlê waxt o ke ez cem û cematan, roşan û idîyan, veyve û govandan, şin û şahîyan ûeb. welatî ra dur a. Çito ke merdim (mordem) têşanîye dest wekewkerîyo, ez kî bi a rewşe bîya têşanê kulturê şarê xoyê hêjarî. Merdim herçiqas ke tiya Ewropa de tayê çîyan bidekerno kî, tamê welatî nêdanê. Heyan (hata) ewro, Ewropa de nesib nêbi ke ez cemê de amade (hazir) bî. No fîrsend bi destê Cemâtê Dêrsimî, emser 19ê gucige (sibate) 2000î de, Berlin de kewte re mi (min) dest. Biraderê Cemâtê Dêrsimî berxudar bê. Ez pêy co hên fikirîya ke nê cemî binusî. Seba ke heyan nika nênuşiyê, nê erf-edetên ma yê hêcayî têvter (pêro piya) bîyê vîndî. Heq pîrê Sêydalî ra razî bo û lew nana ey dest ra ke mi rî derheqê dua û decêrayışê cemî de ardim kerd ke no nuşte bêro huzbar. Her hên Xizir, Dewrêş Ismaîl û Dewrêş Doxanî ra razî bo û weş û war bê ke derheqê deyşan (deyîşan) de mi rî ardim kerd.

Na cem de, tayê çîyi bi mi zêdê yan kî vurîyaye (değişik) ameyî. Hên êno re mi vîrî ke cemanê verênan de, sohbet û şîretî gumra bîyi. Bi kirmancî (zazakî) venga Homayî (Heqî), elheqanê (êr-ewliya) ma dîyîyêne, deyş û duayî bi kirmancî vajîyêne. Cemanê ewroyan de ziwanê (zonê) cemîyo kirmancî bîyo tirkî. Waştişê Cemâtê Dêrsimî ser, her çiqas pîrê Sêydalî hewl da (cat kerd) ke nê cemî bi kirmancî decêro kî ere ser nêkewt. Ancîya kî na yewe (juye) seba vereroje gamêde hêca ya. Ganî (gunî) naye ra tepîya kar û gureyê pîr û rayberanê ma bi ziwanê kirmancî cemdegirewtîş (cemdeguretiş) û duadayış bo. Çiyêñ ke mi cem de qeydê teyîbî kerdbî yan kî uca dîbî, ez wazena ke ïnan bê kêmîye pêşkêşê şima wendozanê kovara Vateyî bikerî.

CEM

Pîr, hona ke kes çîn o, diwêş (des û didi) xizmetkaranê cemî dîyar (kifş) keno û seba her xizmetkarî xizmetêde cemî dano ci. Tayê ceman de kî na hûmara xizmetkaran hîrê ya. Pêy co ez pîrî ra pêhesîna ke

"Xêca pîrî, kes nêşikîno cem decêro. Pîr Hezretê Wuşêن (Huseyîn), rayber kî Axir Cebrayîl o."

Silayîya Cemâtê Dêrsimî ser o, ez û kebanîya xo ma şîme cem. Keso ke şono cem, keyberê (çêberê) cemî de hetê xizmetkarêde cemî ra pêşwaz beno. Rayberîya pawitoxî (gözcü) de merdim kuwno hîyata (salone) ke cem te de decêrîno. Hîyate de, nat û dot, cinî û camêrdan, kênek (çênek) û xortan têmîyan de qor bi qor cayê xo girewto (gureto). Sereyê cinîyan, bi çítikan têmnaye yo. Hetê rastê serênî de pîr, hetê pîriyê rastî de kî rayber doşegî ser ro ronişte yê. Hetê pîriyo çep de, tayê cêr kî di tamurcîyî (zakîr) ronişte yê. Merdim teba nîyazê xo, vejîno re huzbarê (huzûrê) pîrî. Pil hetê rastî de, kesên bînî kî çepê ey de, seba gulbangê nîyazî, bêçîka (engiştâ) pîla linga raste nanê re bêçîka pîla linga çepe ser. Çaremîna (heme çar) bêçikanê destê çepî keno zerê destê rastî, tayê beno bul (quliz, kuz) û cemât beno bêveng. Pîr, eke gulbanggirewtîş de kêmî û çewtiyan bivîno, înan keno sererast û hona dua cêrêne dano ci. Dua ra tepîya, merdim sijdeyê herdî beno (şono secde) û hîrê reyî teba vatişê "Ya Heq (Homa), ya Mehemed, ya Elî!" kelê xo re herdî birneno. Aye ra tepîya (keso ke biwazo) destê pîrî maçî (muçî, paç) keno û peyser şono, cem de cayê xo gêno. Niyazcî, nîyazî beno, ey keno wertê nîyazan. Dua ke pîrî gulbangê nîyazî de wende na biye⁽¹⁾:

Halla halla!

Nêtê cemê heqîye ra

Nêtê Hezretê Xizirî ra

Nîyazê şima nur bo

Qudret de hon⁽²⁾ bo

Cennet de taham⁽³⁾ bo

Qeda û quisîrî rê çeper bo

Nayê ke wenê, ci rê helal bo

Nayê ke danê, ci rê delîl bo

Xizir şima na raye ra mekero

Xêre ser newe ra nesîb kero

Qede-qelxanê verê qeda û quisîrî bo

Loqmê sima lewê Xizirî de qebul bo

1. Qalibêde na dua çin o, her pîr şikîno tayena derg yan kî kilm kero.

2. "Honê areyî", parçeyêde çiyêde tewr hurdî.

3. taham: tamet

Dergayê Heqî (Homayı) de binusîyo

Rastîye rê hû! Mumîn rê ya Eli!

Pîr, tiya de dest keno mujuliye û vano:

"Verî ke bêrîme cem, sodir nêt kenîme. Awe kenîme xo ro, kesên çeyi
ra (juyo ke nêweş... ûeb. -Çeko) rizalixîye cénîme. Jubîn de hast ênîme
cemê heqîye. Her kesî nêt kerdo, nîyazê xo poto û bi o nêt ra amo cemê
heqîye. Juyo ke jubîn de hast mebo, naca raya Heq-Mehemed-Oli ya,
gunî her kes jubîn ra rajî bo. Gunî her kes na cem de jubîn ra hast bo.
Kam ke na çêber ra kewt zere, zê wa û birawûn o. Bi no nêto rind ra êno
cem. Cemê heqîye de kîn-kîbir nêbeno. Mordem ke amê cem, gunî zerrê
xo pak kero, hên bêro..."

Na mabêن de, tamurcîyi (zakîr) bi kirmanckî û tirkî deyşan vanê.
Eke nîyaz bêro, bîhne danê ci, gulbangî ra tepîya ancî dest pêkenê
deyşan vanê. Dewrêş Doxanî bi kirmanckî (zazakî) na deyşa xo ya cêrêne
vate:

Toximê ma emser dayê genim bo, wî dayê

Her kes motor beno ê ma gawû bo, wî dayê

Dayê, nîyaz bide ke berxê to bero, wî dayê

Wî dayê, roje şiyayê, wî dayê, roje şiyayê

Vanê roj vejîyo, rojê amnanî yo, wî dayê

Waxtê çayir û hegawû çînteno, wî dayê

Ê ma reşber çîn o, zorlix vîneno, wî dayê

Dayê, nîyaz bide ke berxê to bero, wî dayê

Wî dayê, roje şiyayê, wî dayê, roje şiyayê

Memleketê mi pers kena, zaf berz o, wî dayê

Her roj vare varena bi kul û derd o, wî dayê

Dayê, ti kokim a, vare kam bierzo, wî dayê

Dayê, nîyaz bide ke berxê to bero, wî dayê

Wî dayê, roje şiyayê, wî dayê, roje şiyayê

Tamurcî Dewrêş Ismaîlî na mabêن de bi kirmanckî na deyşa xo ya
cêrêne vate:

Roj vejîya koyê ma ser o

Ez céra nê Heqê ma ver ro

Memleketê ma ma bero

Dewê dewê dewê dewa ma

Sarî qesê xo hên vatê re ma

Iştrî kot zerê piskanê ma
Dayê dayê dayê dakila mi
Sarî girmika xo da sarê mi
Hêşre kote zerê çimanê mi
Welat koto ra mi vîrî
Ra û dirbê xo kotê duri
Polîsê çeqelî nêverda şêri-bêri
Dewê dewê dewê dewa ma
Sarî qesê xo hên vatê re ma
Iştrî kot zerê piskanê ma
Dayê dayê dayê dakila mi
Sarî girmika xo da sarê mi
Hêşre kote zerê çimanê mi
Vanê Dewrêş Ismaîl nêwes o
Hewsê kalikê mi ma rê bes o
Awa xo derman a, hên wes o
Dewê dewê dewê dewa ma
Sarî qesê xo hên vatê re ma
Iştrî kot zerê piskanê ma
Dayê dayê dayê dakila mi
Sarî girmika xo da sarê mi
Hêşre kote zerê çimanê mi

Eke êndî kes nîyamê cemât, pîr bizano tamur bicino o bi xo, eke nêzano bi işaretê ey tamurcî (temburcenayoxî) bi deyşan diwêş (des û didi) xizmetkaranê cemî; rayberî (rehber), pawitoxî (gözcü), çiracîyî (delilci), tamurcîyî (zakîr), gezikcîyî (süpürgeci), awdayoxî (sakaci, sucu) qurbancîyî, nîyazcîyî, peyîkçîyî (xeberci), dergewanî (kapıcı), semacîyî (perwanciyî) û postalcîyî (iznikci) bi dore, teba kar û gureyî înan, cemati rê danê naskerdene. Nameyê kamcî xizmetkarê cemî ke deyşe de dekerîya (zikr bi), şono huzbarê (huzûrê) pîrî, dare de vindeno.

Tamurcîyan na deyşa diwêş xizmetkaran vate:
Heqî ra hîdayet bî
Pîrê mi to rê eyan bo
Amê ma rê nama Şahî
Murşîdê mi rê xebere bo

Heqî awir (⁴) do bi qulê xo
 Bîyo seja merdim cêreno
 Keso bêbext cem xerepneno
 Pawitoxê (⁵) ma rê xebere bo
 Tayê wanenê tayê nusenê
 Adem viraşt bi çar elemano
 Gumra talibî raye ra vejînê
 Rayberê mi rê xebere bo
 Baxê xo wazeno bilbil şeyda
 Heq rastî dengê to wazeno
 Çila nêvêşena ron wazena
 Wa çilacî (⁶) rê xebere bo
 Zikrê tamurcîyî saz o
 Heqî rê wanîno nîyaz o
 Nefeso wende duwaz o
 Wa tamurcî (⁷) rê xebere bo
 Cem de benê bira û wayî
 È yê guruh û naciyî
 Cemê Qirxleran de gezikcî
 Wa gezikcî (⁸) rê xebere bo
 Ta rew ra vato bellî
 Raya Mehemed-Eli
 Pirr şona ver bi Wusêni
 Wa awdayoxî (⁹) rê xebere bo
 Bê ma şîme îrfanî
 Tewaf kerîme erkanî
 Tekbîr bidîme qurbanî
 Wa qurbancî rê xebere bo
 Kesê ewlîyayê qelbpakî
 Loqmo xag nêcunê didanî

4. awir: nîyadayış, ewnîriyayış, nezer

5. pawitox: bi tirkî "gözcü"

6. çilacî: çeraxcî, delilcî

7. tamurcî: zakîr

8. gezikcî: havêlik

9. awdayox: bi tirkî "sakacı"

Vate

Xizmeta ci rê karê loqmeyî
Wa nîyazcî rê xebere bo
 Keso aşiq pir şimeno
 Mabetî ra gulan weçîneno
 Mêyman cemî goş dano
 Wa peyîkcî rê xebere bo
Na raye xasa xasan a
Darîya we jenga zerra
Pirr ke, bide tasa engura
Awdestcî rê xebere bo
 Şiyayoxê na raye hecî yo
 Mumîn Heqî rê duacî yo
 Kilidê cemî dergewan o
 Dergewanî rê xebere bo
Ama pîrî, ez Şah Hatay a
Mi raya Heqî ramite ama
Amê dare têvterê ⁽¹⁰⁾ dosta
Wa postalcî rê xebere bo
 Ama qonax, ez Şah Senem a
 Qirxleran de semayê şîya
 Destî giredayî dare ra vindeta
 Wa semacî rê xebere bo

Deyşe ra tepiya, pîrî na dua (bi tirkî) dê bi diwêş xizmetkaranê cemî:
"Halla halla! Demê ma xêr bo, xêr bêro,
 xêrên ma fet bê, şerên ma def bê.
(Her cumleya pîrî ke qedîna cemât vano: Halla halla!)
Munkurî mat bê, munafîqî berbat bê, mumînî şâ bê.
(Cemât vano: Halla halla!)
Xizmet-azeta şîma qebul bo, miradê şîma bibo;
 nur-cemalê şîma elheqanê cemî eşq bo.
(Cemât vano: Halla halla!)
Heq, teba heştêş (des û heşt) hezar alemî û têvterê mumînan,
 ma gulbangê Eli-Mehemedî ra marum mekero.
(Cemât vano: Halla halla!)

10. têvter: pêro, cumle

Heq ma didarê Ehlibeyti ra, qenterê

Hezretê Hesen-Wusenî ra mevisno û tabiyê ìnan kero.

(Cemat vano: Halla halla!)

Xizmeta Mehemedu-l-Mistefayî, Aliyu-l-Murtezayî, Cebrail er Mistefayî, pawitox (gözcü) er Mistefayî, xulam Qemberî, çila Cabirî û Ensarî Selmanê Farisiyî û Mahmud el-Ensarîyê qurbanciyî, semahciya Ebuzer Fatma û Wusen Huznî yê iznikciyî ma ser o hazir û nazir bo.

(Cemat vano: Halla halla!)

Ziwanê (zonê) ma ra hîmmet şima elheqan (êr-ewliya) ra bo. Nurê Pêxambêri, keremê Eli, gulbangê demê Mehemed-Eli, bi hîmmetê ewliya pîr Keremî, Haci Bektaşê Welî, bi hîmmetê pîre mi Seyid Ali Sultanî, rastîya demê elheqan rê hû!" (11)

Dua ra tepîya, xizmetkarî sijdeyê herdî bîyî û vat: "Ya Heq, ya Mehemed, ya Eli!", kelê xo re herdî birna û ancî herkes şî xizmeta xo ser.

DARE

Tiya de ez wazena ke derheqê ûsulê "dare" de ca bidî vatena Pîr Sêydalî:

"Dare, huzbarê (huzûrê) Heqî de paynîvindetiş (payravindertiş) a û çar tore ya:

1) Dara Mansuri: Bi naye Mansur dekerîno (zikr beno). Seba ke Mansuri raya Heqî de sarê xo do û dar de bîyo. Dara Mansuri de, mordem tîk (çik) vindeno. Destê xoyê rastî nano re qelbê (zerrîya) xo ser, destê çepî kî kaleke de serbest verdano ra.

2) Dara Fazli: Bi naye Fazli dekerîno. Seba ke kafiran ver ra şur çikê vêreyê Fazli kerdo, ey destê xoyo rast ver ra no re birîna xo ser û bîyo bul. Na dare de, desto çep kî kaleke de serbest raverdaye yo.

3) Dara Nesimi: Bi naye Nesimi dekerîno. Seba ke kafiran Nesimi ardo re zanîyan ser, bi na rewşe o çerme kerdo. Mordem naye de êno her di zanîyan ser, herdimîna destanê xo nano re zanîyanê xo ser.

4) Dara Fatma: Bi na dare, Hezretê Wuşen dekerîno. Hesen û Wuşen leweyê kalikê xo Mehemedi de benê, Mehemed ìnan ra awe wazeno. Her di kî cat kenê ke awe bîyarê. Na hêne de linga Wuşenî ya çepê verdîna re caye, bêçika linga pile ra gonî şona. Wuşen, seba ke kalikê

11. Piri na dua bi tirkî wende, min çarnê re kirmankî. -Çeko

xo mevîno, bi bêçika linga raste, a bêçika xo têmneno. Ana Fatma, na bêçike pîşena tê ra. Mordem ke vast ra (werişt) dare, gunî (ganî) bêçika linga çepe bi bêçika linga raste bitêmno.”

Pîrî ke vat ”Edeb û erkan, mumînî rê nîşan”, cemât amê re zanîyan ser. Pîrî, hîrê reyî vat ”Heredîşî (miradişî) wa bivejîyê re dîwanê heqîye û bêrê re zon”. Aye ra tepiya dest pêkerd û vat:

”Na dare nesîbê her kesî nêbena. Qul bê xeta û guna nêbeno. Kam ke bi xeta û guna xo pêhesîya, gunî ravazo (werzo) dare. Zeregirewtîş û werêamayîş rizalixîye cêna. Naza cemâtê heqîye yo, kîn û kibîr çîn o. Heredîşî vazenê ra dara Mehemed-Olî, jubîn ra benê rajî. Qul bê guna û bê xeta nêbeno. Bê guna û bê xeta, ju Heq o.”

Na vatena pîrî ra tepiya, misletê cemâtî, gunî her kes kelê xo re hermê kesê kaleka xo bibrino ke zereweşîya xo dîyar bikero. Keso ke kelê xo re hermeyê merdimê kaleka xo mebirno, êno a vatene ke o merdim, o cemât de kesê yan kî kesan ra heredîyayî yo. Gunî o bi xo bêro huzbarê pîrî, xo û ê kesê ke ci ra heredîyayî yo name kero. Pîr naye ser, her di kesan vazneno re (werezneno) dare. Gorê erf-edetan şîretan dano heredîyayîyan û vano ”Şima gunî jubîn ra rajî (razî) û weş bê ke Heq şima ef kero”.

Qic êno destê pîlî, pîl kî şono çimanê qicî, bi zere û can ra yewbîn de ênê werê. Aye ra tepiya, cayê xo de sijdê herdî benê, kelê xo re ci birnenê, şonê cayanê xo. Heredîyayîye ke cem de nêamayî werê, ganî cem biteriknê. Eke cem de keso heredîyayî memano, êno a mana ke cemât yewbînî ra zereweş o. Naye ser pîr vano:

”Şima pêro jubîn ra rajî yê, Heq kî şima ra rajî bo. Hesen-Wuşen, Ana Fatma Zuhra sima ra rajî bo. Xirabîye werte ra wedariyo. Heq, serdinîye medo, xêrê xo bido.”

Na cem de, çend merdimî vaştî re dare. Ibrayîm kî vejîya re huzbarê pîrî, dare de vindet û vat:

”Qe kes raya xo nêrameno. Zonê xo qisey nêkeno û ere ci wayir nêvejîno.”

Ü bi naye pîrî de gerreyê cemâtî kerd. Pîrî kî bi kirmancî vat:

”No talib naye vano. Gunî ma raya xo rê, zonê xo rê wayirfîye bikerîme. Ma ne kesî ra corêr, ne kî cêrêr îme!”

Verê destpêkerdişê cemî, tamurcî Dewrêş Doxanî dest eşt re tamurê xo, bi kirmancî na deyşa xo ya cêrêne vate:

Koyê Baxire (12) çiqa mij û duman o
 Nizo çixirê xo ma ra nêvano
 Wisar amo Dêrsim, Muzir naleno
 Dêrsim, Dêrsim, welatê mi Dêrsim
 Kemerê Duzginî asê wo berz o
 Ci ra vaje Duzgin xeyme rey xo ser ro bierzo
 Nîfaq koto Dêrsim, bêro meverdo
 Dêrsim, Dêrsim, welatê mi Dêrsim
 Vanê va êno, vayê wisarî yo
 Vayê asma gulan û nîsane yo
 Bize sazê xo xo kowû sano
 Dêrsim, Dêrsim, welatê mi Dêrsim
 Na deyş ra tepîya gezikcî êno werte gezik keno, dua xo gêno şono.
 Pîr vano: "Edeb-erkan, mumîne nîşan."
 Naye ra tepîya vano: "Aşiqî rê delîl (çila), mumînî rê nîşan."

"Mumînî rê nişan", êno mana yewbînî ra zereweşîye. Çilacî (delîlcî), diwêş mumêñ ke zerê sênîyê de rêz kerdê, ano huzbarê pîrî. Uca ïnan yew-yew (ju-ju) rê vano "Na raya Hezretê Eli de", yan kî vano "Allahumme sallî ala seyyîdîna Eli..." û diwêş muman bi na silawate fîno re ci, beno cayêde munasib de nano ro. Heyan ke cem biqedîyo, kar û barê çilaciyî baldayîşê xoranêşiyîşê (hewnanêşiyayîşê) muman o.

Tîya de gezikcî êno werte gezik keno, dua xo gêno şono.

POST (13)

Çileyî ke fiştî re ci, xizmetkar postî ano. Pîr bi vengêde berz vano "Raya ma de post esto. Post miqamê pîr û Hezretê Wuşenî yo". Xizmetkar hîrê reyî, kelê xo re postî birneno û têy vano "Ya Heq, ya Eli, ya Mehemed", postî verê pîrî de nano ro. Pîr kî teba vatişê "Ya Heq,

12. Koyê Baxire, wertê Pilemurîye û Têrcanî de koyêde namedar o.
13. Şînasi Koç, pirtukê xo yê bi nameyê "Allah İnsanlardan Ne İstiyor?" (r. 113-114) de derheqê "post"î de nînan nuseno (ez tîya kilmîya ey nusena): "Cebraîl, Mikail, Israfil û Ezraflî benê meymanê Hezretê İbrahimî. Vanê:
 -Ey İbrahimî, ma to ra vosn (beran) qurbane wazenîme.
 İbrahim vano:
 -Keremê zerî kerê ke sere bibirnîme.

ya Eli, ya Mehemed!” hîrê reyî postî ra kelê xo birneno û verê xo de nano ro. Aye ra tepîya pîrî bi kirmancık na dua cêrene dê xizmetkarê postî:

“Halla halla! Miradê to bibo, xizmeta to dergayê Mehemed-Eli de qebul bo. Rastiye rê hû! Mumînî rê ya Eli!”

Tîya de gezikcî êno werte gezik keno, dua xo gêno şono.

CEM DE PAKIYE (AWDEST GIREWTİŞ)

Hermetê û camêrdê, mîsînê awe, legane û xavlîye gênê, ênê huzbarê pîrî. Huzbarê pîrî de vanê ”Ya Heq, ya Mehemed, ya Eli! Şima ma na raye ra marum mekerê!” Raverî camêrd vatisê ”Ya Heq” de reyê, ”Ya Mehemed” de reyê û ”Ya Eli” de kî reyê çilkê awe verdano re bêçikanê destê hermete ê pîlan ser. Hermete bi xavlîye destanê xo kena zuya û na rey kî a bi na rewşe awe kena camêrdî dest. Naye ra tepîya hermete legane, camêrd kî mîsîn keno xo dest, xavlîye erzeno re hermê xo ser, pîrî de dest pêkenê û awe kenê pîr û rayberî dest. Merdimo ke bê awdest

Cebraîl vano:

-Heyan ke qurbane mîéro meydan, ma nêenîme zere.

Ibrahim persoно:

-Şima qurbanê senêne wazenê?

Vanê:

-Ma mîymanê Homa (Heq) yîme. Lajê to Isaqî qurban wazenîme.

Ibrahim wazeno ke lajê xo ci rê sere bibirno. Cebraîl nêverdano û şono teber. Cebraîl xo şaneno ra û musna re ci, vanê:

-Silamê Homayî to rê esto. Hurêndiya lajê to de qurbane ruşnê. Lajê xo bişane xatirê ma.

Ezraîl qurbane sere birneno û postî dano Israfilî. O kî dano Mikaîlî. Mikaîl kî postî verê Cebraîlî de nano ro û sjide beno. Cebraîl postî gêno û vengê êno:

-Bi baldarîye mi goşde ke ci vana, bîhesne. Fekê xo hubir (murekeb), bêçika xo qeleme ke, linga postîya peyêne ya raste derg ke û ”Azemtu ileyke ya Eli” binuse. Hona linga çeve ya peyêne derg ke û ”Ekremtu ileyke ya Eli” binuse. Hona linga verêne ya raste derg ke û ”Eslemtu ileyke ya Eli” binuse. Sere ra heyan boçikê postî lijnê (çixize) biance û ”La ilâhe illallah, Mehemed resulellah, Eliyê welliyulah” binuse.

Cebraîl kî vano:

-La feta illa Eli, la seyfe illa zilfeqar.

Û postî ser ro nişeno ro.

amo cem, ganî bi na rewşe awdest bigêro. Bi na rewşe, keso ke bê awdest amo cem, awdestê xo gêno (cêno). Awdestî ra tepîya, xizmetkarî pîrî ra bi kirmancıkî na dua gênê:

"Halla halla! Xizmet û nega ⁽¹⁴⁾ şima qebul bo. Heq şima na raye ra durî mefiyo. Rastîye rê hû! Mumînî rê ya Eli!"

Xizmetkarî dua ra tepîya sijdê herdî benê. Hîrê rey teba vatişê "Ya Heq, ya Mehemed, ya Eli"yi kelê xo re herd birnenê, şonê.

Tiya de gezikcî êno werte gezik keno, dua xo gêno şono.

CEM MOHRKERDIS

Pakîye (awdest) ra tepîya, pîr cemî mohr keno. Mohrkerdişî ra tepîya, kes gereke ne bêro zere, ne kî şoro teber. Pîr, tiya de bi kirmancıkî vano "Ma ra vajîno ke 'şima naletî anê re ma'. Haşa! Ma naletî nîyame re qe mileti. Ma naletî anîme re munkur û mewranî. Ma mumînî rê rahmete, munkurî, Merwanî û Yezîdî rê nalet wazenîme".

Pîr vano: "Edeb û erkan", cemât êno zanîyan ser. Pîr dest keno wendena tewhîda cêrêne ⁽¹⁵⁾:

"Seba tezekerdişê nîkahê mumînan, ferz o illahî, ferz o illahî. Sidiqî ra hes kenime Mehemed û Şayî. Bi destûrê Eli, bi peymana (akdî) nîkayê çiraxê Desûdi Imaman Sultan Hatayî. Heq laillahe illallah, Mehemeden resullullah, Aliyê welîyullahî, ehlîbeytê resullallah."

Pîr, hîrê reyî vano: "Heq laillahe illallah, Mehemeden resullullah, Aliyê welîyullahî, ehlîbeytê resullallah" û hona vano "Levlake levlake ⁽¹⁶⁾ ruşnê şanê Memehemedî rê. Hey Mervan, zaf bîya têşanê gonîya ewladê Eli. Rojê sed hezar dolime naletî şero canê (ganê) to. Xulinqayış a xulinqayış, to ra şik nêkena. To ra şikkadoxan de qe çin o îman. To rê ruşno o fermanê welitîye. Hey madenê wîlayetan, perda (settâr) sîrrê mi Eli! Erkanê raya mumînan, pîrê mi Hecî Bektaşê Welî!" Û vano:

14. nega: waştış, dilege, rica

15. Pîrê Sêydalî na tewhîde bi tirkî wende, min çarnê re kirmancıkî. -Çeko

16. Eslê nê çekuyan "levlake levlake" yê ke erebkî yê û hedîse (vateyê Hezretê Mehemedî) ra ameyê girewtene (guretene).

Lew la ke: Heke ti nêbîyênenê.

Nê hedîsi gore Homay (Heqî) Hezretê Mehemedî ra vato: "Lew la ke, lew la ke, lema xeletu-l-eflake" yanî "Eke ti nêbîyênenê, eke ti nêbîyênenê, mi felekî (asmêni) nêxeleqnayne."

"Mehemed silayna çeyê (keyê) xo yê şexsî
Rojê de sed merdim azad kerdê, seba merdimê
"Bibe!" vat, bire (qerar) dê banê herd-asmênî.
Hey madenê wîlayetan, perda sîrrê mi, ya Eli!
Erkanê (axler) raya mumînan, pîrê mi Hecî Bektaşê Weli.
Zilfeqar eşt deryayê Necefî (17), gîriya deryayê Necefî
Dêvan ke no veng heşna, remayî Koyê Qafî
Cananê ke na duaye heşnê, Awa Kewserî ra şimite.
Hey madenê wîlayetan, perda sîrrê mi, ya Eli!
Erkanê raya mumînan, pîrê mi Hecî Bektaşê Weli.
Mehemedî, Hesen girewt zanîyê xo ser, fek ra maçî (18) kerd
İمام Wusêن amê bi coş, gulla xo dê maçkerdiş
Seba Zeynel Heqîyî bike qebul nîyazê mi.
Hey madenê wîlayetan, perda sîrrê mi, ya Eli!
Erkanê raya mumînan, pîrê mi Hecî Bektaşê Weli.
Heqî ra ke hîdayet bî Mehemed Bakirî rê veng amê
Kemera Heyberî vilêşîye ro cemalo rind ke dî
Caferî ke raya xo ramitê, gazîyan comerdiye waste
Hey madenê wîlayetan, perda sîrrê mi, ya Eli!
Erkanê raya mumînan, pîrê mi Hecî Bektaşê Weli.
Musayê Kazimî qayîl bo, hêşo ke Heqî ra amê
Mumînî razî bê qezaya ke Heqî ra amê
Bi engure (tirî) axu da İمام Rizayî
Hey madenê wîlayetan, perda sîrrê mi, ya Eli!
Erkanê raya mumînan, pîrê mi Hecî Bektaşê Weli.
Banê tarîqatî Mehemed Takî yo
Ayîneyê mumînan Alîyê Nakî yo
Dê mumînî axîreta ey, munafiqî rê dinya ey.
Hey madenê wîlayetan, perda sîrrê mi, ya Eli!
Erkanê raya mumînan, pîrê mi Hecî Bektaşê Weli.
Hasan el-Asker o piyê nê Mehdi
"Vinde!" vat, vindete kemera alaqnayîye

17. Necef, dormarê Kufe de cayê gora Hezretê Eli yo.

18. maçî: muçî, paçî, paç

Candayoxê herd û asmênî, erş û elayı

Hey madenê wîlayetan, perda sîrrê mi, ya Elî!

Erkanê raya mumînan, pîrê mi Hecî Bektaşê Welî.

Hey Şah Hatayî, pak ke seraya zerrî, sultan mîêro panênişo

Tî xo Heq bizane ke bedenê to adir de mevêşo

Sultanêde henêna ra hes bike ke meylê xo dinya de çîne bo

Hey madenê wîlayetan, perda sîrrê mi, ya Elî!

Erkanê raya mumînan, pîrê mi Hecî Bektaşê Welî.

"Ya Elî, ya Mehemed! Mi şima ra hîmmet girewt, kelayê viraste, bi
mohrê Mehemedî mohr kerde. Cemât û na kela to rê ruşnê. Ti comerd
a ya Elî!"

Pêy ra dest pêkeno dua cêrêne keno:

"Halla halla! Heqo ma qenterê ehlîbeytî û Hezretê Wuşenî ra
mevisnê.

(Cemât vano: Halla halla!)

Mumînan na raye ra marum mekerê.

(Cemât vano: Halla halla!)

Ziwan (zon) ma ra, hîmmet şima elheqan ra, pîrê mi Hacî Kurêşî û
Hezretê Xizirî ra bo, Seyîd Mahmûdê Heyranî ra, elheqanê bînan ra
bo. Nurê pêxambêrî (nurê nebî), keremê Elî, gulbangê Mehemed-Elî,
demê elheqan rê hû! Ya Heq, ya Mehemed, ya Elî!"⁽¹⁹⁾

SEMA

Na cem de sema nêşîyî. Ancîya kî ez cêr de na mîrackerdişe nusena.

Mîrackerdiş

Cebraîl ame xebere dê

Heq Mehemed Mistefayî

Heq to wazeno mîrac

Silayîya Heqê pîlî

Ravêr emanet na yo

Pîr û rayberî bigêrê

Timî raye de bimanê

Tariqê raya raste de

19. Pîrî na dua bi tirkî wende, min çarnê re kirmancî. -Çeko

Mehemed şî gureyi
To ra ezizêrê çin o
Ravêr destê to pêbigêrî
Heqî ferman da birayekerdiş
Cebraîlî ra dest girewt
Mehemedî ra piştî girewte
Di zereyî kerdî yew (ju)
Şanit bi raya dergayî
Xo resna çêberê dergayî
Dî ke şerê ramerediyaye yo
Şerî êriş ard re ey ser
Ame serî ser de çiyêde xirab
Heqî ra vengê ame
Vat "Meterso ezizê mi"
Mohrî bierz fek
Şerî wazeno nîşange
Mohr eşt fekê ey
Şerî tebetîya
Raye dê Mehemedî
Şerî şî cawo talde
Şî Heq tewaf kerd
Vengî na vate
"Çi şîrîn û yeman bîyo
Ma rê xêlê lome kerd"
Dî dewrêşêde hêjar
Tafte wast ke roqilotno
Eke lajê apê mi Eli bîyêne
Xover dêne nê lomeyî rê
Ey sirrê dewleta mi
Şerî tabîyê to yo
Şêmiga to ra giredaye yo
Qulbê xo qulbegayê to yo
Qudret ra destê amê
Şit saye hemgîn ra girewtî
Mehemedî destê xo da
Kerd weş Heqê pîlî rê

Newayê hezar vate şewerîya
Di dostonê zerrî ra
Yewîye yadîgar girewte
Mumînê rîyê herdî rê
Mehemed vaşt ra payî
(Tîya de cemât vazeno ra.)
Goş na re hometa xo ser
Hometa mi rê sunnet bo
O şayê ewlîyayî
Xo Heqî ra girê da
Rîyê xo soyна herd ra
(Tîya de cemât beno çewt.)
Engura ke cennet de
Şa Hesen-Wusêni rê
Selman uca amade bî
Budelayî ke wast
Hebêde engure
Kerde qabê Selmanî
Bî çewt û sijde kerd
"Bimane weşîye sultanê mi" vat
Tawo ke şî çê (keye)
Raye kewte re Qirxleran (20)
Şî miqamê Qirxleran
Ronıştoxî bîyî bêveng
Pêro sijde bîyî
Hezretê Emrullahî rê
Mehemed ame re zar:
-Şima ra kamî vanê?
Sîrr ra vengê ame:
-Ma ra Qirxleran vanê.
"Şima hiris û new ê,
Çewresê şima çira aşîna"
-Çewrêsê ma yew, yewêde ma çewres
Çiyêde bîn niya estena ma
Nişter ke yewê ro diyo

20. Qirxler: çewresî (tirkî de "kırklar")

Çewresî ra şona gonîya ma
Budelayê Selman kî
Bi ey temam a estena ma
Selman kewt zere
Qabê xo werte de na ro
Qudret ra destê amê
Mohr bêçika mi de dî
Pintî (ezîben) bî engure
Kewt rewşêde çetine
Yewê kerd weş
Pêro heyran mendî
Mumîn-muslimî bîyî rut û şilt
Pêroyî kewtî sema
(TİYA DE HIRÊ HERMETÎ KUWNÊ SEMA.)
Qender bi Mehemedî vaşt ra
Qirxleran de sema
Dest eşt re mista (kefa) destî
Birese Mehemed Mistefa!
Inan vat "Sefa, hey can!" vat
Pêroyîne sijde kerd
"Ravêrî ti, axrîye ti
Teber ti, zere ti
Ti rast a, ya Eli!"
Şah Hatayî zana
Nê sirrî ra dot
Heqî sirrê xo nêbawerna
Royê bêbawer û anisan (21)

Semacî tîya de sijde benê. Tamurcî tîya de "Dozde Imame" vano.
"Dozde imame" ra tepîya, pîr dua cêrêne dano semacîyan:

"Bi nameyê Heqî (bi ısmî Şah), halla halla! Sema şima saf bo. Guna
şima ef bo. Hîmmetê semacî Ebuzer Xufarî, Fatma Bacî û Amru Eyarî
şima ser o bo. Sema şima, qeydê sema Qirxleran bo, Heq zon ra neganê
şima, zere ra miradanê şima bido. Rastîye rê hû! Mumînî rê ya Eli!"

Gezikcî, ancî werte fino ta, pîrî ra na dua gêno, şono:

"Hallah hallah! Wayirê Selmanî, milkê Silêmanî, kor bê Mewranî (Merwanî), zuhur bikero Mehdîyê wayirê zemanî, şâ bê Desûdi İمامî! Meydanê ewlîyan de xizmeta to bîye temam, xizmeta xo ra şefaat bivînê."

Pîr vano: "Mumînî rê sefa, munkurî rê cefa, sefayê ewlîyan rê hû!" û cemât rehet nîşeno ro.

QURBANE TEKBIR (TEVDİR) KERDİŞ

Cem mohrkerdiş ra tepîya, qurbane tekbîr kenê. Pîr vano:

"Gorê usilê ma, qurbane can de tekbîr bena. Ma nézanîme ke qurbane tekbîr bîya yan kî nê. Gunî (ganî) ma qurbane tekbîr kerîme (22)."

Naye ser o, qurbanciyî tayê goşt, loqmeciyî kî tayê nîyaz kerd lengerîye û ameyî huzbarê pîrî de dare vindetî. Pîrî dest pékerd:

"Bi îsmî Sha, halla halla! (23)

Qurbana Xelîlî

Fermanê Celîlî

Delîlê Cebrailî

İtiatê Ismaîlî

Allahu ekber, Allahu ekber, Allahu ekber, welîllahî hemd.

Bi îsmî Sha, halla halla!

Qurbana Xelîlî

Fermanê Celîlî

Delîlê Cebrailî

İtiatê Ismaîlî

Allahu ekber, Allahu ekber, Allahu ekber, welîllahî hemd.

Bi îsmî Sha, halla halla!

Qurbana Xelîlî

Fermanê Celîlî

Delîlê Cebrailî

İtiatê Ismaîlî

22. Dowa ma de, tevdîrkerdişê qurbane: Linganê qurbane şunê, wayirê çeyî teba zav-zêç xo ra ênê dîdarê pîrî. Wayirê qurbane, linga qurbane ya raste ya verêne heyan duştê goşê rastî keno berz, vindeno. Pîr, bi dua aye tevdîr keno. Hona benê sere birnenê. Qurbane seba ke tevdîr bîya, ci ra çivîkê goş nêwerîno.

23. Pîrî na dua bi tirkî wende, min çarnê re kirmancı. -Çeko

Allahu ekber, Allahu ekber, Allahu ekber, welîllahî hemd.

Subhan Allahu illallah, Muhameden resûlullah, welîllahî hemd.”

Pîr na dua dano ïnan:

”Qurbana şima dergayê Heqî de qebul bo. Loqmê şima hêçê meşoro. Xizmet û azeta şima qebul bo. Rastîye rê hû! Mumînî rê ya Eli!”

Qurbancî û nîyazcî, duaye ra tepîya sijde benê. Goştê qurbane û nîyazî benê kenê wertê goştî û pey co nîyazî kenê vila.

Tamurciyî tîya de na deyşa qurbane vanê (24):

Aqil nêşono ser kar-gurê Heqî
Mehemed-Eli rê amê na qurbane
Ez bibî qurbanê to nurê quđretî
Hesen-Wusêni rê amê na qurbane
Ez destê Imam Zeynelî de bîya
Dostê Mehemed Bakirî de bîya
Di postê Caferê Sadiqî de bîya
Musa Kazim Rizayî rê amê na qurbane
Nurê Mehemed Takî de bîya
Di sirrê Aliyê Nakî de bîya
Dara Hesen el-Askeri de bîya
Mehemed Mehdi rê amê na qurbane
Eslê Sayê Merdan gurûh Naciye
Raste ra girêdaye yo serê na raye
Serrêde reyê deynê talibî ya qurbane
Mehemed Mistefayî rê amê na qurbane
Tarîqate ra biresê heqîqete
Kinca ceneñî rafiyê re ceneñ alayî
Bivînê rîyê Mehemed-Eliyî
Eşqê elheqan rê amê na qurbane
Pîr Sultan a, her can zano naye
Şah Hatay a, her can zano naye
Erkanan ramit ser qurbane
Nenig tezbî yo, gonî kî mercane
Desûdi Imaman rê amê na qurbane

24. Tamurciyan na deyşe bi tirkî wende, min çarnê re kirmanckî. -Çeko

Pîr, ancî dest pêkeno na dua cêrêne waneno:

"Halla halla! Xêrî fet bê, şerî def bê, munkurî mat bê, munafiqî berbat bê, mumînî îrşad bê, zerreyi şâ bê. Rastîye rê hû! Mumînî rê ya Eli!"

AWE

Awdayox (saka) awe ano verê pîrî. Pîr, na awe ser o duaya cêrêne waneno:

"Bi îsmî Sha, halla halla! Ez seba Ahmedê Kerrarî awdayox a, ya Huseyîn! Seba Selmanê Pakî, seba têşan şehîdbîyoxan û çim-zerê xo awe de mendoxan, seba çarês (des û çar) masumanê pakân⁽²⁵⁾ awdayox a. Ya Wusêن, ma lutfê xo ke. Ya Wusêن, bi eşqe to şimitoxan rê aw-heyat ke. Ya Wusêن, naletî şero to qestkerdoxan rê. Ya Wusêن, têşanşehîdbîyayîyan rê, çimê xo awe de mendoxan rê aw-heyat ke. Ya Wusêن, halla halla kerdoxan dergayê xo ra marum mekerê. Ya Wusêن, ez awdayox a! Ya Huseyîn, ez awdayox a, eşqê Desûdi Imaman û çarês (des û çar) masumanê pakân rê, ya Wusêن!"⁽²⁶⁾

Awdayox dua ra tepîya aye beno keno wertê awa bîne û pêy co cemati ra keno vila.

Tiya de Dewrêş Ismaîl, dest pêkeno deysha xo ya cêrêne bi kirmancî vano:

La-lawo de san o de san o
Pîrê ma ma rê de meyman o
Pîrê mi Kurêş o, de Kurêş o
Hem pîr o hem dewrêş o
Mi xo esto eteg û pêso
Êndî berxanê mi ser de rew bireso

25. Çarês domanê imaman şehîd bîyê. Inan ra çarês masumê pakî vajîno. Ê kî nê yê:

"Lajê Imam Aliyî, Mehemed Ekber; Lajê Imam Hesenî, Abdullah (Evdilah); Lajê Imam Wusêni, Abdullah Aliasger; Lajê Imam Zeynel Abidîni, Wusêن; Lajê Imam Zeynelî, Qasim; Lajê Imam Mehemed Bakîri; Lajê Imam Caferê Sadiqî, Abdullah; Lajê Imam Caferê Sadiqî, Yuyilhadî; Lajê Imam Musayê Kazimî, Salih; Lajê Imam Musayê Kazimî, Teyîb; Lajê Imam Mehemedê Takî, Cafer; Lajê Imam Hesen el-Askerî, Cafer; Lajê Imam Hesen el-Askerî, Qasim.

26. Pîrê Sêydalî na dua bi tirkî wende, min çarnê re kirmancî. -Çeko

Kesê ma çînî yo, de çînî yo
Dar û budax re ma birîyo
Duzginî ma caverdayîme de şîyo
Serê Hîniyê Xizirî⁽²⁷⁾ ra mi xo rê dîyo
Duzgin, vanê kemerê to berz o
Asparê to êno çiqas bi lerz o
Ez ama lewê to rica û dîlegî
Ti ma dergê xo ra de meerzo
Duzgin, Duzgin, ti wayirê ma wa
Ti ma rê wayirîye bikerê
Qe kesî bêwayir mekerê
Duzgin, vanê kemerê to bi vamî
Eskerê to êno bi lekan û gamî
Duzgin, ti ma kena bavokê kamî?
De wayî, de wayî, de wayî, wayî
Kesê ma çînî yo, de çînî yo
Dar û budax re ma birîyo
Duzgin, vanê kemerê to bi lêyî
Eskerê to xo sanito têpeyî
Ma rê wayirîye bikero taburê Hemê Sêyî
De wayî, de wayî, de wayî, wayî
Wayirê mi Kurêş o, de Kurêş o
Hem pîr o hem dewrêş o
Mi dest esto bi eteg û pêso
Nara kî Dewrêş Doxan dest pêkeno deyşêde xo ya bîne bi kirmanckî
vano:
Cêrê çêwû vanê çifte hêgayî
Te de nîştê ro çifte babayî
Ma rê wayir vejîyê Quriz Babayî⁽²⁸⁾
Car îmdadê ma de bê, ya Alî, Alî, Alî!
Vanê şan o, waxtê ca û qonaxan o
Pîrê mi amo emşo cem girê dano
Bi izna Duzginî ma ra juya xêre vano
Car îmdadê ma de bê, ya Alî, Alî, Alî!

27. Hîniyê Xizirî, dewa Tekmanî Gedîkliye de nameyê zîyarê yo.

28. Quriz Baba, dewa Tekmanî Mergezere de nameyê zîyarê yo.

Kemerê Duzginî asê wo berz o
Ci ra vaze Duzgin rey xeyme xo ser de bierzo
Nîfaq koto Dêrsim, bêro meverdo
Car îmdadê ma de bê, ya Alî, Alî, Alî!
Birrê Seyîde biyo ke daro giran o
Ju pezika xo kî kes nedano
Goşkar Baba ⁽²⁹⁾ halê ma şima ra eyan o
Car îmdadê ma de bê, ya Alî, Alî, Alî!
Vanê şan o, waxtê ca û qonaxan o
Hewşê Dewrêş Şen ⁽³⁰⁾ dewe ra yan o
Dewrêş Qemer, halê mi şima ra eyan o
Car îmdadê ma de bê, ya Alî, Alî, Alî!

DUAYA QEDENEYİŞE CEMI

Tîya de cemât têvter (heme) bi na duaya cêrene êno sijde. Na dua, duaya qedenayışê cemî ya:

"Halla halla! Şanê ma bi xêr bo, xêrên ma fet bê, şerên ma def bê, pinevizikî (munafiqî) mat bê, anisi (munkirî) perîşan (berbad) bê, mumînî şâ bê.

(Tîya de cemât vano: Halla halla!)

Ma şefatê Mehemed-Eli ra, dîdarê Hezretê Wusêni ra mahrum memanîme.

(Cemât vano: Halla halla!)

Derdanê ma rê derman, qelbanê ma rê iman, nêweşanê ma rê şifa, kesê comerdî bokê namerdî mekerê ya Heq!

(Cemât vano: Halla halla!)

Asmên ra rahma bi xêre, herd ra hîr û berên bi xêrî bidê.

(Cemât vano: Halla halla!)

Ziwan ma ra, hîmmete elheqan ra, Hezretê Xizirî ra, Seyid Mahmud Heyranî ra, Hacı Bektaşê Welî ra, elheqanê bînan ra, nurê Pêxamberî, keremê Eli, gulbangê Mehemedî-Eli, bi rastîya demê elheqan rê hû! Ya Heq, ya Mehemed, ya Eli!" ⁽³¹⁾

Gezikcî gezik gêno, hîrê reyî fino re werte ra û têy vano: "Ya Heq, ya

29. Goşkar Baba, dewa Goşkarî (ke dewêde Gimgimî ya) de nameyê zîyarê yo.

30. Hewşê Dewrêş Şen, dewa Tekmanî Mergezere de gora ewlîyayê yo.

31. Pîrî na dua bi tirkî wende, min çarnê re kîrmancı. -Çeko

Mehemed, ya Eli!"

Pîr na dua xizmeta ey kî bi kirmancık dano ci:

"Halla halla! Heq, Mehemed, Eli, Duzgin, Xizir, Kurêş xizmeta to qebul kero. Rastîye rê hû! Mumînî rê ya Eli!"

Dua ra tepîya, gezikcî sjideyê herdî beno, kelê xo re ci birneno, şono.

Pîr vano:

"Kamî ke çetinîye dîya, dîdarî bivîno. Her kes xizmeta xo ra şefat bivîno, bireso şefatê elheqan. Her kes rehet ronîso."

Cemât zanîyan ra êno war, rehet nîşeno ro.

Naye ra tepîya loqmecî êno werte û bi vengêde berz vano:

"Ravêrî Heq illahî vajîme. Amê meydan loqmê Heqî. Hû, destûr vajîme biwerîme. Allah, eyvallah, hîmmet pîrî ra!"⁽³²⁾

Pîr vano:

"Halla halla! Sifré şima sifré Qemberî bo. Loqmê şima qebul bo, qeda û belayî rê mertal (tirs, qelxan) bo. Derge û diwanê Heqî de, Eli û Mehemedî de qeyd û qebul bo. Xizmet-azeta şima derga de qebul bo. Heq, Mehemed, Eli şima rê hetkar bo. Demê elheqan rê hû! Ya Eli!"⁽³³⁾

Na dua ra tepîya, göstê qurbane, niyaz û awa awdayoxî kenê vila.

Pîr vano:

"Kamî ke awe şimite, vajê Royê eşqê şehîdan rê; kamo ke awe ïnan rê munasib nêdiya, nalet re ïnan bo', hona bişimê, rind beno."

Vilakerdena qurban û niyazi ra tepîya, loqmecî amê meydan û bi vengêde berz, hîrê rey niya vat:

"Destê mi de çîno tuxt-terezî

Cemâtî ra kerd vila Heq niyazi

Her kes qedeyê xo rê bî razî?"⁽³⁴⁾

Cemât ke razî bo, ganî her kes bi vengode berz vajo "Razî razî!"

Pîr vano "Heq xizmeta sima qebul kero, miradê sima bikero" û loqmê verê xo ra dano kesêde nêzdîyi, vano "Loqmê Şayî bo. Sha meşîya!" O kes destê pîrî maçî (muçî, paç) keno, loqmeyî gêno, weno. Naye ra tepîya cemât dest pékeno, nan weno.

32. Pîrê Sêydalî na bi tirkî mi ra vate, mi kî çarnê re kirmancık. -Çeko

33. Na dua bi tirkî amê wendene, min çarnê re kirmancık. -Çeko

34. Loqmeciyî hem kirmancık hem kî tirkîya naye vate. Labelê kirmackîya xo de di rêzî vatî, mi pêy ca têvterîya (hemeyê) aye pîrî ra girewte û çarnê re kirmancık. -Çeko

Werdene ra tepîya, pîr na dua dano sifreyî:
 "Bi îsmî Şa (35), halla halla!
 Nîmetê Celili
 Bereketê İbrahîm Xelili
 Şefaatê Resuli
 Hidayetê Elî
 Hîmmetê Hacî Bektaşî Welî
 Xizmeta Hezretê Xizirî
 No şî ganîyê xo bêro
 Mehemed-Elî miradê şima bikero
 Qudret de hon bo
 Cennet de taham bo
 Werdoxî rê helal bo
 Dayoxî rê delîl bo
 Derdan rê derman bo
 Zerîyan (qelb) rê îman, nêweşan rê şîfa bo
 Niyaz û qurbana şima bi hîmmetê elheqan dergayê Heqî de qebul bo
 Rastîye rê hû! Mumînî rê ya Elî!" (36)

SIFREYI RA TEPIYA DARE

Verê loqmeyê Shayî, kamî ke mohrê fekê xo şikito, pîr ïnan vazneno
 re dare. Sukanê giranan de, lewêyê ê kesî de misayib, bira, hogirê xo
 kî têy vazenê re dare.

Têkaleke (têkîste) de benê rêz û bi tempo ge ginene linga yewe ser
 ge ginene linga bîne ser, fênda hêlaneke ênê-şonê. Pîr vano:

"Raya ma de 'Destî rê, ziwanî rê, mîya xo rê wayir be!' vajîno. To
 çira verê desturê loqmê şayî, xo pêneguret û qurban û nîyaz werd?"

Eke nanwerdox pîr û cemati iqna mekero, ceza re ci birîna. Cemati
 vatena "Pîr comerd o"yî, efe yan kî cezayêde sivikê rê mêldar o... Pêy co
 bi rizayiya pîr û cemati ceza birîna.

Pîri, dua cêrêne bi kirmanckî dê kesanê dare ra:

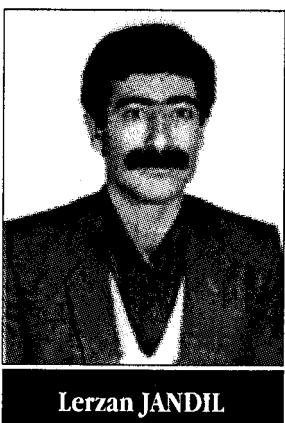
"Dara sima raya Elî-Mehemedî de qebul bo. Heq xêrê xo bido!

Cem tîya de qedîya.

35. Bi îsmî Shah: bi nameyê Heqî (Homayı)

36. Pîre Sêydalî na dua bi tirkî wende, min çarnê re kirmanckî. -Çeko

REXNEYANÊ MÛRAD CIWANI SER O

Lerzan JANDIL

Hûmara heştina Vateyî de yew nuşteyê mi bi nameyê "Ziwanê Kurdkî (Diyalekta Kirmancî) de Zemîri" vecîiyaybî. Nê nuşteyê mi ser o Mûrad Ciwanî yew rexne nuşt û no hûmara newina Vateyî de vecîya.

Ez her çî ra ver Mûrad Ciwanî rê zaf spas kena. Her ciqa ke o bi xo kirdas o kî no nuşteyê mi bi dîqet wendo û angorê zanayena û famkerdena xo kemasî yan ki şasîyê mi diye. Ez noça (TİYA, naca) wazena cewabê nê rexneyan yew bi yew û zaf kî kilm bidêrê.

Rexneyê Mûrad Ciwanî û cewabê mi bi rêze nê ye:

1) Mi nuşteyê xo de "halo ante" nuşto. Mûrad Ciwan vano ke: Hurendiya "halê ante"yî de "halê tewange" yanê "halo tewenaye" bivatene, tayîna raşterî bîyêne.

Ma virêndîye nîyadêrîme hela manaya halan latînkî de çek a.

"Casus Rectus unabhaengiger Fall, Nominativ und Vokativ (Lat. grade Fall)."

Yanê Casus Rectus êno manaya halê raştî, raşte-raştî, direktî. Ne ke manaya raştiye (doğruluk) de.

"Casus Obliquus abhaengiger Fall, jeder Beugungsfall außer dem Nominativ (Lat. schiefer Fall)."

Yanê Casus Obliquus, xêca halê xoserî, êno manaya her halê girêdayî (abhaengig: bağımlı; schief: çewt, eğri, yamuk).

Noca hurendiya çewtî de "tewenaye" yan kî "ante" guretene zêde muhîm nîya, muhîm a ya ke merdim (mordem) standard yew çî bigêro. Na kî şasî yan kî kemasîya mi nîya, meseleya standardkerdena

bingecekuyan û meseleya demî ya.

2) Mûrad Ciwan vano "Lerzan Jandîli nuşto ke 'halo xoser' tirkî de hurendîya 'yalin hali' û 'halo ante' kî hurendîya halanê '-i', '-e', '-de', '-den' ì gêno. (...) Tu tekiliya halanê kurdkî (ne kirmancık ne kî kurmançık) bi nê halanê tirkî ya çin a."

Noca de metodê Mûrad Ciwanî şas o. Merdim ke çiyê şana têver, ganî bêro famkerdene. Sebeta ke yew kirmanco ke ziwan û gramerê tirkî zaneno û wazeno nê çiyan kirmancık de kî bizano, fam bikero; yan kî wazeno bizano ke nê halê kirmancık tirkî de teqabulê çinay kenê, mi na têverşanitene dê. "Casus Rektus"ê latînkî, almankî de "grade fall" yanê "Nominativ", kirmancık de "halo xoser", tirkî de "yalin hal" o. "Casus Obliquus"ê latînkî, almankî de "schiefer Fall", kirmancık de "halo ante" (tewenaye), tirkî de xêca "halê yalını" ra teqabulê halanê bînan pérîne keno. Na teqabulkerdene yew bi yew nîya. Naye ser o qesekerdene abes a. Noca de mesela, ganî merdim metod û mîsalan rind biçîno we.

Seba na têverşanitene Mûrad Ciwan vano "Mi Ahmed dî" de Ahmed "xoser" o, labelê tirkî "Ben Ahmedî gördüm" de Ahmet "-i hali" de yo.

Eke merdim bi metodêde şas nimûneyêda nîyanên bidêro, vatena Mûrad Ciwanî raşt a. Labelê mesela wina (nîya) nîya. Noca de ganî hurendîya nimûneya "Mi Ahmed dî" de "Ez Ahmedî vînena" ("Ben Ahmedî görüyorum) bidêne.

Ganî Mûrad Ciwan wina bifikirîyene. Ez nika wazena nê halan reyna bişanê têver.

Kirmancık Tirkî Almankî

Halo xoser (casus rectus) yalin hal Nominativ

Ahmet êno/amê/amêne/ Ahmet geliyor/geldi. Ahmet kommt/ist gekommen.
amêbi/bîyamêne.

Halo ante/tewnaye/tewenaye. -i hali Akkusativ

Ez Ahmedî vînena. Ben Ahmed'i görüyorum. Ich sehe (den) Ahmet.

-e hali Dativ

Ez Ahmedî ra vana. Ben Ahmed'e söylüyorum..... Ich sage (dem) Ahmet.

-de hali teqabulê dativî keno

Ahmedi de (pere) est o. Ahmet'de (para) var. Ahmet hat das Geld bei sich.

Ahmedî de estbf.

Vate

-den hali *teqabulê dativî keno*

Ez Ahmedi ra gêna. Ben Ahmet'den alhyorum Ich nehme von (dem) Ahmet.

Noca qe yew ziwanzan nêşikîno îddia bikero ke nê halî nê hîrêmîn ziwanan de yew bi yew sey yewbînan ê. Labelê xêca na têverşanitene kî ızahêde bîn nêşikîno bidêro.

3) Mûrad Ciwan dewam keno: Beşê "Xebetnayena Zemîran" de hurendiya "ênê antene" de "ênê gurwenayene" yan kî "ênê xebitnayene" tayîna raştêrî yê. Û dewam keno:

"*Nê beşî de Jandil nuseno ke 'Zemîrê grûba yewine (ez, ti, o/a, ma şima, ê) demê nikayinî de, hem bi karanê (fîllane) transitîfan hem zî ïntransitîfan ênê antene.' Na cumleye xêlê waran de ne zelal a û tarîfede tamamî nêdana...*"

"Ahmed to vîneno."

"Noca 'vînayene' transitîf a, dem kî demo nikayin o, labelê zemîrê 'to' tewenayı yo." Û dewam keno.

Çîyo ke noca kî şaş amo famkerdene o yo ke na cumle de, yanê "Ahmed to vîneno" de kerdox Ahmed o. "To" kerdox nîyo. Wendorx kotî ra zaneno, yan kî merdim wendorxî senî (çitûr) bidêro famkerdene ke tawo ke fîlîde transitîf demê nikayinî de amê antene (tewenayene) zemîrê grûba yewine (ez, ti ûêb) xoser û kerdox ê; û zemîrê grûba diyine (mi, to ûêb) ante (tewenaye) ênê xebetnayene? Seba naye ra kî zemîrê kesanê grûba yewine demê nikayinî û demê ameyoxî (futur) de bi fîllanê transitîfan û bi ïntransitîfan ênê xebetnayene. Labelê zemîrê kesanê grûba diyine teyna demanê viyarteyan de û raweyan de ênê xebetnayene. Merdim şîkîno naye bi vatenêda bîne formule bikero:

Zemîr, yanê kerdox (subjekt) + dem + fîlli

Zemîrê kesî yê grûba yewine + demo nikayin û demo ameyox + fîlî transitîfî û ïntransitîfî

Ez nan wena.

Ez do nan biwerî.

Ez mirena.

Zemîr, yanê kerdox (subjekt) + dem + fîlli

Zemîrê kesî yê grûba yewine + demê viyarteyî + ïntransitîfî

Ez merda.

Ti vindeta.

O şî.

Zemîr, yanê kerdox (subjekt) dem + fîlî

Zemîrê kesî yê grûba diyine + demê vîyarteyî û rawe + fîlê transitîfi
Mi nan werd.

To nan biwerdêne.

Na derheq de Celadet Bedirxan nîya nuseno: "Subjektkasus: Das Personalpronomen im Nominativ wird in allen Zeiten als Subjekt der **intransitiven Verben** und in den Zeiten der dritten Gruppe (Praesens, konjunktiv Praesens, Futur) als subjekt **der transitiven Verben** gebraucht.

Ez têm.

Ez hatim.

Ez dibînîm."

Yanê "Zemîrê Kasus Rectusî / Nominativî deman pérîne de zê kerdoxê fîlanê intransitîfan û demanê grûba hîreyine de (nê kî demo nikayin, demo ameyox, konjunktivê demê nikayinî) sey kerdoxê fîlanê transitîfan ênê xebetnayene.

Ez êna.

Ez amêybî.

Ez vînena."

Celadet Bedirxan wuncîya wina (nîya) vano:

"Objektkasus: im Casus obliquus dient das Personalpronomen dazu, die **transitiven Verben** in den Zeiten der beiden ersten Gruppe zu konjugieren.

Min dît.

We dît."

Yanê "Casus Obliquus de zemîrê kesan demê her di grûban de xizmetê antena fîlanê transitîfan kenê.

Mi dî.

Şima dî."

Celadet Bedirxan wuncîya dewam keno: "Ebenfalls im Casus obliquus spielt es die Rolle des Objekts, unter den gleichen Bedingungen wie die Nomina, die die gleiche Kasusendung haben.

Tu min dibînî.

Ji bona te."

Yanê "Wuncîya no Casus Obliquus de, binê eynî şertan de, sey namânê ke wayîrê eynî pirtikan ê, halî yê, rolê objektî kay keno.

Ti mi vînena/vînenî.

Seba to.”

4) Mûrad Ciwan nuseno ke ”*Na nezelalîya ke mi cor ra bas kerd, dewamê nuşteyê Jandilî de hemâ hemâ her tarîfê ey de esta.*”

Heya, eke merdim sey Mûrad Ciwanî bifikirîyo raşt a. Labelê noca nezelalîye yan kî şâşîye çîn a. Eke bibo, teyna yew kêmâsiye esta. A kî eke hurendîya ”zemîranê grûba yewine”, yan kî ”grûba diyine” de, mi ”zemîrê kesanê grûba yewine” û ”zemîrê kesanê diyine” binuştene, bîyêne ke tayîna rehet bîyamêne famkerdene.

5) Mûrad Ciwan nuseno ke: ”*Bi bawerîya mi Jandîl objekt (bireser / nesne) û adverbial (temamker / tümlecan) keno têmîyan (beşê A de nîyade). Her temamker objekt nîyo. Zemîr kî, temamker tawo ke objekt bo esto. (...) Hurendîya ke merdim ”tamamker” binuso, raştîriye a ya ke merdim ”objekt” binuso.*”

Ma kombiyayışê xo de manaya ”nesne”yi de ”obje”, manaya ”tûmleç”î de ”temamker” qebul kerd. Adverb, yan kî adverbial tirkî de êno manaya zerfe. Ma kombiyayışê xo de manaya ”adverb”î de ”zerfe” qebul kerde.

Ez nan hêrnena.

Noca nan çek o? Adverbial o? Nê objekt o. (Tirkî tümleç, ma kî kerd temamker).

Ez to vînena.

Noca to çek o? Adverbial o? Nê objekt o.

Mi nan hêrna.

Noca nan çek o? Adverbial o? Nê objekt o.

Mi ti dîya.

Noca ti çek o? Adverbial o? Nê objekt o.

Noca ci eleqaya têmîyankerdene objekt û adverbialî û nuşte yan kî formulasyonê mi esta?

6) Mûrad Ciwan noca yew şâşîyêda nuşteyî vîneno. Na raşt a. Seba ke Mûrad Ciwanî nuşteyê mi bi dîqet wendo û na şâşîye balê dê anto, ez ci rê sipas kena. Yanê demanê viyarteyan de, zemîrê grûba diyine kerdoxê ”karanê (fîilanê) intransitifan” nîyê, kerdoxê ”karanê transitifan” ê. Wuncîya noca yew şâşîyêda bîne esta. Na şâşî kî ”û zemîrê grûba yewine hurendîya halê xoserî gênê” ya. Ganî noca ”û zemîrê grûba yewine hurendîya halê anteyî (tewenayî) gênê” bîyêne. Çimke nê zemîrî noca hurendîya objektî der ê, û objektî cumleyan de halê anteyî

(tewenayî) der ê.

7) Mûrad Ciwan vano ke: "Zemîrê halê tewenayî bi vegetandekan (artîkelan) (na îzafe ya-L.J.) zemîranê wayîriye virazenê..."

"Noca mi, to, ey, ay, ma şima, ïnan zemîrê wayîriye nîyê, zemîrê kesî yê, labelê ê bi '-ê', '-a' benê zemîrê wayîriye."

Ma rîy nîyadîme Celadet Bedirxan se vano:

"Im Casus obliquus spielt das Personalpronomen auch die Rolle des Possessivums. Um zu sagen "mein Pferd dein Pferd" usw., wird dem Substantiv die Izafe oder die Partikel der Unbestimmtheit in der Form, die seinem Genus und Numerus entspricht, angehaeng, und das Pronemen folgt im Kasuss obliquus.

Hespê min.

Hespên min.

Mehîna min.

Mehînê min."

Celadet Bedirxan vano: "Zemîrê kesî Kasus Obliquus de (yanê halê anteyî de) rolê zemîranê wayîriye kî kay kenê. Seba ke bivaciyo "astorê mi, astorê to" ûêb. nameyî ra îzafe yan kî girêdox (takî) ye nameyê nedîyarî bi formê angorê cisn, yewhûmarî û zashûmarîya nameyî êno girêdayene û zemîr Kasus Obliquus de dewam keno.

Astorê mi.

Astorê(n) mi.

Mayîna mi.

Mayînê(n) mi."

Ez noca çiyê nêvana. Belkî kemasîya mi bibo. Çimke ez tim wazena ke formulasyonanê xo, izahatanê xo bi kirdaskî parel bikerî. Na kî geganê bena sebebê kemasyan. Labelê na kemasîya mi nîya.

8) Mûrad Ciwan raşt vano. Noca ganî binusîyene ke "Zemîrê grûba diyine bi prepozisyonan kî ênê xebetnayene", seba ke prepozisyon û postpozisyonî halê Kasus Obliquusî der ê.

9) Mi "xo" sey zemîrê xoserî kî nuştbi. Labelê merdim şikîno vaco "zemîro refleksif" kî. No girêdayîye meylê kombiyayışanê ma yo.

10) Mûrad Ciwan şaşiyêda bîne vîneno. Na kî a ya ke "xo" bi karanê (fîilanê) intransitîfan nê, labelê bi karanê transîtîfan êno xebetnayene.

11) Mûrad Ciwan vano: "Bi bawerîya mi, karê refleksifi kurmanckî de kî kirmancî de kî çîn ê." Noca mesela a nîya ke karê refleksifi senî

ênenê viraştene, mesela "xo" bi karanê refleksîfan senî êno antene ya. Seke Mûrad Ciwan kî zano kurdî de karê refleksîfî kî estê. Çîyo ke Mûrad Ciwan vano, yanê sey tirkî (dönüşlü filer), kirmancî de **karê kauzatif** ê. Sey **tirsîn** - tirsandin; **tersiyene** - tersnayene; **rijîn** - rijandin; **rijîyene** - rijnayenen; **çérîn** - çêrandin; **çerdene** - çerenayene; **şewîtin** - şewitandin; **vêşiyene** vêşnayene. Nê karê kauzatîfî hem xo ser (Ez veşena; ez dar vêşnena.) hem kî sey karanê refleksîfan ênenê antene. Sey "veşena" (veşiyene) û "ez xo vêşnena" (vêşnayene).

12) M. Ciwan alaqaya "xo" û zemîranê milkî de derg nivisneno. Yew: vano mi fam nêkerd. Di: persan perso û mîsalan dano. Çîyo ke M. Ciwan vano, yanê na mîsale kî sebeta ke mesela tayîna rind bêro famkerdene, ameya dayene. Naye re kî mi eleqaya "xo" û zemîranê milkî dê û vato: xo hûrêndîya mi, to, ê, aye, ma, şima, ïnan gêno.

Dara mi derg a. Dare kerdox a. "Dara mi", de fonksiyonê "mi" teba "dare" (benim ağacım, mein Baum) "tamlanan" û "tamlayan"î nîyê. Noca de zemîrê wayîrîye estê. "Tamlama" yan kî "tamlanan" û "tamlayan" seke Mûrad Ciwanî kî nuşto "ava golê"/"awa golf" ("gölün suyu"/"göl suyu, "Das Wasser des Sees"/"Seewasser") de estê. Nameyê nê halî almankî de Genetiv o. Eleqaya nê û zemîranê wayîrîye çîn a. Manaya "Xo bê îstîsna halê anteyî de hurendîya zemîranê wayîrîye pêrîne gêno" na ya: "Dara mi girs a." Noca "dara mi" kerdox a û "mi" zemîrê wayîrîye yo. "Ez dara xo ya girse birnena" de "Ez" kerdox o û "dara xo" de "xo" halê anteyî de hurendîya zemîrê wayîrîye gêno. Halê raştî de "Dara mi yanê (xo) girs a" nêna vatene. Naye rê kî xo halê anteyî de hurendîya zemîranê milkî sey "mi, to, ê, aye, ma, şima, ïnan" gêno. Noca de şaşîyê yan kî kemasîye çîn a.

13) Mûrad Ciwan notê cérînê 42yî nêvîneno! Çîyo ke o vano, mi notê 42yine de nuşto. Noca seba ke wendox rind fam bikero, mi zaf mîsalî dê. Na nêna a manaye ke têmîyanîye esta. Çîyê ke Mûrad Ciwanî Vate (rîpel 62) de nuşte, raşt ê. Yanê "Zemîrê ke subjekt ê, demê nikayînî de xo ser û demê vîyartî de antî (tewnaye) yê. Zemîro ke objekt o, demê nikayî de tewnaye û demê vîyartî de xoser o. ... Cumleya bi karanê ïntransitîfan de objektî çîn ê. Zemîro ke nê cumleyan de subjekt o, deman pêrîne de xoser o."

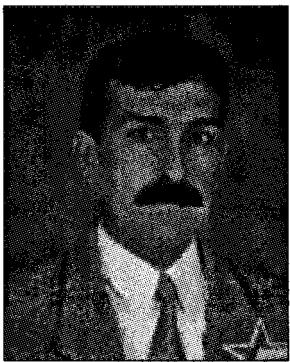
Labelê ez bawer kena ke nînan teyna Mûrad Ciwan, ez û kesê ke eleqaya xo bi gramerî esta, fam kenê. Eke mesela hunde rehet bîyêne,

kesî -hetanî şaranê derekan kî- gramerî ser o, yan kî beşêde gramerî ser o -ma vacîme zemîran ser o- bi cîldan kitabî nênuştene.

Seke Mûrad Ciwan kî zaneno, her beşê gramerî de û her ziwanî de bi cîldan kitabî estê. Noca de meseleya mi ızahkerden û famdayena mesela ya. Û bi nê mîsalanê mi têmîyankerdene pêyda nêbîya. Seba ke mesele rind bêro famkerdene, mîsalî bîyê zaf. Na kî nê karanê winasîyan (nîyanênan) de zaf normal a. Hele kirmancî de normalêr a, çimke ma na derheq de zaf newe yîme.

Wuncîya kî Mûrad Ciwanî re zaf sipas ke nuşteyê mi kirmancan (zazayan) ra weşer wendo û bîyo sebeb ke ez nuşteyê xo reyna biwane, kîmasîyan yan kî şaşîyanê xo bîvînê. Xezila wendoxanê kirmancan kî nê kîmasî yan kî şaşî bidîyêne!

BERSIV*

Roşan LEZGIN

kerdêne.

Wexto ke di hûmarên (3. 4.) kovara Vateyî kewtî min dest (reşemî 99) û min seranser wendî, min xo zî no war de berpirsiyar vîna û min waşt ke ez zî -gor karîna xo- na kovara erjiyaye rê binûsî. Min niwîsek dârijna û min berde navendê sendîqa ya Eğitim-Sen a şaxê Amed, ke ewca, a niwîsa min li kompîter bar bikerê û ez beşkî a destniwîsa xo kompîter de hîn bi hêsanî sererast bikerî....

Aşmên reşemî, adar û avrêlî yên sera 1999'i seba şarê ma heyamêko zaf dijwarin bi. (Ne hewceyo ke ez ewta zêde akerî.) Amed de ciwîyayîş her wextî vêşîrî ser û bin bibi. Navendê demokratîkî û keyê heme kesanê ke verbiçim biyê, her roj bîne hedefê êrişanê hêzên dewlete. Lewma zî, yew embaz a niwîsa min kompîter ra veceno û min rê eşraweno. Ke qaso ez hema keysa xo vînena û şina a niwîsa xo sererast kena. Gama a niwîse kewte min dest, a rastî, min rê di rayey bibî: Yan

* Nê nuşteyi de şaşiyê îmla û gramerî zaf ê labelê semedo ke nuştoxî waşto ke nuşteyê ey "bi heman rengî kovara Vate de biweşeyo", ma bêvurînayene (bêbedilnayene) neşr kerd. -*Ülate*

eza a niwîse bikerê çimê soba û biveşnî, yan zî, eza bi heman rengo mêmçet beşrawî kovara Vateyî rê. Lew re, wina hêsan niyo ke merdim Amed de binûso û niwîsanê xo zî keye de arşîv bikero. (Nêzana, ezo çi qas bidî farkerdin! Se mînak: Ta nika, bitenê seba ke weşanên qedexekerdey! min sero çar ray gêriyay, ez hetê DGM'ê Amed ra hamiya dariznayin.) Nêzana, çi qas yeno zanayış welat de miyanê merc û şertanê dijwarinan ên şerê hov û qirêjinî de ciwyayîş senîno!

Min binê a niwîse de wina nûsna:

Nîşe: *Kerema xo rê na niwîse redakte bikerê, hema biweşenê.* Seba ke min dir raste rast têkilî biyo rûnayin zî, min jimarê telefonê keyê xo zî bin de nûsna û pa yew wêneyê xo eşrawit kovara Vateyî rê...

Mend heta sera newî ya dihezaran (2000), ke heta a game derbarê aqbê a niwîse de tu agahiya min nêviraziya. Şeş-hewt rojî varnî sera newî yew embazî Stenbol ra min rê hîrê hûmarên (7. 8. 9.) kovara Vateyî eşrawitî Amed. Wexto ke min hûmara heştine ya kovara Vateyî wende, min vîna ke a niwîsa min ya bi namê xo "Boya Welatî" bi heman rengo ke qaşo kompîter ra veciya bî, bê redakte kerdin hûmara heştine ya kovara Vateyî de veciya ya. Verî min vat qey metbexê na kovara ma çiniya! Labelê, min awniya ke sedem wina niyo. Sedem o yo, ke qaşo min dozê "iddiayanê girdan" kerdo û lewma zî, na ceza! diya ya a niwîse. Hewêna, heman hûmara de (8.) yew niwîse ke tam duyes (12) ripeliya, hamiya darijin...

A rastî, seba ke min mecal nêdîbi ez a niwîsa xo tekuz bikerî, miyanê ya de qîl û qisûrî zaf bî û hetê uslûbî ra zî tikê tûj aysayne. Labelê, bi niyetêko zaf pak û bi zeretenikî hamîbî ristin. Xora, na intîba seranserê a niwîse de xo dayêne tewer.

Labelê, ez nika heman bawerî de niya ke a niwîse (Boya Welatî) bi niyetêko seyê niyetê a niwîse pêşwazî biya. Lew ra, yewî qalê ê nîşeyêke binê a niwîse de bi, nêkerdo. Dîgel ke min teklîfê têkilî rûnayinî kerdi bi û min telfonê keyê xo zî da bi, la, yewî xo tenezul nêkerdo. (Labelê, nusnayışê duyes (12) ripelan rê jêhatî biye. Maşela.. maşela.. Yew biwêjekê daya min bibî, vatê: *Qijika beleke, xewere risna felek e.*)

Qas o ke ez fam kena, merdim ..da-vîst serî .. miyanê medeniyetê Ewropa de bimano, gereke hendêk sînyalan (göndermeler) ên neyiniyan kesayetî yewî rê nêşrawo. Tew ser de zî, ger merdim qalê ..sewîyeyêka baş .. bikero û vaco, ke .. bê ke hêrs bibî .. û merdim şîretan! bikero.

Bêguman, ewta ra heta verê berê Homayî her kes gorê xo hewceyî bi şîretan esto/a. Labelê, gama ke şîretî rengê quretî de bê û cor de bawnîyê merdimî ra, a game, ê nêbenê şîretî, belkî benê çîyeko bîn! (Hey milet.. Bivînê ha.. Min senî da piro! Ez se vacî? Helal bo.. Helal bo..)

* * *

Verî heme çîyan ez wina vacî ke tu nîyetêkê min o ke ez yewî dir bikuyî miyanê polemîgan, çiniyo. Labelê, nika ez xo mecbûr vînena, hemberê helwêsteka winayin! de tay bersivan bidî. Lew re, min ra hamayo waştiş, ke ez tay çîyan bîbersivêni...

1- "... Metodê rexnekerdişê (krîtikkherdişê) Roşan Lezgînî mi rê tikê (tay, binê) xam bi... ... néameyo yê vîri ke iddiayanê xo rê binkeyêko (bingehêko) maqûl peyda bikero."

Ez sere de naye vacî, ke a rastî, miyanê rewş û şertanê Amed de niwîsîn, wîna seyê Ewropa hêsan niyo. Lew re, niwîsîn -ger şima zî teqdir bikerê- berhemê rewşêka arame yo. Labelê, ez na vate ya corine rast vînena. Mazeret çi beno wa bibo, gereke yew niwîse gorê krîteranê niwîsînî biyo darijitin. Gereke tewr tay biqisûr bo, bi ziwanê xo şahîk û zelal bo, ke wendoxî bîhesanî te ra biresê ke gelo a niwîse wazena se vaco, te ra biyo famkerdiş.

2- Rast o, min qalê zafiya çewtî û xeletiyan kerdibi. Labelê, gereke min tay çewtî û xeletiyêni winayinî destnîşan bikerdê ne. Se mînak:

"Yew qisaya werdêke çend sa'etan ra pey bînî se ko." (.. çend saetan ra pey bîne seyê ko.)

"Hesîba ra pey hesiyabi ki Hesenî vato "Wa ci ..." "

Gelo, ewta Hesenî Hesîba ra pey (dima) pêhesiya yo? Yan zî, Hesîba ra pêhesiyabi ke Hesenî vato "Wa ci." Kam cu rast o?

"... ame kelijeyê xo werd, neng û nengşorî nêverday ma çînay"

Se na hevoke de zî ayseno, gelo, neng û nengşorî ma çînay, an zî, ê ke keljîje werdo, ma ra çînay?

Nê çewtiyêni rêziwanî niwîsa bi namê xo "Beyi Se Bena?" de yê. Nê ke, bitenê nê yê, labelê, merdim eşkayne wina çend mînakan ver bi çim bikero.

Hewêna merdim eşkayne a ripela ke sero "Tede" nûsiyaya, mînak bido. Gelo senî hewa "te" û "de" pêwa zeleqiyayê û te ra wina çekuyêk viraziya ya. Ger "Te de" binûsiyo, yeno famkerdin ke se bi kurmancî vanê "Tê de" ango naverok fam bî ne. Labelê, "Tede" manena seyê çekuya

bi tirkî ya "îçinde". Lewma, bêtir viraştişê na çekuye de mantiqê tirkî xo dano tewer.

3- Min vato ke *bi kurmancî nêzaniyena*. Wey li min... (O ti yê ti wina vanê, ti kam i? "*Înan piya mazî û gezî çînay?*"

Belê, seranserê ê hûmaranê kovara Vateyi de çekuyên ke zarava kirmancî de çiniyê û zaravanê bînan de estê, herûnda çekuyên ke zarava kirmancî de çiniyê, nêhamayî şuxulnayış. Labelê, çekuyên seyê *muessese* (sazî), *kultur* (çand) û gelêk ên seyê înan pirêyê.

A rastî, ez hemberê çekuyanê biyaniyan ên miyanê ziwanê ma de wişk niya. La, ez hewêna vacî ke heta yew çekuye miyanê zaravanê kurdî de bibo, herûnda çekuyên ke zarava kirmancî de çiniyê, gereke ma yê çekuyan bigêrin û se teşeya bikarardişê rêziwanê kirmancî bişixulnîn. An nê, min nêvatibi, ke heme kesî kurmancî nêzanê. Labelê, seba ke mijarê standardize kerdinê na zarava zaf hesas û narîna, teqeze gereke ma kurmancî û soranî baş zanibin. Niyetê ê vatişê min na tewir bî. Labelê, no niyet niwîsa bi namê xo "Derheqê 'Boya Welati' de berevajî biyo.

4- Min (qaşo) idîa kerd o û vato, ke *tay niwîsan ra boyâ tirkî yena*. Labelê, min qet mînakî nêdaybî. Gereke min ewca tay mînakêni winayinî bidayne:

"Ziravi sey volkanî teqîyabi."

Rayêk na hevoke gereke wina binusiyayne:

"Ziravi seyê volkanî teqiyabi."

Heto bîn ra, na hevoke seyê mantiqê tirkî nusiyaya û a niwîse de xo beloq kena. (*Ziravi volkan gibi patlamıştı*.)

Hevokêka bîne:

"Cendirmî ro dayış, rasterast hukmatî ver o amayışo!"

(Jandarma dövmek, doğrudan doğruya hükümete karşı gelmektedir.)

"Yew deme bê ki bizano ci fikiriyêno vengane ra ewniya."

(Bir süre ne düşündüğünü bilmeden boşluğa baktı.)

"Ters pêl bi pêl ameyni"

(Korku dalga dalga geliyordu.)

"... riyê ey di gonî olandî nêmenda."

(Yüzünde kan olanı kalmamıştı.)

Ez nêwazena zêde derg bikerê. Bes, ez na yewe vacî ke min nê hevokî not girewtî bî, la, firsendê min nêviraziya bi, ke ez beşkî çend mînakânê

winayinan niwîsa xo de "iddîayanê" xo rê bikerî "binke (bingeh)".

5- Gramerê yew zarava se ra se (%100) bi heman rengî zeravayêka bîne rê nêbeno. Labelê, merdim eşkeno nê xewatanê rêziwanî de zaravan têniżd bikero. Se mînak: Viraştişê -yan zî tesbîtkerdişê- çekuyanê neweyan de, formê nusnayışî -yan zî vatişê- zarava averşiyaye (kurmancî, soranî) bigêrin; Seba "romancî" a bi ziwanê tirkî ra kurmancî de "romanûs" vaciyeno. Labelê, naniyo; kirmancî de biyo "roman-nuştox / romannuştoxe" (Vate-9). Belê, ez hewêna vana, ger kurmancî baş zaniyena, gelo, ci rê wina ferqayetîye xorî kunê miyanê zaravan?

Tay vengê qalindî ê zarava kirmancî de bi cot tipan nusiyay. (Halbukî kurmancî na mesela çareser kerda û bi yew tip vengan nusinena). Se mînak: "Zirrayê". Ger kesêko/a biyanî na çekuye bi heman rengî biwano, a game, vengêko ecêw veceno. Nê, ger yewêko/a kurd na çekuye biwano, wazenê ma "**zirrave**" binûsin û wazenê ma "**ziraye**" binûsin, o/a keso ke na çekuye biwano, go gorê telafuzê xo vengê xo veco. Heto bîn ra, çekuya "**ziraye**" de vengê tipa "z" zî qalind veciyena. Se mînak: Vengê tipa "z" a "**ziraye**" û vengê tipa "z" a "**zewti**" nêmanenê se yewbînan. A game, lazimo ke ma nê vengê "z" ê qalindî rê zî çarék bivînin! Hewêna, çekuya "**sanikker / sanikkere**" ke herûnda wateyê "**masalcı (masal anlatan)**" a tirkî de viraziyaya (ke mantiqê tirkî viraştişê na çekuye de zî xo nîşan dano), qet li melodiya vengê kirmancî nêkuna. Xora, wendişo biveng ê her di tipanê "kk" yan yew vengêko xerîw veceno. Ez wazena yew mînakêko bîn zî bidî; şarê ma herûnda "**kurşun kalem**" a bi ziwanê tirkî ra "**qelema rijî**" vano. Nêzana, seba ci "**qelema rijî**" biya "**qelema erjîjine**"? (rijî=bêrûn=yağsız)

6- Ez hewêna vana, ke min nêzana a niwîsa bi namê xo "Beyi Se Bena?" gelo, estanika, çîroka, roman an zî tewirêke pexşanî ê bînê? (arêdayiyêka folklorîk, serpêhatî, bîranîn, rojenûs û sb.) Ez ewta de wina vacî, ke çekuya "**çîrok**", kurmancî de bes seba "**estanik (masal)**" bitenê nêna şuxulnayış. Vêşerî, "**çîrok**" wateyê "**novel**" a îngilisî de ya. Herûnda "**estanik**" a kirmancî de, bi kurmancî bêtir çekuyên "**xebroşk**", "**mesel**", "**meselok**", "**metelok**" vaciyenê. Hewêna, "Boya Welati" de çekuya "**roman**" seyê "**raman**" nusiyaya. (Maşela.. Na çekuye (*raman, roman*) xo rê nîm ripel ca qefelna yo).

Baş ayseno ke "Beyi Se Bena?" berhemêka wêjeyî ya û bi zanebûn nusiyaya (Hewce niyo ke "... ma bi nawnin yewêkê ugandayîjî"). Labelê,

hetê form, teşe û qlibanê wêjeyî ra, merdim nêşkeno raste rast vaco, yan zî birtyarêko mîsoger bido ke na ci ya? Digel ke zafê ya bi teşeyêka realist û fekê kesê hîremînî ra vaciyaya zî, la, zafê cayan de derbasê teşeya surealîzmî biya:

"...Dehlêrî bîybî mîrdimî, ridê ïnan ra gonî çilkaynî. Tanî figurî bînî yê ki şîmşerî ïnan dest de bî, daynî Mela Mehmudî ro. Nişka ra Mela Mehmud bi heze yew dêw ver bi ey ame. ... Dar û ber, kerrey û zinarî bîybî mîrdimî ver bi ey ameynî. ... Figurî bêvind vuriyaynî: Marî, vergî, xozî çimedê eynî ser o kurr bîbî. Tanînî gala kerdinî bide, waştinî çimanê ey vejî." (Vate-3, r. 55)

Kes o ke seyê çimdariya kesê hîremînî ma rê na mesela qisey keno, ge ge ha yo zerê mezgê "Geloy" de û te dir hewnan vîneno.

"Zaf nay ser o zî nêvindert, pîzzedê xo di va "de kemaney her kesî esto!" (Vate-3, r. 56)

Ge ge ha yo zerê pizeyê "Derdi" de.

"Derdi, pîzzeyê xo di va "mela yew tutî ay ziwanê to ro bêra ma pêro ti ra bixelezî." (Vate-4, r. 88)

Ger nika ma warzin bitenê a niwîsa bi namê xo "Beyi Se Bena?" rexne bikerin, nê ke duyes ripelî, heme pelên kovare qîm nêkenê. Labelê, mebestê min a nêbî. Niyet û armancê min o bi ke ez bal bancî têkiliya miyanê kovarê û wendozan ser. Ger ma niwîsanê xo de ziwanêko şahîk û rewan nêşixulnîn û teşeyê niwîsa ma zelal nêbo, "... her ci têmiyanşaye bo ..", ma go wendozan biçixênin. Lew re, mesela a nêbî ke "... beyntarê Piranî û Licê 50 kilometre yo û Roşan ziwanê Piranî ra "çîyék" fam nêkeno. Nêzana, şîveyanê kîrmânckîyan ê bînan çend fam keno la gelekî bi cesaret qalê etîmolojî keno. Şîretê mi ..."

7- "Meselaya "asnawerî" meselaya etîmolojî nîya." Ci rê niya? Nêhamiya destnîşan kerdiş.

Etîmolojî: Şaxê zanyarî yo ke şeklo esasîn ê çekuyan destnîşan keno. (Kelimelerin asıl şeklini araştıran -tespit eden- bilim dalı.) Eleqê etîmolojî heme çekuyan dir est o û "asnawerî" dir hay hay est o. Ger merdim hetê awirê etîmolojî ra bawniyo na çekuye ra, şeklê ya o esasîn wina yo:

Aw+jen+ber.

Labelê se zafê çekuyan, na çekuye zî heyamên domederg a dîroke de vuriyaya û ca bi ca veng û teşeyêka ciya bi ciya girewta.

Ma mînakêka bîne zî bidin; Çekuya *emşew* (işew=evşev), Dêrsim de se "ismo" vaciyena. Na çekuye warê vurênenayenî de rayêke winayin takib kerdo:

Emşew>Emşo>Imşo>Işmo>Ismo.

Na ray, tay çekuyî estê ke, hendî merdim nêşkeno bi teşeya bingehîn binûso. Lew re hendî ê çekuyî kewtê qalibêko winayin ke merdim bi teşeyo esasîn binuso, bena ke binî ra nêfamiyê. Se mînak:

Lew+sawitin=Lewisawitin>Lewastin>Lêstin>: Alastin.

Riw+siya=Riwsiya>Riswa: Riswa.

Labelê, tay çekuyan de ma eşkenê ageyrin şeklê ïnan o esasînî ser. Çekuya asnawerî de çewtiyêka bîne zî est a.

"... û Serdar asnawer nébi." (Vate-3)

Çekuya "asnawer"î ne bitenê şeklê xo yo esasîn de niya, ser de zî wateyê xo vurînaya. Se mînak: Çekuya "rencber" ke seyê "rencwer" binusîyo, a game, wateyê xo zî vurênenâ.

Mesela ne a ya ke ilah ma heme hişê xo bidin na çekuye! ser. Min waştibi, ke ma tayna balê xo bidin nê hetan ser zî.

8- Ez nika hewêna vacî -min gore-, şexsê zemîrî ê yewinî de herûnda "mi" de "min" binusîyo rastir o. Mesela a niya ke "şarê Licê û Hewêla tenê vane "min" û heme şîweyanên bînan de vanê, "mi". Ger seba na yewe bo, -Lîcê û Hewêla zî te de-, him bi kurmancî û him zî bi kirmancî zafê şarê ma herûnda ke vaco "Ez", vanê "E". Se mînak:

E ci dibêm, ew ci dibên = Ez ci dibêjim, ew ci dibêjin.

Kirmancî de:

E se vana, ê se vanê = Ez se vana, ê se vanê.

Ger wina bo, gereke ma "Ez" nênuşin, ma (şima) "E" binûsin. Heto bîn ra, ez zaf rind zana ke heme kirmancî -Motka ra heta Dêrsim- zafê lawik û dêranê xo de vanê: "Ax li min o, wax li min ê" û sb. Ci rê, gere merdim warzo telafuzê na çekuye (min) bitenê bikero milê şarê Licê û Hewêla?

"... Rojo ke mi dest bi nuştişî kerdo mi no zemîr se "mi" nuşto". (Ti vana qey ayetê Quranî ya!)

9- "Hûmay mela (biko) ziwanê ma nê çekuviraştoxanê aliman ra bipawo".

Homa ziwanê ma paweno, nêpaweno O zano. Û ma biwazin nêwazin go roj rojî dir çekuyêñ neweyî ziwanê ma ra biziyyê. A rastî, gereke ma

warê viraştişê çekuyan de goş bidin aliman!

Na ray, ma ageyrin çekuya "jiyenê" ser. Ciwiyyayış=jiyin, heman çiyê. Se mînak:

Merg esto, ciwiyyayış esto=Mirin heye, jiyin heye.

Kokê na çekuye heman veng o; ji=cî.

"Ciwyenê" yan zî "jiwyenê" (jiyenê) zaf çiyêne ke yewbînan ra dûrî niyê. Gor formê kirmancî, çekuya "jiyenê" çewt a. Ha destê merdimî de bê, yan zî nêbê "çewti" û "xeleti" viraziyenê. Merdim eşkeno çimanê xo nêgêro. Labelê, heqê yewî çiniyo ke bi awêko keysfersendî heqaret li kesayetî yewî bikero û vaco: "Nê babegîttî na çekuye bi ci mantiqî..." (Helal bo.. Ewta de min û babê min piya şayê xo ver).

10- "Çekuyê ke bi çend babeten nusiyayı". Rast o. Belkî çekuyêk bi hîrê-çar-panc tewirî zî nusiyay. Labelê, na hevoka corine zî çewt nusiyaya. (babet=beş=bölüm) Ez wana qey waşto ke, vaco: Çekuyê ke bi çend tewirî nusiyay. (Vate 8, r. 81)

"Nînan ra teber ganî ma "wisa" "usa" "wusa" "husa" zî xo vîr a nêkerî". Bi ya min, gereke ma hevoka wina binûsiyayne:

"... ganî ma "wisa" "wusa" "usa" "husa" zî xo vîr ra nêkerin" (Vate 8, r. 80)

Lew re, "nêkerî" bes seba yewhûmarî fam bena. Labelê, ên ke ewta de xo vîr ra nêkenê, zafhûmarê (ma), lew ma zî, ez vana "nêkerin" rasti ra. Yew çekuyêka bîne zî esta:

"No çeku nerî yo. Kirmancî de sewbîna geleki çekuyê nêri ki bi no..."

Ewta de yew çeku bi di tewirî nusiyaya. (Vate 8, r. 84) "Nerî", wateya "nêr" a kurmancî û "erîl" a tirkî de ya. Na rey, "nêri" zî, bi kurmanciya û wateya "kelîje-kel" a kirmancî de û "teke" a tirkî de ya. Gelo, ci rê wina bi di tewirî nûsiyaya? Ger xeletiyêka qicika, a game, mesela çiniya û xora ihtiîmalو ke her kes wîna xeletiyan bikero. Nê, ger xeletî niya, a game, min te de névet ke gelo ci rê wina nusiyay? Gelo, nêbo ke "... kemîzîrekî min ra bo!."

Se encam, ez wazena wina vacî, ke tu xayê min o ke ez biwazî yewî qic! bifînî çirey çinêbiyo û çiniyo zî, ez her kesî xo zanayê rê û xo berzê rî vînena. Ez na yewe zî bi vîr finena, ke gereke ma varnî yewbînan nêbirnin û seba ke ma yewbînan şerme de verdin -ke tu fêdeyê na yewe tu kesî rê çiniyo- û nêkun kozikan! Hewêna, wina vacî, ke yew asman ra nêno war û ma rê ziwanê (n) ma aver nêbeno. Barê milanê ma (şima)

Vate —

yo. Ger yew biwazo tay xo bişano binê nê barî, gereke ma zî "zera safe" ra (Nê ke tinazan bikerin) kêfweş bibin. Lew ma zî, ez wazena ewta de yew nameyê Brz. Heydo Keçanicî ra çend rêzikan bimocnî:

"Gelê qewmî, gelê heval û hogira, ... Waştena min na wa: Beserê Heqî, jubîn de kîn-qerez mekerê. Jubîn ra hes bikerê. ... Wertê xo de temê bikerê, ebe rindîye ser o, meqamê rinda de bimusnê." (Vate 9, r. 82)

Ez hêvîdar a, ke na niwîsa ma bê ke aqbêko (sansur bibo) neyînî biyo ya sere û bi heman rengî kovara Vate de biweşêyo.

28.12.1999

Amed

RAYA ALMANYA...

Alt Heyder SEVER

Emrê merdimî (mordemî) de tayê rojê taybetî estê ke merdim dêyme (caran) ê rojan xo vîr ra nêkeno. 1966, aşma adare (mart) de, roja panşeme (ponçsemîye), ma nîştîme ro trêne ke bêrîme Almanya. Trêna ma, xususî seba karkeran bîye. İstanbul-Sîrkeciye ra hereket kerd. Rastîye ke vajîne, ez heto yew (zu) ra şâ bîyêne, mi vatêne ez şon Almanya gureyen, faydeyê mi reseno keyeyê (malbata) mi. Heto bîn ra kî tersene. Çike ez ma û pîyê xo ra, cênika xo û hîrê domananê xo ra bi (eve) hezaran (hazorû) kilometre kewtêne durî. Welato ke ez şiyêne, mi nas nêkerdêne. Mi ziwan (zon) û toreyê şarê ê welatî kî nêzanêne. Eceva ê welatî de halê mi se bîyêne, ci amêne mi sere? Bi no hal ke ma xêlê raye şîme, gureyoxonê trêne ma ra vake "Şima nêzdî ra kunê sîndorê yunanî". Tenê ra dime, rastî kî trêna ma çemê Merîçi ser ra vêrde ra, kewte Yunanîstan û şopê ra dime kî vinete. Ci esto ke keyberî (çêverî) tever ra kilit kerdibî, kesî bese nêkerdêne bêro war. Nêzdiyê nêm saate ke uca (uzâ) mendîme, ma nîyada ke vagonanê hetê verî ra veng êno. Vengê pêrodayîşî bî. Ma nêvinetîme, hetê ê vagonan ser şîme. Ma uca pers kerd, ma va:

-No ci veng o yêno?

Merdimê ke uca r' ê vake:

-Şima qereqolê yunanî dîyo?"

Ma vake:

-Ya.

Vake:

-Uca ra eskerê yunanî amê trêne. Cêniyê tirkanê ke trêne der ê, ïnan ra tayê verva eskeran reqeşinê, gobeg erzenê. Ma beno ke cêniyê tirkan verva dişmenê ma, bireqeşiyêne, gobeg bierzêne? Çiyo winasî (nîyanêñ) senî (se) êno qebulkerdene?

Ayê ke trêne de gureyenê, ïnan bi tercumanan ra raye ro tirkan birna, nêverda şêrê hetê cêniyan. Nêzdiyê saatê ra dime, trêna ma reyna

fitike (fikî) dê piro û kewte ra raye.

Çarê adare (martî), roja yêniye trêna ma amê München. München de ma berdîme salonêde girs, vake "Naza de şima endî benê vilayî, her kes şono cayê karê xo."

Çend (çond) merdimî uca wezîfedar ê; ïnan ke venga kamî da, ê urzenê ra şonê. Wezîfedarî ïnê benê nanê ro trênanê bînan, fînê ra raye, rusnenê. Dormeyê saate 14 de sire ame mi, venga mi da, ez berdû nûne ro trêna Fredrichshafenî.

Eke restûne (resaya) Fredrichshafen, mi bawulê xo gureti, amûne war, mi dormeyê xo de nîyada. Ayê de merdimê vengo berz ra veng da, vake "arkadaş!" Hem winî (hen) va hem kî hetê mi ser ame, bawulêde mi guret û vake "Kom, kom mît". O ver, ez dime, ma şîme bi lewê arebeyî, niştîme ro ci, şîme baraşan.

Baraşa de riyê cilan dayî mi, mi rê bi işaret tarîf kerd ke ez rî biancîne cilan ser. Ez o hona ê karî ken, mi nîyada ke merdimê kewt zerre. Mîrdek (mordemek) lengêne. O mîrdek tirk bî. Ma qesey kerd, mi tayê çî ci ra pers kerdî. Ez zaf qefeliyavî (betelyabîya), ez nîvinetû kewtûne ra.

Tayê waxt ke orte (werte) ra vêrd ra, xortê ame zerre, ê mîrdekî ra pers kerd, vake:

-Bawo no kam o tîya (îta) cile der o?

Mîrdekî vake:

-Yewo (juyo) newe yo.

Ê winî (hen) zanenê ke ez hewn der ûne. O werte de çay nê ro ser, dem kerde. Siro ke arde nê ro masa ser ke bisimêne, xortî vake:

-Bawo, no mîrdek qefeliyâ yo, ma venga ci dîme, va (wa) urzo ra çay bişimone.

Piyî nîwast hama xort ame venga mi da, vake:

-Heval, urze ra çay bişime.

Çar (çor) rojî yo ke ez rayê amûne, mi cayê çay nêşimita, winî (hen) kewta ra mi vîrî ke qe meperse. Ez nîvinetû, ustûne ra. Inan ron, pêndîr û nan ardîvî masa ser, mi kî bawulanê xo ra "pastirme" û sucux vet, ma piya şamîya xo werde. Aye de xortî mi ra vake:

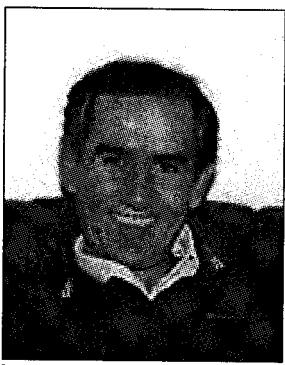
-Vizér lazê apê to ame, ti pers kerda, ma vake "Hona kes nêamo", vake "Ez gureyen, raye kî xêlê durî ya. Eke ame, to rê zahmet bîya lewê mi". Eke ti wazena meşte sodir to berîne.

Roja bîne sipêde ra xorto tirk kewt ra mi ver, ma piya şîme lewê

derezayê (datîzayê) mi Usênî. Ez şeme û bazar uca mendûne, dişeme sodir, hevalê ey Usênî, ez nûne ro arebe, berdûne cayê karê mi. Cayê karê mi 40 kilometre dîne ra durî bî. Hewtê adare (martî) de mi dest kerd ci gureyûne.

Roja ke ez nê çekuyan nusen 7ê adara 2000î yo. Yanê 34 serrî bîyê temam. Ez nika teqawut ûne û hona kî Almanya der ûne. Sey (zê) xêlê şarê mayê bînî mi kî welat de banî (bonî) viraştî, mi vake "Beno ke ez rojê peyser gêren (cêren) ra şon welatê xo". Hama nêbî. Dewleta tîrkan dewê ma kerdî tolî (vengî), banê ma vêşnayî û rijnayî (riznayî). Eke ez nika biwazî şêrîne dewa xo, ganî (gere) ez newe ra banan virazîne.

BI KILMIYE...

J. Ihsan ESPAR

Eke bêro wendoxanê ma vîrî nuşteyêk Roşan Lezgînî bi nameyê "Boya Welatî" hûmara heştine a kovara Vateyî de amebi neşrkerdiş. Mi zî eyñî hûmare de derheqê nê nuşteyî de fîkrê xo nuştbî û tayê îddîayê Roşan Lezgînî munaqaşe kerdbî. Na hûmare de şima yewna nuşteyê Roşan Lezgînî bi nameyê "Bersiv"î veynenê. Ey nê nuşteyî de, hem waşto nuşteyê mino ke hûmara heştine de bi nameyê "Derheqê Boya Welatî de" amebi neşrkerdiş rexne (krîtik) bikero û hem zî waşto goreyê xo tayê çîyan ïzeh bikero.

Ez bi xo nêwazena derheqê "Bersiv"î de fîkrê xo binusa û munaqaşeyêka derg û dilaye bikera. Derheqê ziwan û muhtewaya nê nuşteyî de wa wendoxî qerar bidê. Labelê "Bersiv" de malumatêko zaf şas esto ke ganî ez tikê ser o vindera. "Bersiv"î de Roşan Lezgînî wina nuşto: "...Min binê a niwîse de wina nûsna: Nîşe: **Kerema xo rê na niwîse redakte bikerê, hema biweşênê.** Seba ke min dir raste rast têkilî biyo rûnayin zî, min jimarê telefonê keyê xo zî bin de nûsna û pa yew wêneyê xo eşrawit kovara Vateyî rê..."

"... Wexto ke min hûmara heştine ya kovara Vateyî wende, min vîna ke a niwîsa min ya bi namê xo 'Boya Welatî' bi heman rengo ke qaşo kompîter ra veciya bî, bê redakte kerdin hûmara heştine ya kovara Vateyî de veciya ya. Verî min vat qey metbexê na kovara ma çiniya! Labelê, min awniya ke sedem wina niyo. Sedem o yo, ke qaşo min dozê **îddîayanê girdan`** kerdî û lewma zî na ceza! dîya ya a niwîse"

Rast o, "Nîşe"yêk binê nuşteyê Roşan Lezgînî de estbi. Numareyê

telefonê xo zî nuştbi, o zî rast o. "Nişê"yê ey de çiyê bînî zî estbî. Labelê çiyêko winayin yanî "**Kerema xo rê na niwîse redakte bikerê, hema biweşenê**" çinê bi. Nuşteyê ey arşîvê kovare de yo. Eke Roşan Lezgîn hema zî bawer keno ke ey notêko winayin nuşto, ma şiyênê (bese kenê) fotokopiyê nuşteyê ey bidê hûmarêka bîne ro.

Eke Roşan Lezgînî biwaştinî, redaksiyonî nuşteyê ey redakte kerdinî. Ma kesê ke na kovare de xebitênê ma wazenê ke ziwan û kulturê kur-dan rê yew havila ma biba. Ma wazenê wendox û nuştoxê kirmancî vîşî bibî û hetana ke ma ra yena ma wendoxan teşwîq kenê ke kirmancî binusê. Keyfê ma yeno ke kesê sey Roşan Lezgînî kirmancî wanenê û nusenê. Labelê çende heqê Roşan Lezgînî esto ma rexne bikero ende heqê mi zî esto ke ez derheqê rexneyanê ey de fikrê xo binusa. Demeyo ke ez fikrê xo nusena, yew qest û qerezê mi şexsê ey de çîn o. Yanî babeta munaqaşeya ma nuşteyê ey o, şexsê ey nîyo.

Roşan Lezgînî waşto şaşîyanê nuşteyê xo yê hûmara heştine bi tayê hewayan ïzeh bikero. Labelê demeyo ke mi "Bersiv"ê ey wend, mi dî ke şaşiyê ke na rey kerdî, reya verên ra hîna vîşêr ê. Ez tena karan (fîilan) ra ewniyaya û ez çend numûneyan tîya de nusena, nuştişê ìnanê rastî zî ez parantezan mîyan de nawnena (musnena).

- kerd o (kerdo)
- kerd e (kerde)
- hewceyo (hewce yo)
- senîno (senîn o)
- veciya ya (veciyaya)
- diya ya (diyaya)
- ripeliya (ripelî ya)
- felek e (feleke)
- bikerdê ne (bikerdêne)
- pêhesiya yo (pêhesiyayo)
- viraziya ya (viraziyaya)
- bî ne (bîne)
- pirêyê (pirê yê)
- narîna (narîn a)
- kerd o (kerdo)
- amayışo (ameyîş o)

lazimo (lazim o)
estanika (estanik a)
çîroka (çîrok a)
qefelna yo (qefelnayo)
est o (esto)
est a (esta)
çiyê (çi yê)
rasti ra (rastir a)
kurmanciya (kurmançî ya)
zanayê rê (zanayêrê)
berzê rî (berzêrî)

Nê şaşiyê corêni hetê gramerî ra şaşiyê muhîm û. Fikrê mi gore, hetana ke merdim kar (fîil), name, zemîr û sifetan weş yewbînî ra cîya nêkero, ferqê ïnan weş nêzano, merdim şaşîyanê inasarênan (winasîyan) ra nêxelisîyêno. Reyna fikrê mi gore, verê ke merdim dekewo behsanê xorînanê ziwanî mîyan, baştır o hetta lazim o ke merdim nê çîyanê basitan bizano. Kesê ke nusenê etîmolojî nêzanê zî beno labelê kar û nameyî yan zî kar û sifeti yewbînî ra cîya nêkerê nêbeno. Ez vana eke merdim dest pêbiko û raştîko (rasta) biwazo kurdkî binuso ganî verê verkan qebul biko ke tayê çîyan nêzano. Dim a dest pêbiko hêdî-hêdî tayê çîyan bimuso. Mavajî merdim şiyêno babetanê çekuyan bimuso û tikê (tay) zî bibo strukturê ziwanê kurdkî bişinasno. Béguman şar nê çîyanê inasarênan wendegehan (mekteban) de sinifa 7-8ine de museno. È ma wendegehê ma çin ê. Labelê eke merdim xo rê biko bar, merdim şiyêno bimuso. Çîyanê ke merdim fam nêkero, merdim şiyêno biperso. Persayış eyb nîyo!

RIPELÈ FIQRAYAN:

MIN VA "MAST"

Arêkerdox: Mihant LICOKIC

Tiya bî û çinê bî, hîrê hebî mehkûmê mérxaşî bî. Her hîrê zî zehf mérxaş ê. Her hîrê zî mérxaşî xu ser o biyê mehkûmî û kewtê ra ko. Her hîrê zî zehf cêniyanê xu ra tersenê.

Bi qey ku her hîrê zî qaçax û mehkûm ê, teber a yê, serê koy de yê, piya biyê hevalî. Rocêke rahîke ro şinê, merdimêke rastê ïnan yeno û silam ro ïnan dano. Ë zî silamê cê gênê ra û mîrik xu rê rahî xu ro derbas beno.

Inan ra jo vano:

-Silam ro min dawo.

Ew bîn vano:

-Ro min dawo!

Ê hîrinan vano:

-Ro min dawo!

Konê pê de. Pey ra konê ra mîrikî dima, te ra persenê vanê:

-To silam ro ma kamî dawo?

Mîrik hanêno ku temamî niyê, vano:

-Şima kam mérxaş ê, min silam ro ê dawo.

Hergû jo vanê:

-EZ mérxaş a.

Mîrik vano:

-De behsê mérxaşî xu bikerê, ez banî şima ra kamco mérxastir bo, min silam ro ê dawo.

Jo vano:

-Rocêke cêni min kuftikê mîyanê tirşî viraştêne, min zî ci rê percînî (hûrikî) eştêne serê agirî (hagirî). Zerrê min zehf şîne kuftikan la ez zehf cêni xu ra tersayne. Tersanê ay ver min néftarayne borî. A şî yeni, min leze kerd kondês kerd bin ro, min hebêke kuftike vete, pif kerd ci,

piçêke bî serdine, min a werde. Min hebêna vete, min piçê pif kerd ci, min hende dî çîrrî gina berya. Hendî min fersend nêdî ku ez borî, hema min kerde fekê xu la fekê min de beylû kerdê. Cêni min hamî, va:

-Ew ci yo fekê to de?

Min va:

-Dindanê min deceno, palûçê min weremiyawo!

Hema çepelay (destê) min girot û ez berda verê dindankêşî (dîşçî).

Dindankêşî gazê xu girote, min ra va:

-Fekê xu ake.

Ez néftarawa fekê xu akerî, kuftkike tede wa. Dindankêşî gîstê xu kerde zerrey fekê min û kuftkike arde teber. Hema min zî va şirp û vazda. A rocî ra nat ez mehkûm a û teber a wa. Min ser ra mîrxas çinî yo, silam heqê min o!

Ew bîn vano:

-Hakê ma zehfî bî, cêni min ci ray hakî nédayne ma. Hakî heme dayne bi sabûn. Ez zî zehf te ra tersayne, tersanê ay ver min néftarayne rayke hebêke hak borî. Rocêke mehîre nabî ser. Ay mehîre têdayne pê néqesîyo, min zî ci rê percînî eştêne serê agirî. Mehîre kewte kel, a şî yeni. Min leze kerd çer-panc hebî hakî ardî, piçê potik kerd hî, pişt ro ci (to pişt, tiro pişt), henî taramî (terrafi) nata da, heta min hakî kerdî bin, taramî da ra ser, min dî çîrrî gina berya. Piray (ende ke) ez tersawa, hema min lez û bezan ra hakî binê taramî ra vetî, kerdî zerrey kelay (kelaway) xu û min na xu sere da. Qey ku ez bilî hakan bîbîya, agirê binê mehîre zî tefsiyabı. Cêni min hamî, hanya agirê binê mehîre tefsiyawo, va:

-Bêmirado gunevirite (gonîqelibnaye), to ver de agir teffiyawo!

Û lematêke da serê serey min ro, hakî şikîyay û cor de hamey war. Min qirp û vazda. A rocî ra nat ez mehkûm a û serê koy de wa. Min ra ser mîrxas çinî yo, silam heqê min o!

Mîrik ê bînî ra vano:

-De na rey ti behsê mîrxasî xu bike.

Ew zî dest pê keno vano:

-Ez zî cêni xu ra zehf tersayne. Mastê ma zehf bî la cêni min neverdayne ma mast borin. Mast şayne, kerdîne do. Tersanê ay ver ez néftarayne borî. Rocêke min ci rê kovik pêgirotbî, ay zî mast veradayne meşke. Zehf zerrê min bijya mast, min hêdî verê xu de va "mast".

Ay va:

-Çi, çi, çi?

Min va:

-Nê, min çike nêva.

Reyna ay mast verada meşke, min reyna va "mast". A vinderte, va:

-To va çi?

Min va:

-Min çike nêvato.

Reyna ay mast verada meşke, mastî va "xul xul xul", min hema bi vengo berz va "mast" û min şirp û vazda.

Ay kérû (*) zî peyra şâ a ra min, la négina min ro, ez xelesiyawa. A rocî ra nat ez mehkûm a û serê koy de wa. Mérxaş min ser ra çinî yo, silam heqê min o!

Mêrik vano:

-To hîrê ray vato "mast", hem zî raya peyîne to bi 'eskera û bi vengo berz vato "mast"! Min silam ro to dawo. Mast zî helal bo ro to, silam zî helal bo ro to, mérxaşî zî helale bo ro to!

QULA NIRI RA

Arêkerdox: Omer AKENGİN

Yew roj (roc) di hebî biray şonî seyd. Birawo yew zewecnaye yo, yew zî ezeb o. Geyrenî, geyrenî, hetanî yerey hayek yew arûşê (hargûşê) ganî (gonî) tepîşenî. Birawo ezeb kekê xo (xu) ra vano:

-Keko, ma inê arûşî berî keye, wa atê qayta (weye) ka, wa xişin bo, hema ma sere birnî.

Birawo pîl vano:

-Wa bo.

Şonî keye, arûşî danî (donî) veysi, vanî:

-Inî arûşî bigîr qayta ki, wa xişin bo, hema ma sere birnenî.

Veyvi arûşî gîna bena yew qulçikê gewi di ronena, nîrey citi zî gîna

(*) kérû: Dariko ke miyanê di lewlebanê meşke de yo.

arûşî ver ra ronena ki wa arûş nêperro. Û dana piro şona keye.

Nimajî (nimaci, serê sibay) der vistewrey veyvi şono geyreno arûşî, arûş nêaseno. Şono keye, veyvi ra perseno vano:

-Arûş kura (kotî) yo?

Veyvi vana:

-Hanîk o gewi di yo.

Vistewre vano:

-Hela hadê ma şêrî, veynî kura yo.

Şonî gewi ki Hûmay bido! Heme ca akerde yo, qey arûş vindeno?

Vistewre vano:

-Arûş kura yo?

Veyvi vana:

-Wilay mi ino qulçik di rona û mi nîrey gay zî ver ra na. Ez vano qay ina qula nîrî ra perrayo.

Vistewre vano:

-Heme ca ha akerde yo. Qey ci derdê arûşî esto ki qula nîrî ra perro?!

XIZIRÊ PIRDÊ SURI

Arêkerdox: Datmî BEKTAŞ

Başûrê qeza Dêrsimi Pilemûriye de dewê esta, ci ra Pirdo Sur vajîno. Waxtê de na dewe de xorkekê beno, famê xo tenê kêmî beno. Rîyê na kêmfamîye ra kî ne kes çêneke (kêyneke) dano ci, ne kî pîyê xo wazeno ke bizewezone. O sebeb ra kî xort bese nêkeno bizewejiyone. Eke se beno, çitûrî beno, rojê birayê xo mireno. Naye ser o cêniya birayı danê ci û xorto kêmfam bi o tore zewejiño. Eke zewejiño kî cîranî nat-dot ra kunê ra ci, tey yaranîye kenê, vanê "Êh, axirî pêniye de ti kî zewejiya birawo delal". Kêmfam cewab dano cîranan, vano:

-Ya, pêniye de mirodê mi bî, ez kî zewejiyûne. Ê mi, karê mi bi destê Xizirê Pirdê Surî ame hurê (werê). Ma birayê mi ke nêmerdêne kesî çêna dêne mi ya kî pîyê mi ez zewezenêne?

TI MERDA YA?

Arêkerdox: Datmt BEKTAŞ

Dewêda Dêrsîmî de di birayî benê. Rojê, nê birayan ra yew (ju) beno nêweş û bado kî gineno piro mireno. Eke werte ra xêlê waxt vêreno ra, rojê birawo weş ve naskerdoxêde xo ra raye ra rastê yewbînî (jubînî) ênê. Selam danê jubinî, hal-xatir pers kenê; siro ke lingan ser o hen qesey kenê kî mordemekê dot ra xortî ra pers keno, vano:

-Nê bira Heq kena, o ti bîya par merda ya birayê to bi?

SALIH BEGË HÊNEYİ

Malmtsanij

Salih Beg, kurdanê kirmancan (zazayan) ra kurdêk o û qezaya Hêni (qezayêka Diyarbekir) ra yo. Cûka bi nameyê Salih Begê Hêni yan zî Salih Begê Hêneyî şinasîyêno.

Nuşteyêk "Kûrd Teavün ve Terakki Gazetesi"yo ke 1909 de nusîya-yo ra fam beno ke Salih Beg aw waxt wareyê ziwanê kurdî de xebitiya-yo⁽¹⁾. Wextêk o û Ziya Gokalp embazê yewbînî bîyê⁽²⁾. Ey demêk muftî-

Keso ke çogane dest de ya Salih Begê Hêni yo

yîya Ma'denî zî kerda.

Salih Beg, wextê serewedardayışê Şêx Se'îdî de Serekê Yewin ê Mucahidan (Mücahidin Reis-i Evveli), yanî serekê yewin ê hêzanê eskerîyanê kurdan bi. 1925 de, o, Şêx Seîd û embazê înanê bînî Diyarbekir de ameyê dardakerdene.

1. Kûrd Teavün ve Terakki Gazetesi, nr. 6 (17 Zilhicce 1327/1909), Istanbul, r. 50

2. Neqlkerdox: Rohat, Ziya Gökalpın Büyük Çilesi, Fırat Yayıncıları, İstanbul, 1992, r. 48

Salih Beg bi mîrxasîya xo zî namedar o. Goreyo ke tayê rojnameyê tirkanê ê demî nusenê, wextê dardabiyîşî de Salih Begê Hêni şîret embazanê xo kerdö ke camêrd bê, nêtersê.

Ey kirmanckî (zazakî) û kurmanckî hete çend ziwanê xerîbî zî zanayî. Goreyê ifadeyê xoyê ke Mehkemeya İstîqlalî ya Dîyarbekir de dayo, ey erekî, tirkî, fariskî, tikê franskî zanayo û mamostayêk armenî hete îngilizkî zî wendo la nêşiyayo qisey biko.

Salih Begê Hêni şîrî zî nûştî. Şîrêka eya kurmanckî wina ya:

"Eger çêkî ji bo cehşê kerê ra
Ji zêr afir, li nêv eywanê kesra ⁽³⁾
Mu'ellîm be ji bona wî Felatûn ⁽⁴⁾
Bibe saqî ji bo wî Ibnû Sîna
Tu wî av dî ji yenbû'a heyatê ⁽⁵⁾
Di şûna êm bidî wî lewz ⁽⁶⁾ û xurma
Meke bawer ku dê sahibhuner ⁽⁷⁾ be
Ewê dîsa wekî bavê xwe ker be
Dema tu wî ji eywanê derînê
Huner nayê ji wî xeynê zirrînê" ⁽⁸⁾

Beytêka xoya bîna kurmanckî de zî wina vano:

"Bi çavê 'ibretê mêze ke hîvê
Ku daîm piştê bedrê ew hîlal e." ⁽⁹⁾

3. kesra: padışayê Iranî

4. Felatûn: Platon, Eflatun

5. yenbû'a heyatê: çimeyê awa heyatî

6. lewz: vame

7. sahibhuner: wayîrê hunerî

8. Mi na şîre Mehmûd Lewendî ra girewte.

9. Na beyta Salih Begê Hêni, mi seminerek de M. Emîn Bozarslanî ra eşnawitibî.

Vatişan gore, Salih Begê Hêni wextê dardabîyayîşî de na beyta tirkî vata:

"Gerçi enzar-ı ehibbadan dahi dûr olmuşuz
Rahmet-i Rahman'a yaklaşmakla mesrur olmuşuz" (10)

Labelê tayê çimeyanê bînan de na beyte yewna hawa ya:

"Rahmet-i mevlaya yaklaşmakla mesrur olmuşuz
Hak yolunda müflis-i hane harap olduksa da
Bu harabiyetle biz manada mamur olmuşuz.
Kul bize zulm[ı]e mücâzât etse perva etmeyiz
Çünkü teyid-i ilahiye mazhar olmuşuz." (11)

Yanî vano herçiqas ke ma ewnîyayîşê (nîyadayîşê) dostan ra durî kewtî zî ma Hûmay ra nizdî bîyî û ma kêfwes î; qul zulm bi ma biko zî ma nêtersenê çimkî ma destegê îlahî girewto.

10. Biewnîre notê heştine.

11. Uğur Mumcu, Kürt-Islâm Ayaklanması 1919-1925, Tekin Yayınevi, İstanbul, 1991, r. 231

SIR Ú PIYANZ

Arêkerdox: Mihant LICOKIC

Tiya bî û çinê bî, Sîr û Piyanz bî. Piyanz birawo pîl o û Sîr zî birawo qic o. Piyanz Sîrî ra vano:

-Bira, ezo şinî rençberî, yanê şinî kar.

Piyanz zewaday xo keno tê û şino ro kar geyreno. Cayke dewêke de rastê merdimêke yeno. Mêrik vano:

-Silam eleykum.

Piyanz vano:

-Eleykumu selam.

Vano:

-Ti ro çi geyrenê?

Piyanz vano:

-Ez ro kar geyrena.

Vano:

-Ti rençberî nékenê?

Piyanz vano:

-Çirê nékena? Ez ro kar geyrena. Çi kar bibo ez kena.

Mêrik vano:

-Şertê min estê. Eger ti şertanê min bi ca bîyarê, temam. La ku ti şertanê min bi ca nîyarê û ti kar ra poşman bibê, karê min bi ca verdê, ezo zolêke mîyanê paştê to ra bancî.

Piyanz vano:

-Wa bo, ez qebûl kena.

Şinê keye. A şewî Piyanz ewca kono ra. Serê sibay wirzenê we, arahî xo kenê. Piyanzî rê zî sehenêke şorba, nanêke û hebêke kewçike anê, ver de nanê ro û mêrik vano:

-”Bixwe, bixwe, têr bixwe

Nanê xo kerî meke

Sehena xo nîvco meke

Kefçîya xo şil meke

Têr bixwe, serm meke.”

Piyanz hanêno ku nan tera bikero, nane bena letî. Kewçike şorba ro do, kewçike bena hî û sehane bena nîmecete. A jo ra nêweno. Vindeno, vindeno, xo tepiya dano.

Mêrik vano:

-Gayan teber ke, herî zî xo dir bere. Tajî çâ kewte, ewca cite bike. Şan de zî barêke kolîyanê wişkan xo dir bîyare keye.

Piyanz gayan keno teber, beno esparê herî, şino. Tajî zî geh ïnan dima geh ïnan ver çeqeyena, heta şinê şûnê cite. Tajî ewca şina serê sîy de mexel kona. Piyanz cite girê dano, dorê tehte beno û ano, gir-gir keno, keno nêkeno tewş o. Ma serê tehte de cite bena? Şan de zî wazeno barêke kolîyanê wişkan bîyaro keye. La deşta düz a, nê kolî nê zî leme esta. Herê xo reyna veng şano vernî xo, tevlê gayan wa ano keye.

Wahêrê keyî tera vano:

-To cite kerde?

Vano:

-Nê.

Vano:

-To barêke kolî wişkî zî nîyardê?

Piyanz vano:

-Nê.

Mêrik vano:

-Yena zanayışî ku to şertê xo bi ca nîyardo.

Û ano zolêke mîyanê paştî cê ra anceno. Yanê çar giştî poste mîyanê paştê cê ra, verê milî ra heta serê boçike tera anceno.

Sîr vano "Lazim o ez heyfê cê bigîrî" û wirzeno zewadayê xo keno hedrî, verê xo şano a dewe. Şino, reyna rastê ê mîrikî yeno. Mêrik vano:

-Silam eleykum.

Vano:

-Eleykumu selam.

Mêrik vano:

-Ti ro çi geyrenê?

Ew vano:

-EZ ro kar geyrena.

Mêrik vano:

-Ti rencberî nêkenê?

Ew vano:

-Çirê ez nêkena? Ma ew zî kar nîyo?

Mêrik vano:

-De min dima şane, ma şin keye.

Yenê keye, mîrik vano:

-La şertê min estê. Eger ti şertanê min bi ca bîyarê, ti ko (go) karê xo dewam bikerê. La ku ti şertanê min bi ca nîyarê, ezo zolêke mîyanê paştê to ra bancî.

Sîr vano:

-Wa bo.

Serê sibay şorba pewcenê, sehanêke şorba verê Sîrî de zî nanê ro û mîrik tera vano:

-”Bixwe, bixwe, têr bixwe

Nanê xo kerî meke

Sehena xo nîvco meke

Kefçîya xo şil meke

Têr bixwe, şerm meke”.

Sîr sehanê şorba anceno verê xo, nanê xo heme ferekneno zerey sehanê şorba, kewçikê xo gêno, dano tê mîyan ro û weno; sehanê xo fit erzeno.

Gayan û herî ci rê kenî teber, mîrik tera vano:

-Tajî çâ kewte, ti ko (go) ewca cite bikerê. Şan de zî barêke kolîyanê wişkan xo dir bîyare keye.

Sîr vano:

-Wa bo.

Sîr şino şûnê cite, tajî şina serê sîy de kona. Sîr sîke erd ra dareno we, dano kerikê milê tajî ro, kişeno. Cawo raste de cite keno, heta şan. Şan de zî hanêno kolî wişkî çinî yê, alet û nîre û misasî keno werdi, ro herê xo bar keno û ano keye.

Mîrik vano:

-Sîro, enî ci yê?

Sîr vano:

-To va ”Barêke kolîyanê wişkan bîyare”. Kolîyê wişkî çinê bî, mi zî enî kerdî werdi û ardî.

Vano:

-Sîro, la tajî çâ wa?

Sîr vano:

-Tajî şî serê tehte de kewte. Ma serê tehte de cite bena? Min sîyke da kerikê milê cay ro, kişte.

Neyse, anakî çendeyke vêreno, vanê:

-Sîro, êm bide gayan.

Sîr cemêke di cemî gayan veşan verdano, cemê hîrinan cew verê gayan de keno ro. Gayê veşanî zehf cew wenê, wir dî zî konê. Sîr erzeno ra qirpûzikê milî, wir diyâ zî sere birneno.

Vanê:

-Se bî?

Vano:

-Gay merdêne, min sere birnay. Min va wa nêbê merdarî.

Gay zî şî. Çendeyke derbas beno, hebêke tûtê (kênaya) ïnana qice esta, şan de vana:

-Mîzê min yena.

Vanê:

-Sîro, tûte bere teber, wa mîzê xo bikero.

Sîr tûte beno teber, qurmîçikan beno tûte ro, tûte bermenâ. Vanê:

-Sîro, ci rê tûte bermenâ?

Vano:

-Mîzê xo nikena.

Vanê:

-De bibe çeqeley cay ro, bike di tîşî; jo berze verê qerî jo berze verê boxerî.

Yanê qestî ana kenê ku pê tûte bitersnê ku tûte mîzê xo bikero. La Sîr bi rastî ay keno di tîşî, erzeno verê kutikan û yeno zere.

Tera personê vanê:

-Sîro, tûte ça wa?

Vano:

-Wele min kerde di tîşî, este verê qerî û boxerî. La şima zî ana nêva?

A zî şî. Mêrik û cêneke hanênenê ku Sîrî ver nêxelesenê, şêwrê xo kenê, vanê "Ma ko Sîrî ver xo rê şin, ya nê ko çîke bîyaro serey ma zî".

Mêrik vano:

-Cêni, de ma rê zewaday ma hedrî ke, ma ko ê ver şin.

Wirzenê xo rê helawî virazenê û çoyrekan pewcenê, kenê zerey çiwalêke, ewca nanê ro, vanê "Ma ko bişewe şin ku hayatı Sîrî tera çinê bo".

Ê konê ra, Sîr wirzeno we, helawî û çoyrekan zerey çiwalî ra veceno, kono zerey çiwalî; henî çoyrekan û helawî dor û verê xo de nano ro û henîyan zî serê serey xo de nano ro ku pê neyso.

Enî destê sibay wirzenê we. Mêrik paşte kono verê çiwalî û konê rahî. Zehf şinê tay şinê, rahî ra mîzê Sîrî yena. Sîr mîzê xo keno, mîze resena paşte mîrikî; paşte cê bena germine. Vano:

-Cênî, qey to zehf rûn kерdo mîyanê helawî? Rûnî paşte min de eşt.

Cêneke vana:

-La qey ez rûnê ma ê bêmecalî rê nêverdена.

Henî ca şinê, rastê dewêke yenê. Kutikî yenê bi ïnan, eman ro ïnan çïknenê. Vanê:

-Ax, enka Sîr tîya bayne; ka (ga) enî kutikan tirtê-firtê bikero, hergû hebe hetêk a berzo.

Sîr vano:

-EZ nanî ya tîya, min ronê!

Sîrî nanê ro, Sîr kono mîyanê kutikan, tirtê-firtê keno, hergû kutik hetêk a vazdano.

Rahî xo dewam kenê, şinê cayke, ro ïnan bena şewe. Verê golêke de nanê ro, kulabê xo finenê ra û konê ra. Sîr hanêno kur û pistê ïnan a, zano ku ci rê çîke fikirênenê.

Ê şêwrê xo kenê, vanê "Wexto ku ma bişewe kewtî ra, ma ko wirzin we, ma ko hergû jo hetêkey kulabî bigîrin, berzin mîyanê golî, ê bifetesnin. Ma ko tera bifeletî."

La Sîr fam keno. Wexto konê ra, Sîr mîrikî qelebneno şûnê xo, ew kono şûnê mîrikî û destê xo dano cêneke ro, vano:

-Şîş, şîş! Wirze!

A zî vana qey mîrdey ca yo. Wirzenê, hergû jo hetêkey kulabî ginê, şanê tê, şanê tê, erzenê mîyanê golî. Mêrik "bil" "bil" tede xeneqêno. Cêneke vana:

-Oxx, ma tera xelesîyay!

Sîr vano:

-Ci ox şîma tera xelesîyay, ez nanîk a etîya! Mîrdey to fetesiya!

Ü wirzeno we cêneke zî xo rê ano, yeno keye.

Ê ewca bi jobînî bî şâ, ma zî etîya bi axret û ìman şâ bin (*) .

(*) Na sanike (estaneke) tayê dewanê Licê de yena vatis.

WENDOXAN RA

Wendoxanê cêrînan ra teber nê di wendoxan zî mektubê xo bi tirkî nuştê: Ömer Akengin (Hepisxaneyê Saray), Yavuz Çetinkaya (Hepisxaneyê Tîpê E yê Nazilli). Ma hemînî rê zaf sipas û silamî kene.

Vate

* * *

Istanbul, 28.02.2000

Olvazo hêca,

Naye ra xêli waxt raver, mi şima rê mektube û helbestêke ruşnaybî. A mektube û helbesta mi Vate de vejîyay. Dîna ra dime kî ma di-hîrê defî mektubî jûbin rê ruşnay. Mi şima rê bi namê "Nobedari" çîrokê kî ruşnê. Şima mi ra dîsketê dayê waşte lê mi de çîne bî. Mi o sire de komputur doz nikerd. Bado kî ez şîyo Kurdistan. Ez serrê ra zêderî welat de mendo. Coka kovara Vateyî nikewte mi dest. Nika mi dest de tenya hetanî hûmara çarîne Vateyî estê. Ez wazeno ke têdina biwanî. Şima ke mi rê biruşnerê ez zaf şâ beno. Mi a mektube de qalê romanê xo kerdbî. A taw mi o çap nikerd. Ez ke Kurdistan ra amo Tirkîya, mi qerar da ci ke çap bikerî. Aşmêna kitabê mi vejîno. Ez wazeno ke şima rê kî biruşnerî, fîkrê şima kî bicêri. Na derheq de kî alîkarîya şima lazim a.

Ez zano waştenê mi benê zêde lê çimê mano jû şima der o. Ez ita Dernegê Tunceli (Tuncelililer Dernegi) de kîrmankî (dimilkî) ser o derse dano. Gramerî ser o ke şima mi rê kitaban (mesela kitabê Çekoyî) biruşnerê zaf rind beno. Ita ma çîyanê nîyanênan ra cêrenîme lê doz nikenîme.

Ez nika şima rê helbesta xo "Şanike" ruşneno. Ez wazeno ke naye ra tepîya hertim şima rê binusî, her hûmare de piştîye biderê xebatê şima. Mi de çîrokî kî estê. Mi ke va ard ra ci ez şima rê ruşneno.

Weşîye de bimanê. Xatir bi şima.

Deniz GUNDUZ

Bursa, 11.01.2000

Embazên delalî,

Ma dewaya PRK (Rizgarî) ra zîndanê Bursa di rakewnîm. Ma wazenîm kovara şima Vateyi biwanîm. Eger şima kovara xo ma rê bîrişenê, şima ma zerweş kenê.

Ma xebatê şima di serkewtiş wazenîm û silamên xo yên şorişgerî û embaztî rişenîm.

M. Ismaîl ASLAN

* * *

Koln (Almanya), 10.02.2000

Kovara kulturî Vate rê

Bira,

Dewê mayê ke kerdê xirave, mi îne ser o zû şîre nuşte. Ez şima rê aye rusenû. Şima ke qayîl bibî û neşr bikerê, ez şa benû. Silamê mi şima pêrune rê estê. Weş û war bimanê.

Alî ADIR

YA SILVIS Û JARA MELKİŞİ!

Oltûnû, Gumege, Herdif, Tarîye
Derikê Natî, Derikê Dotî, Ortîye
Çir, Qilizû, Asûrû, Mazra Natîye
Mazra Cafû, Gemike xirave biye
Ya Silvis û Jara Melkîşî!
Mi ra vaze! Hometa to kata şî?

Hêgayê ma bî, baxçê ma bî
Wencê ma bî, burê ma bî
Mastê ma bî, toraqê ma bî
Zerrevetî û şîrê ma bî
Ya Silvis û Jara Melkîşî!
Mi ra vaze! Şarê to kata şî?

Usar amêne, hêgayî ramêne
A ra raver nîyaz vila kerdêne
Gayê cite rind xemelnêne
Ma şima rê zof duayî kerdêne
Ya Silvis û Jara Melkîşî!
Mi ra vaze! Duakerdoxê to kata şî?

Amnonî çitene hêgayî
Kowû ra vas û mirzorû
Ge-gane serê na kinkorî
Cîranû xo rê lez kerdivî
Ya Silvis û Jara Melkîşî!
Mi ra vaze! Laz û çenê to kata şî?

Verê hêga û vaye de
Zerrê axur û gorre de
Mal û pezê ma qorrêne
Cênu sodir meşke sanêne
Ya Silvis û Jara Melkîşî!
Mi ra vaze! Mî û bizê ma kata şî?

Payîzû şiyêne mezelû ser
Mezelû ra dime jarû ser
Ware ra pîya amêne cêr
Ma kolî berdêne mektebî ver
Ya Silvis û Jara Melkîşî!
Mi ra vaze! Televê ma kata şî?

Zimistonû vore vorêne
Bonû ser ra vore eştêne
Pîr û rayverê ma pêro amêne
Çêwû de xo rê venga Heqî dêne
Ya Silvis û Jara Melkîşî!
Mi ra vaze! Pîr û rayverê ma kata şî?

Gaxan de şiyêne jarû ver
Xizir de qurvan kerdêne ra ser
Heredîyayî amêne ra zûvînî ver
Sanik û kilamî kerdene ra peyser
Ya Silvis û Jara Melkîşî!
Mi ra vaze! Qurvanê to kata şî?

Jarûne xo, pîrûne xo
Pîyûne xo, kalikûne xo
Bar kerdö şarê ma, nê şîye ko
Şiyê kewtê bi destê zalimû
Ya Silvis û Jara Melkîşî!
Mi ra vaze! Miletê ma kata şî?

Ax leminê! Silvis û Çelê!
Jara Melkîşî, Baqira sipîye!
Dewê ma ver ra çimê şima xirave bîyê
Şima veng ra xo nêkerdiyê
Ya Silvis û Jara Melkîşî!
Destê xo bide mi, ez reyêna to reşî?

Koln, 22.12.1999
Alî ADIR

DICTIONNAIRE KURDE (KURMANDJI)-FRANÇAIS* -XI

Ferhenga Kurdi (Kurmançî)-Frenst-XI

Celadet Alt BEDIRXAN

*Abréviations

- cf.** (confér.): comparez
etc. : et caetera (et cetera)
f. : féminin
fig.: figuré
intr. : intransitif
m. : masculin
pl. : pluriel
tr. : transitif

Suffixes

- ce** : suffixe féminin (ex. doux, douce)
-che : suffixe féminin (ex. frais, fraîche)
-e : suffixe féminin (ex. court, courte)
-elle : suffixe féminin (ex. vieux, vieille)
-ère : suffixe féminin (ex. prisonnier, prisonnière)
-euse : suffixe féminin (ex. joueur, joueuse)
-ève : suffixe féminin (ex. bref, brève)
-le : suffixe féminin (ex. corporel, corporelle)
-ne : suffixe féminin (ex. bon, bonne)
-se : suffixe féminin (ex. délicieux, délicieuse)
-sse : suffixe féminin (ex. roux, rousse)
-te : suffixe féminin (ex. muet, muette)
-trice : suffixe féminin (ex. interrogateur, interrogatrice)
-ve : suffixe féminin (ex. hâtif, hâtive)

§	T
şuxilker : travailleur, -euse	ta , f. : 1) fil, m. 2) fièvre, f. 3) étage, m.; couche, f. 4) partie, f.
şû , f. : 1) allure, f.; manière, f. 2) mariage, m.	ta : cf. heta
şû kirin : se marier	tabir , f. : quinine, f.
şuf , f. : cf. şû	tabt : dépendant, -e
şûjin , f. : carrelet, m.	tabûr , f. : bataillon, m.
şûjik , f. : caillou, m.	tabût , f. : cercueil, m.
şûjt , f. : petit lait	tabye : épaulement, m.; retranchement, m.
şûlik , f. : escarmouche, f.	tac , f. : couronne, f.
şûm : nerveux, -se; turbulent, -e	tac dantn : couronner
şûn , f. : place, f.	tacdant , f. : couronnement, m.
bi şûn de vegerandin : repousser, ren-	tacdar , m. : monarque, m.
oyer, replacer	tacir , m. : commerçant, m.; marchand, m.
şûnderzt , f. (¹) :	taçtk : étranger, -ère (persan, arabe ou turc)
şûnik , m. : cf. şonik	taftt , m. : blé cassé fin
şûnwar , m. : cf. war	tajank , m. : cravache, f.
şûp , f. : tas, m.; masse, f.	tajt , m. : lévrier
şûr , m. : sabre, m.	tak , m. : mur, m.
şûret , f. : malheur, m.; accident, m.	tal : cf. tehil
şûrik , f. : bâcle, f.; targette, f.	tal , f. : direction, f.
şûrik , f. : incliné, -e	talan , m. : pillage, m.; butin, m.
şûringêv , m. : habile à l'escrime au sabre	talan kirin : piller
şûringêvi , f. : escrime au sabre	talde , m. : barricade, f.
şurtan , m. : outre, f.	talhe , f. : piège, m.
şûşe , f. : verre, m.; bouteille, f.	talik , f. : végétal
şûşa pencerê : vitre, f.	talit , f. : chance, f.; destin, m.; résultat, m.
şûseker , m. : vitrier, m.	talit , f. : végétal
şût : lisse	talitm , f. : instruction, f.
şûtik , f. : 1) ceinture de flanelle 2) chien de fusil	talitm kirin : instruire, exercer
şûv , f. : sillon, m.	talitmgeh , f. : champ dexercice
şûv rakirin : labourer	talitmxe , f. : manège, m.; carrière, f.
şûvik , m. : cf. şûlik	talits , f. : billette, f.
şûvik êxistin : verrouiller	talûl , f. : bâtonnet, m.
şûx : coquet, -te	talûle , f. : jeu du bâtonnet
şûxt , f. : coquetterie, f.	tam , f. : 1) goût, m.; saveur, f.

1. Celadet Bedirxanî menaya na kelîme nênuşta.

tam kirin : goûter	taswas , m. : souci, m.
Tama wi ketiye . : Il a perdu son goût.. Il s'est gâté.	taştē , f. : déjeuner, m.
2) greffe, f.	tat , f. : cf. teht
tam kirin : greffer	tat , m. : vassal, m.
tamandin (bitamtné) : greffer	tatik : couvert (temps)
tamdar : savoureux, -se	tattzok , f. : tourbillon, m.
tametan : varié, -e	tav , f. : clarté, f.
tamkett : gâté, -e	tava miriya : crépuscule du soir
tamsar : fade, insipide	tavdeng , f. : ceinture, f.
tamzér : doré, -e	tavdeng : célèbre
tamziv : argenté, -e	tavdengt , f. : célébrité, f.
tan , m. : mur de bois	tavheyv , f. : clair de lune
tang , f. : direction, f.; maturité, f.	tavik , f. : lueur, f.
di tanga xwe da : en pleine force	tavil : de suite
tant , f. : trace, f.	tavt , f. : averse, f.
tapan , f. : rouleau, m.	tavoyt : enflammé, -e (blessure)
tapo , f. : cadastre, m.	tavzerk , f. : crépuscule du soir
tapù , m. : bouchon, m.	taw : insignifiant, -e
tapù éxistin : boucher	tawan , m. : faute, f.
taq , m. : arc, m.	tawe , f. : poêle, f.
taqe , f. : oeil de boeuf, m.	tawt , f. : fièvreux, -se
taqet , f. : force, f.; endurance, f.	tawt , f. : végétal
taqt , f. : robe brodée	tawüs , m. : paon, m.
tar , f. : 1) guitare, f. 2) cercle, m.	tawüsé arper : soleil, m.
tar , m. : légume, m.	tax , f. : quartier, m.
taribart , f. : aube, f.	taxe , f. : paquet, m.
taristan , f. : ténèbres, f. pl.	taxe kirin : empiler des feuilles de tabac pour les faire sécher
tart : sombre	taxim , m. : outillage, m.; équipement, m.
tartgan , m. : seigle, m.	taxok , f. : luge, f.
tartgewr , f. : cf. taribart	taxüs , f. : purée, f.
tartgewrik , f. : cf. taribart	tayift , m. : variété de raisin
tartinér : pessimiste	tayih , m. : ermite, m.
tartinérit , f. : pessimisme, m.	tayti , m. : 1) bande détachée formant la moitié dun kilim 2) morceau, m.; loque, f.
taritti , f. : obscurité, f.	taytj bún : tomber en loques
tartix , f. : date, f.; historie, f.	taytn , f. : nomination, f.
tarme , m. : fauteuil, m.	taytn bún : être nommé
tas , f. : 1) bol, m. 2) tasse, f.	

- tayın kirin** : nommer
taze : frais, che; agréable
tazt : 1) nu, e 2) frais, che
aveke tazt : de leau fraîche
taztr : reproche, m.
taztr dan : reprocher
taztt, f. : nudité, f.
te : cas oblique de **tu**
team, m. : fruit, m.
dara teamt : arbre fruitier
team antn : donner des fruits
teb, f. : sirocco, m.
teba, m. : 1) petit carnassier sauvage 2) chose, f.
teba : étonnant, e
tebabet, f. : médecine, f.
tebaq, f. : étage, m.
tebane, m. : dame, f. (outil)
tebat, f. : endurance, f.; persévérence, f.
tebat : persévérand, -e
tebatt, f. : persévérence, f.
tebator : toile d'araignée
tebax, f. : août, m.
tebayt, f. : compagnie, f.
bi tebayt : ensemble
tebek, f. : garde-manger
tebeq, f. : 1) assiette, f. 2) cf. **tebaq**
teber, m. : hache de derviche
teberik, f. : bénédiction, f.
tebeştr, f. : craie, f.
tebikandin (bitebiktne) : senfoncer
tebiktn (bitebike) : senfoncer
tebiqandin (bitebiqtne) : appliquer
tebiqtn (bitebiqe) : s'appliquer
tebitandin (bitebittne) : 1) fixer 2) calmer,
 consoler
tebitt : persévérand, -e; sage (enfant)
tebittn (bitebite) : être fixé, persévérer, se
 calmer
- tebtet**, f. : nature, f.; naturel, m.
tebrık, f. : félicitation, f.
tebrık kirin : féliciter
tebüt : cf. **tebat**
tecribe, f. : essai, m.; expérience, f.
tecribe kirin : essayer
tedbtr, f. : procédé, m.; moyen, m.; mesure, f.
tedbtra xwe dttin : se préparer
tef : tout à fait
tefandin (biteftne) : éteindre
tefarık, m. : qui na pas de propriété dans le
 village où il habite
tefiyan (bitefe) : séteindre
tefsı, f. : plateau, m.
tefsù : doloire, f.
teftt : blé cassé frais
tefttş, f. : inspection, f.
tefttş kirin : fouiller
tegere, f. : obstacle, m.
tehfil : lavé, -e
tehfil kirin : laver
tehil : amer, -ère
tehil, f. : myrrhe, f.
tehimandin (pitchimtne) : accuser
tehisandin (bitehistne) : faire glisser
tehistn (bitehise) : glisser
tehsek, : glissant, -e
tehl : cf. **tehil**
tehle : âcre
tehlik : vert, -e (fruit)
tehlt, f. : végétal
tehlobt, f. : cf. **tehlt**
tehluke, f. : péril, m.; danger, m.
tehn, f. : reproche, m.
tehqıq, f. : enquête, f.
tehqıq kirin : vérifier, enquêter
tehqıqat : cf. **tehqıq**
tehsib, f. : études, f. pl.

tehſtſdar, m. : percepteur, m.
tehſtſdarſ, f. : perception, f.
tehſtr, f. : influence, f.; reflet, m.
teht, f. : dalle, f.; rocher plat
teibandin (biteibtne) : fatiguer
teibtn (biteibe) : se fatiguer
teimandin (biteimtne) : greffer
teimtn (biteime) : être greffé
tej, f. : cf. **tatj**
tejt : plein, -e
tejt bün : semplir
tejt kirin : emplir
tekber, f. : mobilier, m.
tekdr, f. : gronderie, f.
tekdr kirin : gronder
teke, f. : prière, f.
teke kirin : prier
tekelük, f. : roue, f.
tekiye, f. : couvent, m.
teklf, f. : proposition, f.; invitation, f.
teklf kirin : proposer, inviter
tekûz : complet, -ète
telaq, f. : répudiation, f.
telaq dan : répudier
telaqreş : sournois, -e
telaqreşt, f. : sournoiserie, f.
telaş, m. : 1) bûche, f. 2) fagot, m.
telaştin (bitelêše) : tailler, équarrir
teleb, f. : petit galop
teleb çün : aller au petit galop
telef, f. : perte, f.
telef kirin : détruire
telef bün : être à bout de forces
telefandin (bitelefine) : cf. **telef kirin**
teleftn (bitelefe) : cf. **telef bün**
telefon, f. : téléphone, m.
telegraf, f. : télégramme, m.
telik, m. : calotte, f.

telik, m. : sein, m.
telts, m. : sac, m.; étoffe grossière
telp, f. : dépôt, m.
tema, m. : appetit, m.; avidité, f.; avarice, f.
tema kirin : ambitionner
temakar : avare, avide
temam : complet, -ète; total, -e
temam bün : se terminer
temam kirin :achever
temamt, f. : totalité, f.; intégrité, f.
bi temamı : entièrement
temasa, f. : apectacle, m.
temasa kirin : regarder, contempler
tembel : paresseux, -se
tembelt, f. : paresse, f.
tembert, f. : boucle tombant sur la nuque
tembt, f. : avertissement, m.
tembt kirin : avertir
Tembtya min li te be. : Je te préviens.
tembtſdar, m. : qui avertit
tembort, f. : cf. **tembert**
tembû, f. : fossé où s'accumule la neige
tembûr, f. : guitare, f.
tembûrbazik, f. : tambourin, m.
tembûrvan, m. : guitariste, m.
temert, f. : cf. **tembert**
temezt, f. : fichu de soie
temirandin (bitemirtne) : éteindre
temirhindt, f. : tamarin, m.
temirtn (bitemire) : séteindre
temis, f. : contact, m.
temis kirin : toucher
teminame, f. : avertissement écrit
ten, m. : teint, m.
tena : seul, -e
tenaht : solitude, f.
tenbel : cf. **tembel**
tenbelt : cf. **tembelt**

KITABЕ KIRMANCKI (ZAZAKI)-VI

40) Hamdi Özyurt,
Vîrê Sedefa Welê Bazare ra,
Stokholm, 2000, 61 r.

41) Emr Saba Emr, çarnayox: Durmaz
GBV, Dillenburg, 14 r.

ALFABE**Kirmanckî (Zazakî)****Tirkî**

A a	adir, asin, Almanya	adam, at
B b	bira, ban, Bidlîs	büyük, bir
C c	ca, cêr, cor	can, cadde
Ç ç	çim, Çewlîg, Çemişgezek	çocuk, çöp
D d	dest, Diyarbekir, Dêrsim	dal, dayı
E e	ez, Erzingan, Erzirom	el, eldiven
Ê ê	êrxat, êlçî, êqbal	-
F f	fek, fariskî, Fransa	fare, fistik
G g	ga, giran, Gimgim	göl, güven
H h	her, heş, Hollanda	hemen, hava
I i	bin, kirmanc, solin	ısrımk, ışık
I î	îsot, Iran, Italya	ış, it
J j	jêhat, jan, Japonya	jandarma, jimnastik
K k	kitab, kar, Kurdistan	kalkan, küçük
L l	lal, lazut, Licê	limon, leke
M m	ma, mase, Mûş	mavi, maya
N n	nan, newe	ne, neden
O o	of, oda, ordu	olmak, odun
P p	payîz, Pîran, Pali	parmak, pınar
Q q	qeleme, qumaş, Qibrîs	-
R r	rind, radyo, Riha	resim, rüzgar
S s	sipî, simer, Sêwregi	serin, sarı, süs
Ş ş	şima, şeş, şaş	şişirmek, şisman
T t	ti, tarîx, Tîrkiya	tatlı, tavşan
Uu	utî, uca, ucret	ütü, ücret
Ûû	ûsul, Ûrris, Ûrrim	uzak, unutmak
V v	verg, velg, vate	var, ver
W w	wisar, weş, welat	-
X x	xirab, Xarpêt, xurbet	-
Y y	yaban, yar, yadîgar	yayla, yol
Z z	zaf, zerd, zaza	zeybek, zavallı

Salih Begê Hêni û embazê xo
Keso ke çogane dest de ya Salih Begê Hêmî yo